

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๑๐
วันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๒๑๕ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มีสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ รับทราบรายงานผลการดำเนินงานรอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๔๗

ของเงินทุนหมุนเวียนการผลิตเหรียญกษาปณ์และการทำของ กรมธนารักษ์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตามที่ได้ส่งให้ท่านสมาชิกฯ
ได้ทราบแล้ว ถ้าไม่มีอะไร ก็ถือว่าที่ประชุมรับทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๑.๒ รับทราบรายงานผล

การปฏิบัติงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำปี ๒๕๕๘ ซึ่งส่งมาตามมาตรา ๑๐ (๑๐)
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เพื่อให้ที่ประชุมรับทราบ ไม่มีอะไร
ถือว่าที่ประชุมรับทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงาน
การประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคณะกรรมการวิสามัญ
เข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการครับ

นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช (ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ) :

กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดิฉัน อรจิต สิงคาลวณิช
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขอเสนอรายงาน
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ของกรรมการวิสามัญดังนี้

ตามที่ ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๘ วันพุธที่ ๒๐
ธันวาคม ๒๕๔๘ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
จำนวน ๒๕ คนนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
เสร็จแล้ว สรุปผลได้ดังนี้

ที่ประชุมได้มีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

๑. นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ
๒. พลเอก ปรีชา โรจนเสน เป็นรองประธานคณะกรรมการ
วิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
๓. นางสาวชำเลื่องชาติสุวรรณ เป็นรองประธานคณะกรรมการ
วิสามัญฯ คนที่สอง
๔. นายวิวัฒน์ เกิดไพบูลย์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
วิสามัญฯ และ
๕. ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริชานนท์ เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญฯ

LIRT

นอกจากนี้ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติแต่งตั้ง นางมณฑาทิพย์ กริมหา ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญฯ สำนักงานกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๘๓ วรรคสาม

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งประกอบด้วย ๒๒ มาตรา มีการพิจารณา ของคณะกรรมการวิสามัญฯ จำนวน ๖ ครั้ง โดยมีผลการพิจารณาสรุปได้ดังนี้

การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญฯ มีการแก้ไข ๒ มาตรา ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอคำแปรญัตติจำนวน ๑ ท่าน คือนายเชนทร์ วิวัฒน์บรรวงศ์ และมีกรรมการวิสามัญฯ สงวนความเห็น ๖ ท่าน รายละเอียดปรากฏในเอกสารรายงานตามที่ได้เสนอต่อที่ประชุมแห่งนี้แล้ว

อนึ่ง คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ขอแก้ไขรายงานดังปรากฏในใบแก้ไข รายงานที่ได้สำเนาให้สมาชิกฯทุกท่านได้ทราบแล้วนะคะ ขอกราบขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑
ถึงมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีกรรมวิธีการขอสงวน
ความเห็น”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวิริยะ ครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพ กระผม นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ กรรมธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานฯ ครับ
ในเรื่องประกันภัยผู้ประสบภัยจากรถ การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถนี้หัวใจสำคัญก็คือ
ไม่มีการมุ่งในเรื่องทำกำไรนะครับท่านประธานฯ เพราะว่าเป็นการประกันภัยภาคบังคับ
เมื่อเป็นประกันภัยภาคบังคับไม่มีเรื่องการมุ่งหากำไร เพราะฉะนั้นเราก็ต้องมาดูว่าตามข้อมูล
ที่งานวิจัยที่ให้มานะครับ ตัวเลขของปี ๒๕๔๒ ถึงปี ๒๕๔๘ บริษัทประกันภัยมีกำไร
มาโดยตลอด ไม่น้อยกว่าปีละ ๕๐๐ ล้านบาท บางปีถึง ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท รวมถึงตั้งแต่
ปี ๒๕๔๒ ถึงปี ๒๕๔๘ บริษัทมีกำไรถึง ๔,๕๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งขัดกับหลักไม่มุ่งในการ
หากำไร และถ้าเราดูเรื่องค่าใช้จ่าย กระทรวงพาณิชย์ไม่ได้กำหนดค่าใช้จ่ายมาตรฐานครับ
ปล่อยให้บริษัทประกันภัยทำกำไรตามที่บริษัทมี จากตัวเลขปี ๒๕๔๒ ค่าใช้จ่ายของ
บริษัทอยู่ที่ ๓๖ เปอร์เซ็นต์ ร้อยละ ๓๖ แล้วก็เพิ่มขึ้นมาเรื่อย ๆ มาจนถึงปี ๒๕๔๘
มีค่าใช้จ่ายสูงถึง ๔๕ ในขณะที่ค่าสินไหมทดแทนลดลงเห็นได้อย่างชัดเจนในปี ๒๕๔๖
ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ ในปี ๒๕๔๖ ค่าสินไหมร้อยละ ๕๒ ถ้ากระผมจำผิดขออภัยด้วยครับ
ในปี ๒๕๔๗ ก็ลดลงไปปี ๒๕๔๘ เหลือร้อยละ ๔๔ ครับ นั่นหมายความว่าเอาปี ๒๕๔๘
เป็นหลัก บริษัทจ่ายค่าสินไหมเอาเงินจากประชาชนมา ๑๐๐ บาท จ่ายค่าสินไหมไปร้อยละ
๔๔ เป็นค่าใช้จ่ายตัวเองร้อยละ ๔๕ ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ไม่ได้กำหนดค่าใช้จ่ายมาตรฐาน
แต่ถ้าเราเอาค่าใช้จ่ายตัวเองเฉลี่ยจากปี ๒๕๔๒ ถึงปี ๒๕๔๘ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยจะประมาณ
ร้อยละ ๔๒ เท่านั้นเองครับ เพราะฉะนั้นเราจะเห็นว่าร้อยละ ๔๕ นี้ เพราะค่าสินไหมลด

ผมก็ยังแปลกใจครับ ค่าสินไหมทด แต่ค่าใช้จ่ายเพิ่มแล้วทำไมก็ยังติดอยู่ ถึงร้อยละ ๑
 อันนี้เป็นประกันภัยภาคบังคับนะครับ ตามหลักการไม่มีการทำกำไร เมื่อไม่ทำกำไร
 กระทรวงพาณิชย์ต้องมีค่าใช้จ่ายมาตรฐานที่จะบอกว่า บริษัทควรจะมีค่าใช้จ่ายมาตรฐาน
 ประมาณนี้ แล้วก็สมควรจะมีกำไรมากมาย -----

- ๓/๑

ผมจึงเสนอครับว่า มีความจำเป็นต้องลดค่าใช้จ่ายครับท่านประธานฯ กระผมก็ไม่รู้จะไปหาช่องไหนลดครับ คลำแล้วคลำอีก อย่าไปว่ามองแล้วมองอีกเดี๋ยวก็ผิดข้อเท็จจริง กระผมก็อ่านแล้วอ่านอีกแล้วกันครับท่านประธานฯ เพื่อหาช่องว่าทำอะไรจะให้ค่าใช้จ่ายลดได้ ก็ไม่มีช่องอื่นนอกจากที่ขอแปรญัตติ แล้วเป็นเสียงข้างน้อยนะครับ กระผมก็เลยเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมว่า ถ้ามีการไปยื่นเสียภาษีหรือไปจดทะเบียน แล้วปรากฏว่ากำหนดให้เป็นภาระของผู้ไปจดทะเบียนหรือผู้เสียภาษีว่า จะต้องนำหลักฐานว่าคุณได้ทำประกันแล้วมาแสดง ถ้าไม่มีหลักฐานทำประกันก็จดทะเบียนหรือเสียภาษีต่ออายุไม่ได้ กระผมก็เลยเห็นช่องทางว่าให้ประโยชน์กับผู้มาจดทะเบียนและเสียภาษีด้วย กระผมก็เลยเขียนต่อไปเลยครับว่า ถ้าไม่มีหลักฐานก็ให้นายทะเบียนนั้นแหละครับ จัดให้ผู้มาเสียภาษี ผู้มาจดทะเบียนนี้ทำประกันให้กับผู้มาจดทะเบียนเลยครับ และเนื่องจากมาทำประกันให้กับผู้จดทะเบียน ก็ไม่ควรจะไปคิดอะไรมาก เพราะเขามาถึงที่ กระผมก็ถามแล้ว ก็บอกว่ามีค่าคอมมิชชัน (Commission) ร้อยละ ๑๒ กระผมก็บอกว่าอย่างนั้นนายทะเบียนก็เอาแค่ร้อยละ ๕ ก็แล้วกัน แล้วก็ลดให้คนมาทำอีกร้อยละ ๗ ถ้าลดให้ผู้มาทำร้อยละ ๗ ก็ประหยัดเงินของผู้มาทำประกันอย่างน้อยก็ประหยัด ๗ เปอร์เซ็นต์ ถ้าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติใจดี เห็นด้วยกับกระผมนะครับ เห็นใจผู้มาทำประกันแล้วจะลดค่าใช้จ่ายให้เขาได้ร้อยละ ๗ อย่างน้อยเวลากรรมากรรมไปต่อทะเบียนก็จะมีส่วนลดร้อยละ ๗ ด้วยนะครับ ก็จะเป็นประโยชน์กับทุกคนครับท่านประธานฯ แล้วนายทะเบียนก็เอาไว้ร้อยละ ๕ เหมือนสำนักงานที่ดินครับ สำนักงานที่ดินเวลารับเก็บภาษีให้กับกรมสรรพากรก็เก็บไว้เป็นค่าใช้จ่าย ผมก็เลยมีความเห็นว่า อย่างนี้ก็จะ เป็นประโยชน์นะครับ นายทะเบียนก็ใครอยากจะทำบริษัทไหน นายทะเบียนก็ทำให้ตามเจตนารมณ์ แล้วบริษัทก็จ่ายคอมมิชชันร้อยละ ๑๒ ก็ลดให้ผู้มาทำร้อยละ ๗ นายทะเบียนก็ใส่เก็บไว้ร้อยละ ๕ เมื่อเก็บเอาไว้ร้อยละ ๕ ทำอย่างไรครับ เป็นเงินนอกระบบ เดียวไม่มีกฎหมายรับรอง เดียวก็โดนเหมือนสำนักงานสลากฯ ยุ่งอีกครับท่านประธานฯ กระผมก็เลยเขียนกฎหมายรับรองรับให้ครับว่า ร้อยละ ๕ เอามา ก็ไม่ต้องส่งคลัง แล้วนายทะเบียนก็สามารถใช้จ่ายเงินเหล่านี้ เช่น อาจจะไปจ้างเจ้าหน้าที่เพิ่ม ซื้อมอเตอร์เพิ่ม พัฒนาอะไรก็ได้ ร้อยละ ๕

ทำได้ ตามรายจ่าย ท่านประธานฯ ครับ อย่างหาว่ากระหมอกติ กระหม่ออ่านผลงานเยอะเยอะ
มากมาย ผมรู้สึกว่าการตรวจพาดิษย์ไม่ค่อยจะอยู่ข้างประชาชนเลยครับ ต้องการทางลด
ค่าใช้จ่ายให้ประชาชนด้วยครับ อย่าปล่อยให้บริษัทประกันกันก็จะทำค่าใช้จ่ายอย่างไรได้
ตามใจชอบครับ ในที่ประชุมมีการชี้แจงว่า อาจารย์ไปให้เก็บทำไมร้อยละ ๕ นายหน้าเขา
ลดร้อยละ ๑๒ เขาลดเปล่า ๆ ฟรี ๆ เลย ผมบอกอ้าว ถ้าลดฟรีคุณอย่าเขียนลงไปเลย
ก็ลดร้อยละ ๑๒ ไปเลยหมดปัญหา ประชาชนก็ได้ประโยชน์มากยิ่งขึ้น ก็ลดหมาไปเลย
ร้อยละ ๑๒ ตัวแทนก็ไม่ต้องรับเปอร์เซ็นต์ก็ได้ ก็ท่านบอกว่า ตัวแทนหลายคนลดกัน
เยอะเยอะร้อยละ ๑๒ อาจารย์มาเขียนแบบนี้ได้แค่ร้อยละ ๕ น้อยกว่าที่ได้ตามความเป็นจริง
กระผมไม่เชื่อครับ -----

- ๔/๑

ถ้าเป็นแบบนี้จริง ก็เขียนไปเลยครับว่า ต่อไปนี้ประกันภัยที่ภาคบังคับ ๑๐๐ บาท ก็ลดไปเลย ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ก็จะเป็นประโยชน์กับประชาชน ทีนี้กระผมก็ไม่รู้จะไปเขียนตรงไหนให้ลด ๑๒ เปอร์เซ็นต์ได้ กระผมก็ไม่รู้ครับ เพราะอ่านแล้วคำตัวกฎหมายก็ไม่มีช่องให้ทำ กระผมก็เลยต้องเสนอเปิดช่องที่จะให้ประชาชนได้รับประโยชน์ หมายความว่าประชาชนเมื่อไปเสียภาษีก็ทำประกันที่นั่น ได้รับส่วนลดร้อยละ ๗ ก็เป็นประโยชน์กับประชาชนครับถ้ากระทรวงพาณิชย์มีข้อเสนอดีกว่า ว่าประชาชนได้ประโยชน์มากกว่าที่ผมเสนอ ผมก็ยินดีครับ แต่ที่ฟังในกรรมาธิการก็ไม่เห็นมีช่องไหนที่จะเสนอว่าให้ประชาชนได้รับประโยชน์ ถ้าท่านอ่านดี ๆ ก็มีแต่เป็นภาระ กระผมก็เลยขอสงวนความเห็นเอาไว้เช่นนี้นะครับท่านประธานฯ กระผมก็พยายามทำหน้าที่ของกรรมาธิการให้ดีที่สุด เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประชาชน แต่ถ้าสภาแห่งนี้เห็นว่าเรื่องของกระผมเหลวไหล กระผมก็ไม่ติดใจครับ ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมาธิการอีกท่านหนึ่งสงวนไว้
เชิญครับ

นางสาวบุญยืน ศิริธรรม (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและท่านสมาชิกฯ ทุกท่าน ดิฉัน บุญยืน ศิริธรรม เครือข่ายผู้บริโภค จังหวัดสมุทรสงคราม ประชาชนเต็มขั้นค่ะ อยู่ในกรรมาธิการมีหลายคนบอกว่าดิฉันเป็นเครือข่ายของเอ็นจีโอ (NGO) คือ ดิฉันก็มีความรู้สึกที่เอ็นจีโอก็ไม่ใช่บุคคลนารังเกียจจะคะ แต่จริง ๆ ดิฉันเป็นประชาชนเต็มขั้น ไม่ได้เป็นสมาชิกของเครือข่ายเอ็นจีโอ แต่ว่ามาในนามของเครือข่ายผู้บริโภค ที่ดิฉันมีโอกาสได้เข้ามาเป็นกรรมาธิการชุดนี้ เพราะดิฉันเป็นคนขายหนังสือคัดค้าน พ.ร.บ. ฉบับนี้ ต่อท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติในะคะ ท่านคุณหมออัมมาร แล้วก็ท่านโคทม ดิฉันก็เลยมีชื่อติดเข้ามาเป็นกรรมาธิการชุดนี้ แล้วดิฉันก็พยายามนำเสนอว่า พ.ร.บ. ผู้ประสบภัยจากรถ เมื่อปี ๒๕๓๕ เป็น พ.ร.บ. ที่ดีที่สุดในขณะนั้น เพราะขณะนั้นถ้าราษฎรอย่างดิฉันประสบอุบัติเหตุ เงินที่เก็บมาทั้งชีวิตต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลทั้งหมด เพราะฉะนั้นพอมี พ.ร.บ. ผู้ประสบภัยจากรถ เมื่อมีอุบัติเหตุ ก็มีคนกลางที่มาจ่ายให้ ทำให้พวกดิฉันเองได้ลดภาระค่าใช้จ่ายจากกรณีประสบอุบัติเหตุ แต่เมื่อมาถึง

ปี ๒๕๕๐ เราได้มีพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ร.บ. ผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งเคยเป็น พ.ร.บ. ที่ดีสำหรับเรา ก็กลายเป็น พ.ร.บ. ที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการของพวกเรา นั่นคือถ้าคุณประสบอุบัติเหตุมา คุณจะต้องมีใบแจ้งความ ตำรวจจะต้องเป็นคนชี้ถูกชี้ผิดว่าใครถูกใครผิด ซึ่งในกระบวนการชี้ถูกชี้ผิด คนจนอย่างดิฉันไม่เคยได้รับความเป็นธรรมในนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อเข้าไปรักษาพยาบาล ถ้าประสบภัยจากรถก็ต้องเบิกจาก พ.ร.บ. ผู้ประสบภัยจากรถก่อน ๑๕,๐๐๐ บาท ต่อไปถึงจะใช้หลักประกันสุขภาพได้ในกรณีที่ถูกชี้ว่าผิด ดิฉันต้องไปจ่ายค้ำรักษาพยาบาลตัวเองและค้ำรักษาพยาบาลของอีกฝ่ายหนึ่ง -----

- ๕/๑

ตรงนี้ใน พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพแห่งนี้คุ้มครองผู้ที่เจ็บป่วยทุกคน ทุกโรค ดิฉันก็
อยากจะเห็นว่า พ.ร.บ. ผู้ประสบภัยจากรถเองนี้ ไม่น่าจะเป็นอุปสรรคในการเข้าถึงบริการ
ในเมื่อถ้าดิฉันเจ็บป่วยไม่ว่ากรณีใด ๆ ดิฉันควรจะได้รับการรักษาพยาบาล ไม่จำเป็นต้องให้
แพทย์มาบอกว่าเจ็บจากไหนมา ซึ่งมีหลายกรณี บางคนนี้รถชนกันก็บอกว่าตกบ้านข้าง
หกหลุมบ้าง ไม่ยอมใช้ พ.ร.บ. ฉบับนี้ เพราะว่ามันยุ่งยาก ต้องไปแจ้งความ ต้องไปเอา
บันทึกประจำวัน ต้องให้คนโน้นชี้ถูกชี้ผิดนะคะ ตรงนี้เพราะดิฉันเองที่ประสบกับเหตุการณ์
อย่างนี้ที่เรามีเครือข่ายกันทั่วประเทศ ดิฉันก็มีการออกไปสำรวจข้อมูลกับผู้ที่เคยประสบเหตุ
จากรถนี้ทั้งหมด ๖๖๖ คน ใน ๔๘ จังหวัด มีสรุปมาอย่างนี้คะ ก็คือประสบการณ์ในการ
ใช้สิทธิ การเกิดอุบัติเหตุในแต่ละครั้งส่วนใหญ่จะเกิดในขณะที่เป็นผู้ขับรถ และเกิด
อุบัติเหตุน้อยที่สุดจะเป็นผู้ที่ใช้ถนนนะคะ สักส่วนผู้ใช้สิทธิก็คือ ๕๓.๓ เปอร์เซ็นต์
ไม่ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค ผู้ประสบภัยจากรถนะคะ ครั้งหลังสุด
ของอุบัติเหตุนี้ ๔๒ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๒๘๐ คนนี้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้บริโภค แล้วก็ ๔๘ เปอร์เซ็นต์ ใช้อย่างมีปัญหา โรงพยาบาลไม่แนะนำบ้าง ใช้เอกสาร
มากมายเยอะแยะบ้าง

ประธานสถานีวิทยุแห่งชาติ : ท่านกรรมการครับ เวลานี้เรากำลัง
พิจารณาคำแปรญัตติ ซึ่งท่านกรรมการสงวนไว้ให้เพิ่มเติมวรรคสองและวรรคสามของ
มาตรา ๑๕ นะครับ เพราะฉะนั้นท่านต้องชี้แจงต่อสภาว่าสมควรเพิ่มเติม ๒ วรรคนี้อย่างไร
นะครับ ในประเด็นที่ท่านอภิปรายนั้นเป็นเรื่องที่เลยมาแล้ว แล้วท่านสามารถจะยื่นเสนอ
ขอแก้ไขกฎหมายโดยผ่านสมาชิกสภาฯ ในภายหลังได้นะครับ

นางสาวบุญยืน ศิริธรรม (กรรมการ) : ขอโทษค่ะ ดิฉันไม่ค่อยรู้ระเบียบ
ข้อบังคับฯ ของสถานีเท่าไรนัก เพราะดิฉันไม่เคยเหยียบย่างเข้ามาในนี้ ต้องขอโทษด้วย
นะคะ เพราะฉะนั้นหลังจากที่ดิฉันมายื่นหนังสือคัดค้าน แล้วก็ได้เข้ามาเป็น
คณะกรรมการ ดิฉันก็ถูกจับเข้าไปในกรอบ กรอบก็คือเป็นกฎหมายที่เสนอโดย
กรรมการประกันภัย ดิฉันไม่สามารถจะบิดพลิ้วไปทางไหนได้เลย นอกจากแก้ทีละคำ ๆ
ซึ่งดิฉันก็ไม่รู้กฎหมาย สรุปก็คือพระราชบัญญัติฉบับนี้ประชุมกรรมการ ๕ - ๖ ครั้ง
แปรญัตติไปเรียบร้อยแล้ว ดิฉันว่าไม่ได้ตอบโจทย์ทุกข้อของสมาชิกเลย เพราะฉะนั้น

ดิฉันไม่ได้เก่งกฎหมายมาจากไหน แต่ดิฉันคิดว่า ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค อะไรที่มันเกิด ทุกข์ เมื่อรู้แล้วมีการไปวิจัยมาแล้ว นี่คือทุกข์ ดิฉันคิดว่าแก้กฎหมายแต่ละครั้ง ซึ่งไม่ได้แก้ ง่าย ๆ เลย แต่ว่าแก้แล้วไม่ได้แก้ที่เหตุแห่งทุกข์ แก้แล้วพวกประชาชนไม่ได้รับสิ่งที่ดีกว่า ที่เป็นอยู่ ดิฉันก็ไม่รู้ว่าตรงนี้จะแก้ทำไม เพราะฉะนั้นดิฉันถูกบังคับให้เข้ารอบพิจารณา ตามตัวบทของกรมการประกันภัย ดิฉันก็ยังคัดค้าน พ.ร.บ. ฉบับนี้อยู่ค่ะว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ ไม่ได้ตอบโจทย์ทุกข์ร้อนของประชาชน อย่างที่เราคาดหวังกับสภานี้ เพราะฉะนั้นดิฉัน มีความรู้สึกว่สภาที่ได้มาจากการเลือกตั้ง ดิฉันฟังไม่ได้ ดิฉันหวังสูงสุดว่าดิฉันจะได้ฟัง กับสภานี้ นี่ก็ออกจากใจของประชาชนคนหนึ่งค่ะ ขอบคุณมาก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กฎหมายนี้เขาแก้ทุกข์เหมือนกัน แต่เป็นทุกข์ของกรมการประกันภัย ยังไม่ใช่ทุกข์ของราษฎร ราษฎรมีทุกข์ก็ต้องให้ สมาชิกสภาฯ ที่นี้ช่วยเสนอ ช่วยมาบอกเขาแล้วเขาก็จะเสนอให้ ซึ่งก็จะเป็นอีกเรื่องหนึ่ง นะครับ ท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากจะชี้แจงอะไรไหม เชิญครับ

นายสมประโชก ปิยะตานนท์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม สมประโชก ปิยะตานนท์ กรรมาธิการวิสามัญ นะครับกระผมขอเรียนชี้แจงเหตุผลที่กระทรวงพาณิชย์ได้มีการเสนอแก้ไขมาตรา ๑๕ นิดหนึ่งเพื่อให้มันตรงประเด็นนะครับ ปัจจุบันนี้ร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๑๕ ที่ใช้อยู่ใน ปัจจุบันนี้เรากำหนดว่า เจตนาของมาตรา ๑๕ ก็คือเป็นการสร้างระบบการตรวจสอบการทำ ประกันเพื่อให้รถทุกคนเข้าสู่ระบบการประกันภัย เพื่อให้บริษัทประกันภัยเข้ามา แบ่งเบาภาระความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นต่อสังคมนะครับ แต่เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติ มาตรา ๑๕ ที่เขียนอยู่ในปัจจุบันนี้ใช้คำว่า ในการจดทะเบียนรถยนต์ ให้นายทะเบียน ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก หรือกฎหมายว่าด้วยรถยนต์นี้ตรวจสอบการมีประกัน ก่อนจะรับจดทะเบียน-----

พอไปเขียนอย่างนี้ปุ๊บ ปัญหาที่เลยไม่ครอบคลุม ก็มีการตีความไปว่า นายทะเบียนของขนส่ง จะตรวจเฉพาะกรณีทีรถใหม่มาจดทะเบียนเท่านั้น แต่กรณีรถที่จดทะเบียนแล้วมีการไปชำระภาษีประจำปีนี้ขนส่งเขาไม่สามารถใช้มาตรา ๑๕ นี้ไปตรวจสอบได้ เพราะฉะนั้นเราจึงแก้ไขในครั้งนี้อยู่ให้รวมถึงการรับชำระภาษีประจำปีด้วยเท่านั้นเอง นั่นคือประเด็นที่กระทรวงพาณิชย์ได้มีการเสนอเพื่อให้รถเข้าสู่ระบบการประกันภัยได้อย่างครบถ้วน และสมบูรณ์ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายทรงพล ทิมาศาสตร์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ทีเคารพ กระผม นายทรงพล ทิมาศาสตร์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ฟังทางท่านกรรมการที่สงวนคำขอแก้ไขไว้ทั้ง ๒ ท่าน กระผมมีความรู้สึกเห็นด้วยและห่วงใยประชาชน ความจริงตั้งแต่กฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภาครั้งแรกแล้ว กระผมได้อภิปรายไม่รับหลักการหลาย ๆ ประเด็นด้วยกัน แต่เมื่อถึงวันนี้แล้วก็ต้องมาคุยกันตรงที่ว่ามาตรา ๑๕ ทีขอสงวนคำขอแก้ไขไว้ในประเด็นที่กรรมการประกันภัยพยายามที่จะผูกมัดประชาชน ให้มีการเสียค่าประกัน โดยควบกับทางกรมขนส่งทางบก ในการเสียภาษีนั้น นับว่าเป็นภาระของประชาชนมากครับ

ในประเด็นที่ ๑ การเสียค่าประกันนั้นเราก็คงจะเห็นว่าไปเสียประกันคงจะไม่ตรงกับวันที่กำหนดเสียภาษีของรถยนต์เสียทีเดียว เกินบ้าง ขาดบ้าง คำว่า เกินบ้าง ขาดบ้าง นั้นล่ะครับ ทำให้ประชาชนต้องเสียประโยชน์ เสียกันทุกครั้ง ๆ ทีเริ่มต้นใหม่ ๘๕๐ บาทราคาเต็ม แต่ถ้าบางบริษัทอาจจะเสียแค่ ๗๐๐ บาท หรือขนาดนั้น อย่างเช่นที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ คุณวิริยะได้พูดไว้ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม

ประเด็นที่ ๒ ความประสงค์ของกรรมการประกันภัยนั้นต้องการที่จะมาดูแลสังคมในเรื่องประสบอุบัติเหตุ พยายามที่จะออกกฎหมายบังคับ กฎหมายต้องบังคับประชาชนแน ทีจะให้มีการเสียภาษีแล้วไปมุ่งประเด็นที่ว่ารถทุกคนจะต้องเสียประกัน ซึ่งความจริงแล้วรถบางคนหรือไม่ทุกคนไม่ได้วิ่งบนถนน ไม่มาก่ออุบัติเหตุต่าง ๆ แต่กลับไปผูกว่าการเสียภาษีของรถยนต์ประจำปีทีกรรมการขนส่งทางบกนั้นจะมีโอกาส

เมื่ออำนาจแก่การเก็บเบี้ยประกันของกรมการประกันภัยได้ จึงเป็นสิ่งที่น่าสงสารประชาชน
 เหลือเกินครับ ที่จะให้เขาต้องแบกภาระไปทำประกันก่อน แล้วก็มาวิ่งไปเสียภาษี
 ทั้ง ๆ ที่กรมการขนส่งตอนนี้บริการประชาชนมากแล้ว ไปเสียที่ไหนก็ได้ ไปเสียตามจุด
 บริการต่าง ๆ ห้างสรรพสินค้าได้ แต่ผมว่าระบบประกันของกรมการประกันภัยนั้นยังมี
 โอกาสที่จะบริการเคียงคู่กับการเสียภาษีรถยนต์นั้นน้อย เมื่อน้อยก็เป็นการผลักภาระให้กับ
 ประชาชน -----

ผมมีความคิดที่ว่า ณ ตรงนี้เองก็คงได้แต่พูดแต่เพียงเห็นด้วยกับทางท่านสมาชิก
 สถานิติบัญญัติฯ คุณวิริยะ ที่จะขอเปลี่ยนแปลง ขอแก้ไข ข้อกฎหมายพิจารณาฉบับนี้
 ให้มีการเสียค่าประกันที่ ณ ที่จดทะเบียนของกรรมการขนส่งได้ นะครับ โดยหักค่าใช้จ่ายที่จะ
 เป็นในเรื่องของผู้ทำประกันหรือบริษัทประกันออกไป นะครับ ตรงนี้เองก็จะทำให้ประชาชน
 ได้รับประโยชน์ คือ ๑. วันเสี่ยภาษี วันทำประกันตรงกัน ไม่ต้องไปเสี่ยย้อนหน้า ย้อนหลัง
 ให้เป็นภาระกับประชาชน ๒. ลดภาระค่าใช้จ่ายที่บริษัทประกันทั้งหลายอ้างต่อประชาชน
 อ้างต่อทางระบบราชการว่าต้องมีค่าใช้จ่ายจะเป็น ๗ เปอร์เซ็นต์ ๘ เปอร์เซ็นต์
 ๑๒ เปอร์เซ็นต์ก็ตาม ตัดลงไปตรงนั้นครับ ขอความร่วมมือทางกรรมการขนส่งส่งเงิน
 ค่าประกันเฉพาะที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ให้เป็นประโยชน์แก่สังคมต่อไป ผมขอ
 สนับสนุนท่านกรรมาธิการที่ขอสงวนคำแก้ไขไว้ครับ

ประธานสถานีนิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์โคทมมีอะไรครับ

นายโคทม อาริยา : ขออภิปรายครับ

ประธานสถานีนิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายโคทม อาริยา : ขออนุญาตอภิปรายได้ นะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสถานีนิติบัญญัติแห่งชาติ : เฉพาะเรื่องนี้

นายโคทม อาริยา : ไซ้ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายโคทม

อาริยา นะครับ เมื่อสักครู่ฟังคำชี้แจงของกรรมาธิการเสียงข้างมาก นะครับ บอกว่า
 มาตรา ๑๕ นี้เพื่ออำนวยความสะดวกให้บริษัทประกันเป็นหลักใจใหม่ครับ เพราะว่า
 บริษัทประกันก็จะได้รับความร่วมมือจากนายทะเบียนว่าก่อนจะรับจดทะเบียน
 หรือก่อนจะรับภาษีให้ตรวจสอบเสียก่อนว่า ได้มีการประกันความเสียหายไว้หรือเปล่า
 ท่านก็พูดเพียงแค่นั้น นะครับ ท่านไม่ได้อธิบายว่าด้วยเหตุใดจึงไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 เสียงข้างน้อย เพราะว่ากรรมาธิการเสียงข้างน้อยก็บอกว่า ในเมื่อท่านอำนวยความสะดวก
 ให้แก่บริษัทประกัน ทำไมท่านไม่ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนอีกสักนิดหนึ่งละ
 เขามาถึงแล้วเขาไม่ค่อยรู้เรื่อง อ้าวให้ดียังไม่ได้ทำประกันไว้ ท่านก็รับทำประกันให้เลย
 ซึ่งโดยทั่วไปเวลารับทำประกันนี้เอกชนก็จะได้ ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ท่านผู้ขอแปรญัตติก็บอกว่า

LIRT

ถ้าอย่างนั้นก็แบ่งกันไปนะครับ ให้นายทะเบียนได้ไป ๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ไปลดหย่อน ให้แก่ราษฎรอีก ๗ เปอร์เซ็นต์ ผมก็ว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ สำหรับหน่วยราชการที่น่าจะพอควรแก่การให้บริการที่จะจดทำประกันให้แก่ผู้มาติดต่อ ผมก็ยังไม่ได้รับฟังคำชี้แจงว่า มันทำไม่ได้หรือไม่ เพราะอะไร แต่ถ้าฟังดูตามเหตุผลนี้ผมก็จะต้องคล้อยตามท่านกรรมาธิการ เสียงข้างน้อยนะครับว่า ประชาชนได้ประโยชน์จากการเพิ่มวรรคสองและวรรคสามของ มาตรา ๑๕ บริษัทประกันก็ไม่ได้เสียประโยชน์อะไรนะครับ เพราะว่าเสียแค่ ๑๒ เปอร์เซ็นต์ เหมือนปกติ ราชการก็ได้ประโยชน์ ๕ เปอร์เซ็นต์ ประชาชนนอกจากจดทะเบียนได้ชำระภาษีได้ แล้วก็ได้ประกันไปในตัวด้วย ผมว่าก็สมประโยชน์ดีแล้วตามที่กรรมาธิการ เสียงข้างน้อยเสนอ ถ้าหากว่าไม่มีคำชี้แจงเพิ่มเติมจากเสียงข้างมาก ผมก็อยากจะสนับสนุน เสียงข้างน้อยในกรณีนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมาธิการ เชิญครับ

นายวิวัฒน์ เกิดไพบูลย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม นายวิวัฒน์ เกิดไพบูลย์ กรรมาธิการวิสามัญ ขออนุญาต กราบเรียนในประเด็นนี้สักนิดหนึ่งนะครับ ในเรื่องของการอำนวยความสะดวกให้กับ ประชาชนนั้นกรมการประกันภัยก็ได้ดำเนินการตามกฎหมายอยู่แล้วนะครับ เนื่องจากว่า การทำประกันภัยนั้นสามารถที่จะทำกับบริษัทประกันภัยหรือสาขา หรือสำนักงานตัวแทน หรือตัวแทนก็ได้นะครับ ทำที่ไหนก็ได้ แล้วการที่ประชาชนจะไปทำเองนี้ประชาชน สามารถที่จะเลือกบริษัทที่ตัวเองเชื่อใจหรือมีความไว้วางใจได้ ดีกว่าที่จะไปทำกับ หน่วยงานของรัฐนะครับ ซึ่งตามกฎหมายแล้วผมเข้าใจว่าถ้าดูจากพระราชบัญญัติประกัน วินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น มิได้ให้อำนาจหน่วยงานของรัฐที่จะไปทำกิจกรรมในลักษณะ นั้นนะครับ-----

คือว่าการที่ผู้ใดก็ตามจะได้รับค่าใช้จ่ยจากการทำสัญญาประกันภัยนั้น ก็อาจจะเป็นเรื่องของลักษณะเป็นตัวแทนหรือนายหน้าตามกฎหมายว่าด้วยพระราชบัญญัติการประกันวินาศภัย ซึ่งจะต้องมีการสอบใบอนุญาต และอีกประการหนึ่งวัตถุประสงค์ของภาครัฐก็คงไม่ต้องการที่จะให้หน่วยงานภาครัฐเข้าไปมีส่วนเกี่ยวกับเรื่องทำธุรกรรมในลักษณะนั้นนะครับ ซึ่งผมเห็นว่าในปัจจุบันนี้มิได้มีปัญหาในเรื่องของการทำประกันภัย ประชาชนก็ได้รับความสะดวกอยู่แล้วนะครับ โดยกรมการประกันภัยและสมาคมประกันวินาศภัยก็ได้ให้ความร่วมมือที่จะจัดหน่วยขึ้นดูแลว่า ถ้าหากว่าไปติดต่อชำระภาษีแล้วเกิดยังไม่มีการประกันก็สามารถที่จะทำประกันภัยกับบริษัทที่หมุนเวียนเปลี่ยนกันไปรับประกันภัยได้อยู่แล้วนะครับ

และอีกประการหนึ่งในเรื่องของค่าใช้จ่ย ผมขออนุญาตกราบเรียนตรงนี้นะครับ เนื่องจากกระทรวงพาณิชย์ กรมการประกันภัย ได้มีประกาศในทะเบียนว่า ถ้าหากประชาชนประสงค์จะทำประกันภัยกับบริษัท โดยไปติดต่อที่บริษัทเองเลยนะครับ เดินเข้าไปขอทำประกันภัยภาคบังคับนี้ก็สามารถที่จะได้รับส่วนลดค่าคอมมิชชั่นถึง ๑๒ เปอร์เซ็นต์ มากกว่าที่ท่านสมาชิกฯ ได้ขอแก้ไขไว้แล้วนะครับ

อีกประการหนึ่ง ผมขออนุญาตเรียนตรงนี้นะครับ การทำประกันภัยนั้นเราก็มีความประสงค์ที่จะให้ระยะเวลาการชำระภาษีกับการประกันภัยครบตรงกันซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ เนื่องจากว่าประชาชนบางส่วนอาจจะบอกว่าชำระค่าประกันภัยกับค่าภาษีนี้ อาจจะไม่มีกำลังทรัพย์ เพราะฉะนั้นอยากให้มีความสมัครใจ แต่เราจะค่อย ๆ ทำระบบให้เขาสามารถที่จะทำประกันภัยได้เกินกว่า ๑ ปี หรือน้อยกว่า ๑ ปี เพื่อผู้ที่มีกำลังทรัพย์อยากจะให้วันครบตรงกันก็สะดวกเสียทีเดียว เรากำลังดำเนินการอยู่ครับกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวรวิทย์ ชวพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ

ผม นายวรวิทย์ ชวพงศ์ ครับ คือเมื่อคราวที่พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาในสภาครั้งแรกผมได้พูดถึงการประกันภัยของรถยนต์นั้นนะครับ คือมีเรื่องที่น่าจะสังเกตอย่างหนึ่งก็คือว่าการประกันภัย ถ้าหากบุคคลซึ่งประกันภัยในชั้นศาล ทำไมจะต้องไปประกัน พ.ร.บ.

ด้วย ตรงนี้ยังข้องใจอยู่นะครับ ซึ่งในการประกันชั้น ๑ ชั้น ๒ หรือชั้น ๓ ก็น่าจะครอบคลุมไปในส่วนของการชดใช้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอโทษเถอะนะครับ เราพิจารณาในวาระที่ ๒ ซึ่งจะอภิปรายได้แต่เฉพาะในเรื่องที่เขาจะแก้ไขกันอยู่ครับ อันนั้นต้องเอาไว้อีกวาระหนึ่งนะครับ

นายวิรัช ชววงศ์ : ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับผู้สวจนคำแปรญัตติหรือจะเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมาก ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับผู้สวจนคำแปรญัตติกรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการกรรมาธิการกรรมาชิกคปุม ไม่เห็นด้วย เชิญครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๕ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นด้วย ๖๔ ไม่เห็นด้วย ๕๕ นะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับผู้สวจนคำแปรญัตตินะครับ เชิญต่อไปครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์วิริยะครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ กระผม นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ กรรมธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานฯ
ครับ ผมเห็นด้วยกับท่านประธานฯ อย่างยิ่งเลยครับว่ากฎหมายฉบับนี้เขียนขึ้นมา
เพื่อประโยชน์ของกรมการประกันภัยเท่านั้น หรือของกระทรวงพาณิชย์เท่านั้น ไม่ได้
มุ่งประโยชน์ของประชาชนแต่ประการใด แม้แต่มาตรานี้ครับ ถ้าท่านดูต้นร่างก่อนที่จะมี
การแปรญัตตินะครับท่านประธานฯ ขอเปิดดวงกว้างในการใช้ดอกเบี้ยในทุกกรณี
คือเต็มร้อยเลยครับ ท่านประธานฯ แต่กฎหมายดั้งเดิมไม่ให้ใช้ดอกเบี้ยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจจะไปแล้วครับ ตอนนี้อยู่กำลัง
อยู่ที่มาตรา ๑๐ ซึ่งแก้ไขความในมาตรา ๒๖

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมธิการ) : ขอโทษที่ครับท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ยังไม่ถึงตรงนั้น

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมธิการ) : ยังไม่ถึงตรงนั้นใช่ไหม
ท่านประธานฯ ผมกล่าวมาแล้ว ที่นี้มาตรา ๒๖ เรื่องอะไรท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๒๖ เป็นเรื่องเจ้าของรถ
หรือบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมธิการ) : ขอโทษที่ครับท่านประธานฯ
พอดีประเด็นนี้ผมไม่ค่อยมีอะไรมาก ที่ยึด ๓๐ วัน อย่างนี้ครับท่านประธานฯ ก็อยู่ใน
หลักเกณฑ์เดิมครับ คือผมมองแล้วกระทรวงพาณิชย์ไม่เห็นใจประชาชนเลยครับ
ท่านประธานฯ เห็นใจแต่บริษัทประกัน ถ้าบริษัทประกันไม่เจตนาจะครับท่านประธานฯ
มาตรานี้ก็บอกลดเบี้ยปรับได้ แต่เจ้าของรถล้มไปทำประกัน ๒ วัน โดยไม่เจตนา
โดยไม่ตั้งใจครับ เหมือนกรรมธิการเสียงข้างน้อย บางท่านอธิบาย บอกไม่สบาย

ไปทำประกันไม่ทันครับ ไปทำประกันไม่ทันเพราะไม่สบาย ๒ วัน เกิดวันที่ ๓ สบายดีครับ
ท่านประธานฯ ขับรถหวังจะไปทำประกัน เกิดโชคร้ายดวงช่วยไปชนคนเข้า เป็นอย่างไร
ครับท่านประธานฯ โคนข้อหาไม่ทำประกัน เบี้ยปรับ ผมจำไม่ได้ ๑๐,๐๐๐ บาท หรือ
๕๐,๐๐๐ บาท ผมขออุทธรณ์ครับ ระหว่าง ๑๐,๐๐๐ บาท กับ ๕๐,๐๐๐ บาท อันนี้ปรับแล้ว
นะครับฐานที่ไม่ทำประกันแล้วไปชนเขาเข้า แล้วก็ต้องคืนเงินพร้อมกับเงินเพิ่มอีกครับ
แล้วทำไมบริษัทประกันไม่พอใจ ไม่ต้องจ่าย แล้วประชาชนไม่พอใจ ทำไมต้องปรับละครับ
ท่านประธานฯ ผมไม่เข้าใจนะครับ แล้วความเป็นธรรมอยู่ตรงไหน ผมจึงบอกว่า
กระทรวงพาณิชย์อยู่ข้างบริษัทประกันเท่านั้นไม่เห็นใจประชาชนเลยครับ แม้แต่ผมขอ
แค่ ๓๐ วัน ไม่พอใจ อย่าไปปรับเขา หรือกรณีอื่นที่กรมประกันเห็นเป็นประโยชน์ของ
ประชาชนว่าเขาไม่ได้ตั้งใจ ไม่ได้ตั้งใจก็อย่าไปปรับเขาได้ไหม ในเมื่อบริษัทประกัน
ไม่พอใจ คุณยังไม่ปรับเลย แล้วทำไมประชาชนไม่พอใจต้องปรับด้วย ผมก็ไม่เข้าใจครับ
ว่าความเป็นธรรมอยู่ตรงไหน ผมก็เลยขอความเป็นธรรมให้กับประชาชนว่า ถ้าเขาขาด
ประกันโดยที่เขาไม่พอใจ เหมือนบริษัทประกันไม่พอใจ คุณก็อย่าไปปรับเขาเท่านั้นเอง
แล้วก็ไม่พอใจก็ ๓๐ วันเท่านั้นครับท่านประธานฯ ก็คือมาใน ๓๐ วันนี่ แล้วก็ไม่ได้ตั้งใจ
ก็อย่าไปปรับเขาเลย-----

หรือว่าในกรณีอื่นที่กรมประกันภัยเห็น รัฐมนตรีเห็นว่าเป็นประโยชน์กับประชาชน จะผ่อนผันก็ น่าจะให้ผ่อนผันได้ ผมขอความเป็นธรรมสำหรับเจ้าของรถด้วยครับ ผมอยากให้สถานีวิทยุฯ นี้ได้พิจารณาว่า ทำไมเราต้องเอื้อประโยชน์เฉพาะบริษัทประกัน ประชาชนผู้เป็นเจ้าของรถที่ไม่สนใจขาดต่ออายุโดยไม่สนใจ ๓๐ วัน ไม่ปรับไม่ได้หรือรับ ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานสถานีวิทยุแห่งชาติ : เชิญคุณบุญยืนครับ

นางสาวบุญยืน ศิริธรรม (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ และ ท่านสมาชิกฯ อันนี้ดิฉันอยากจะให้ข้อมูลนิดหนึ่งว่า พ.ร.บ. ประกันภัยผู้ประสบภัยจากรถ ฉบับนี้เป็นกฎหมายที่โหดร้ายต่อประชาชน มีกรณีหนึ่งที่เรารอกไปสำรวจข้อมูล ชื่อลุงสวัสดิ์ ลุงสวัสดิ์ล้มทำประกันอย่างที่ท่านวิริยะว่านี่ ๒ วัน และลุงสวัสดิ์ก็ขับรถเข้าไป ในเมือง ปรากฏว่าลุงก็บอกว่าไม่รู้เหมือนกันว่าจะอะไรเกิดขึ้น ไปพื่นอีกที่ที่โรงพยาบาล ขาหัก ใครเขาให้เอาอะไรมาให้เซ็นลุงอ่านหนังสือไม่ออกลุงก็เซ็น ใครให้เซ็นลุงก็เซ็น แล้วลุงก็กลับไปพักรักษาตัวที่บ้าน นอนอยู่โรงพยาบาลเป็นเดือนกลับไปพักรักษาตัวที่บ้าน ไปคำเหล็ก ปรากฏว่ามีหนังสือไปจากกรมการประกันภัยไปติดต่อว่า ลุงต้องชำระ ค่ารักษาพยาบาลของตัวเองและคู่กรณีเป็นเงินจำไม่ค่อยได้ประมาณ ๖๐,๐๐๐ บาท ลุงบอกว่าไม่มี จะกินยังไม่มี จะเอาที่ไหนมา ๖๐,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นเรื่องก็ถูกส่งขึ้นศาล ศาลสั่งปรับลุงในกรณีที่ไมทำประกันภัย ขาดไป ๒ วัน ๖,๐๐๐ บาท ลุงบอกว่าไม่มี ๖,๐๐๐ บาทก็ไม่มี ศาลจึงตัดสินให้ลุงติดคุกแทนค่าปรับ ๑ เดือน ลุงก็แบกเหล็กเข้าไปด้วย แล้วไปติดคุกแทนค่าปรับ ๖ เดือน ลุงสวัสดิ์เป็นชาวนา ซึ่งเวลาทั้งหมดก็อยู่ที่ท่ามาหากิน แต่ต้องถูกบังคับให้ทำประกันภัย เพราะลุงสวัสดิ์มีมอเตอร์ไซค์เก่า ๆ ๑ คัน ในกรณีที่ ถ้าหน้านากำลังเกี่ยวข้าวอยู่นี้ ถ้าประกันหมดชาวนาเขาต้องทิ้งเกี่ยวข้าวเพื่อขับรถเข้าเมือง เพื่อนั่งรถโดยสารเข้าเมืองไปทำประกันภัยหรือเปล่า กฎหมายหมดปั๊บมีผลปั๊บ ดิฉันก็เลย อยากจะเสนอ คือดิฉันไม่ได้เสนอ แต่ว่าเป็นข้อเสนอของ ๖๖๖ คนที่เสนอมาว่า หลังจาก หมดประกันนี้ขอให้ยึดระยะเวลาออกไปคุ้มครองอีก ๓๐ วันได้หรือไม่ ถ้าพ้นจาก ๓๐ วัน แล้วยังไม่ไปทำ ก็ถือว่าเรามีเจตนาที่จะไม่ไปทำ ดิฉันก็เลยพูดตรงนี้ แต่ว่า ในกรรมาธิการแก้ดิฉันมีความรู้สึก ว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ยิ่งแก้รัฐก็ยิ่งเป็นใหญ่ เพราะว่าก็ข้อ ๆ

ก็บอกว่าเขียนไว้ในกฎหมายไม่ได้ กฎหมายฉบับหนึ่งแยก หลายสิบปีกว่าจะแก้ที่หนึ่ง ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวง หรือรัฐมนตรีประกาศกำหนดประมาณนี้ ก็ต้องรอ กฎกระทรวงอย่างเดียว ต้องรอรัฐมนตรีอย่างเดียว โดยที่ไม่ได้ลงรายละเอียดไว้ในนี้ ดิฉัน ก็เลยอยากจะขอความเห็นใจจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในการที่ลงประกันสังคม หลังจาก เขาไม่ได้ทำงานแล้วกฎหมายประกันสังคมยังคุ้มครองเขาอีก ๖ เดือน แต่ในกรณีคนที่ทำ ประกันหลังจากที่เขาหมดประกันอยากจะให้ยืดระยะเวลาคุ้มครองเขาไปอีก ๓๐ วัน ถ้าสภานิติเห็นด้วยก็จะเป็นพระคุณอย่างสูงสำหรับพวกดิฉันนะคะ ขอบคุณมาก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการครับ

ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริรานนท์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริรานนท์ กรรมการ ขอเรียนให้ ทราบว่าต้องทำความเข้าใจอย่างนี้ก่อนนะครับว่า การที่ประกัน พ.ร.บ. ขาดแล้วไปต่อใหม่ ไม่มีค่าปรับนะครับ ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ กรณีของลุงสวัสดิ์นี้ไปชนเขาแล้วประกันตัวเองไม่มี ไปชน ก็คือไปก่อเรื่องนะครับ เสร็จแล้วหลักการของประกันก็คือว่า เมื่อชนแล้ว พ.ร.บ. ไม่มี หรือประกันไม่มี กองทุนจะต้องจ่ายไปก่อน เมื่อจ่ายไปก่อนแล้วกองทุนก็มาไล่เบี้ยเอาจาก ผู้ที่ประกันขาด แล้วก็ต้องเพิ่มอีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นต้องทำความเข้าใจในเรื่องนี้ นะครับ แล้วรถที่กรมธรรม์ประกันภัยขาดอายุก็เหมือนภาษีละครับ ภาษีบอกว่าภายใน ๓๐ มีนาคม ท่านต้องไปเสียภาษี แต่ถ้าท่านไปเสียเอา ๑ เมษายน ก็ถูกปรับเป็นธรรมดา-----

เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ ถ้ารถที่ไม่ได้ทำประกันภัย คือถ้าประกันภัยขาดก็คือเหมือนกับไม่ได้ทำประกันภัย เพราะฉะนั้นหากจะไปกำหนดว่า ไม่มีการเรียกเก็บเงินเพิ่มหรือว่าเป็นสิ่งที่ต่ออายุไปอีก ๑ เดือน เป็นสิ่งที่เราสนับสนุนให้คนไปทำผิดกฎหมาย อันนี้เป็นเรื่องที่ต้องคิด ส่วนใหญ่ผู้ประกันภัยทั่วไปจะไปเปรียบเทียบกับประกันชีวิต คือประกันชีวิตเมื่อเอกซ์เทน (Extend) เมื่อจบแล้วยังต่อไปอีก ๑ เดือน การที่ประกันชีวิตสามารถทำได้ เพราะว่าเบี้ยประกันนั้นเรามีเบี้ยเพิ่มอยู่นั้นเบี้ยประกันสะสม เพราะฉะนั้นก็สะสมเหมือนกับจ่ายเบี้ยประกันอีก ๑ เดือน แต่ประกันภัยเฉพาะตัว คือถ้าเริ่มวันที่เท่าไร จบวันที่เท่าไร เมื่อสิ้นสุดแล้วก็คือประกันนั้นต้องหมดไปโดยปริยาย ไม่มีเงินเพิ่มเข้ามาตรงนี้ ไม่มีใครเสียให้ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ถ้าท่านขยายไปอีก ๑ เดือน คนก็จะไปเสียเอาก่อนจะสิ้นเดือน อันนั้นอาจจะลืมอีก ก็ต้องขยายกัน ไม่มีที่สิ้นสุด เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ก็ทำความเข้าใจว่า เบี้ยปรับ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่ปรับผู้ที่ประกันภัยขาด แต่ปรับจากผู้ที่ประกันภัยขาด แล้วไปเกิดเรื่องไปเกิดอุบัติเหตุ ไปชนคู่กรณี หรือไปมีอุบัติเหตุกับคู่กรณีบาดเจ็บ ตรงนี้เมื่อผู้ที่ไม่ได้ประกันนั้นแล้วเป็นเจ้าของรถไปเกิดกรณีอย่างนี้ กองทุนประกันภัยจะต้องเข้าไปดูแล และที่ว่าจะต้องไปแจ้งความอะไรต่ออะไรสอบถามจากกรมประกันภัยในที่ประชุมก็ไม่มี เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้เรียกว่า ถ้าผู้ที่ประกันภัยขาดแล้วกองทุนประกันภัยไปจ่ายแทนให้ก็เป็นการชอด้วยกฎหมาย ตรงที่ว่าจ่ายทดรองไปแล้วก็ไปฟ้องไล่เบี้ยเอา หรือไปเก็บเอาจากผู้ที่เขาทำประกันขาด ซึ่งในกรณีของลุงสวัสดิ์ทางกรมประกันภัยก็ได้ติดตามไป เขาก็ยอมรับผิดว่าประกันภัยเขาขาดเอง เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้เป็นเรื่องที่คาบเกี่ยวกัน ต้องทำความเข้าใจว่าไม่ใช่เรื่องของการประกัน พ.ร.บ. ขาด แล้วไปต่อใหม่ ถูกปรับ แต่เรื่องของผู้ที่ประกันภัยขาดเสร็จแล้วไปเกิดเรื่อง เมื่อเกิดเรื่องขึ้นมาบีบเกิดความเสียหายขึ้นกองทุนประกันภัยไปจ่ายให้ ไปปรับค่าเสียหาย ค่ารักษาพยาบาล ในเบื้องต้นให้ ก็ต้องมาไล่เบี้ยเอาคืนจากผู้ก่อเหตุ พร้อมทั้งเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ก็คือค่าจัดการที่ได้จ่ายทดแทนไปให้แล้วอีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ นั่นก็เป็นหลักการธรรมดาของกฎหมายครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า
จะเห็นชอบด้วยกับผู้สงวนคำแปรฯ อาจารย์วิริยะมีอะไรครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมธิการ) : ผมคิดว่าผู้ชี้แจงเพี้ยนจาก
 ที่ผมอภิปราย ขอโทษใช้ศัพท์ชาวบ้านไปหน่อย คือผมบอกแล้วว่าในมาตรา ๒๖
 ท่านประธานฯ ผมอยากให้อ่านให้ดี ถ้าบริษัทประกันไม่ได้จ่ายแล้วมาปรากฏว่าได้กระทำ
 โดยสุจริตไม่ต้องเพิ่มเบี้ยปรับ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ผมก็ขอเหมือนกันว่า ถ้าเจ้าของรถขาดประกัน
 แล้วก็ไปทำความเสียหาย แล้วเวลาไปเรียกเงินคืนจากคนชน แล้วพิสูจน์ได้ว่าเขาไม่ได้ตั้งใจ
 ที่ขาดประกันใน ๓๐ วันนี่ แล้วเขาไม่ได้ตั้งใจขาดประกันก็อย่าไปปรับเขาอีก
 ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เหมือนกับบริษัทประกันภัยเท่านั้น ผมไม่ได้บอกว่า ถ้าไม่ได้ไปทำประกัน
 แล้วจะต้องไปปรับ ผมไม่ได้พูดอย่างนั้น ผมเพียงแต่ว่าเวลากองทุนไปจ่ายแทนเขาแล้ว
 อย่าไปเรียก ๒๐ เปอร์เซ็นต์เพิ่มอีก ถ้าพิสูจน์ได้ว่าเขาไม่ได้ตั้งใจขาดอย่างที่ผมเล่า คือ
 ขาด ๒ วัน ขับจะไปต่อทะเลเบียนเกิดไปชนเข้า กองทุนจ่ายเบี้ยแทนเขาอีก กองทุนจ่าย
 เบื้องต้นเสร็จแล้วยังจะมาเรียกเก็บเขาเพิ่มอีก ๒๐ ทั้ง ๆ ที่พิสูจน์ได้ว่าเขาสุจริตเหมือน
 บริษัทประกัน แล้วทำไมบริษัทประกันสุจริต แล้วเราบอกอย่าไปเพิ่ม ๒๐ เปอร์เซ็นต์
 ถ้าผมบอกว่า ๓๐ วัน แล้วสุจริต ก็อย่าไปปรับเขาเหมือนกันนะครับ ผมอยากให้ผู้ชี้แจงให้
 ตรงประเด็นผมไม่ได้บอกว่า ถ้าเขาเบี้ยวไม่ทำประกันแล้ว แล้วไปปรับเขา ผมไม่ได้พูดอย่าง
 นั้นผมพูดว่าเขาไม่ได้ตั้งใจแล้วไปทำอุบัติเหตุขึ้น โชคร้าย ๑. โคนปรับ ที่ผมพูดไปแล้ว
 โคนปรับในฐานะที่ไม่ได้จดทะเบียน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือ ๕๐,๐๐๐ บาท แล้ว ยังจะมาถูกปรับ
 ๒๐ เปอร์เซ็นต์โดยที่เขาไม่ตั้งใจ

- ๑๒/๑

แต่บริษัทประกันภัยสุจริตบอก ๒๐ เปอร์เซนต์ไม่ต้องเสีย ในนี้บอกไว้ชัด โดยสุจริต อ่านซิครับ มาตรา ๒๖ เพราะฉะนั้นผมก็เพียงแต่บอกว่า ก็บอกชัดเจนครับ มาตรา ๒๓ (๔) อันนี้ผมเอานิ้วก้ำเลยนะครับ ตามองตามด้วยนะครับ และเจ้าของรถหรือบริษัทไม่ทราบถึงเหตุนั้น โดยสุจริต นายทะเบียนอาจดหรือลดเงินได้ อันนี้ของเดิม ผมก็เพียงแต่บอกว่า ถ้าเจ้าของรถไม่ต่อทะเบียน ๓๐ วันโดยสุจริต ถึงคิดให้เขาด้วย ๒๐ เปอร์เซนต์ตรงนี้เท่านั้นเอง ผมว่าท่านประธานฯ อาจจะอธิบายได้ดีกว่าผมนะครับ ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ฟังกรรมาธิการเสียงข้างมากอธิบายเชิญครับ

นายสมประโชก ปิยะตานนท์ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สมประโชก ปิยะตานนท์ กรรมาธิการวิสามัญฯ นะครับ ขอเรียนชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรา ๒๖ นี้อีกครั้งหนึ่งนะครับ มาตรา ๒๖ นี้เป็นกรณีที่จะมีอยู่ ๒ กรณีนะครับ ก็คือกรณีที่บริษัทรับประกันภัยรถคันใดไว้แล้วปรากฏว่ารถคันนั้นไปก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด แล้วปรากฏว่าบริษัทประกันภัยนั้นไม่ยอมจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นไม่ครบจำนวน ผู้ประสบภัยมีสิทธิมาขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุนได้ แต่เมื่อกองทุนได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยแทนบริษัทประกันภัยนั้นไปแล้ว กองทุนจะไปเรียกเงินที่จ่ายไปคืนจากบริษัทประกันภัยนั้น ๆ พร้อมเงินเพิ่มอีก ๒๐ เปอร์เซนต์ นั่นคือมาตรา ๒๖ ส่วนที่อาจารย์บอกว่าในฉบับนี้ เว้นแต่กรณีความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตามมาตรา ๒๓ (๔) และเจ้าของรถหรือบริษัทนั้นไม่ทราบถึงเหตุนั้น โดยสุจริต นายทะเบียนอาจดหรือลดเงินเพิ่ม ตรงนี้มาตรา ๒๓ (๔) คือกรณีที่ชนแล้วหนี คนขับรถไปชนเขาบาดเจ็บเสียชีวิตแล้วหนี ไม่มีใครรู้ว่าใครคือคนชน ถ้าบังเอิญต่อมามีการสืบทราบได้ว่ารถคันนี้ คน ๆ นี้เป็นคนขับชนเขาแล้วหนี ตรงนี้ต้องให้ความเป็นธรรมด้วยว่า ถ้าบังเอิญคนขับรถคันนั้นไม่ใช่เจ้าของรถเอง คนยืมไปใช้ไปขับรถชนคนเจ็บคนตายแล้วไม่มาบอกเจ้าของ เจ้าของเขาไม่มีโอกาสรู้หรือไม่มีโอกาสแจ้งบริษัทประกันภัย บริษัทประกันภัยเขาไม่ได้ได้อยู่ในที่เกิดเหตุ บริษัทประกันภัยเขาจะรู้ได้อย่างไรว่ามีเหตุเกิดขึ้นที่เขาหนีหน้าที่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ตรงนี้เราถึงบอกว่า อาจดหรือลดเงินเพิ่มถ้าเขาสุจริตนะครับ

และอธิบายเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่ง ในส่วนกรณีที่กฎหมายเขากำหนดให้เจ้าของรถต้องทำประกันนะครับ ถ้ารถคันไหนกฎหมายบังคับให้ทำแล้วไม่ทำ รถคันนั้นไปก่อให้เกิดความเสียหายกับบุคคลหนึ่งบุคคลใด กฎหมายบอกไว้เลยว่า เจ้าของรถคันนั้นจะต้องมีหน้าที่ชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้น ถ้าเมื่อใดก็ตามรถคันนั้นไม่ยอมทำประกันภัยฟ้าฝนไม่ทำประกันภัยไปก่อให้เกิดความเสียหายแล้วไม่จ่าย เจ้าของไม่จ่ายหรือจ่ายไม่ครบ สามารถรับจากกองทุนได้ และกองทุนมาจ่ายแทนแล้วเรียกเงินเพิ่มอีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ส่วนกรณีที่ท่านอาจารย์วิริยะบอกว่า ถ้าขาดต่ออายุไม่เกิน ๓๐ วัน อาจลดหรือลดเงินเพิ่ม ขอให้แยกนิดหนึ่ง ประเด็นอยู่ตรงนี้ครับ เราเข้าใจว่าเจ้าของรถคันนั้นอาจไม่มีเจตนาจะหลีกเลี่ยงการทำประกัน อาจจะมีหลังล้มขาดต่อไปวันหนึ่งแล้วไปชนคน เราไม่ว่า แต่ว่ากฎหมายเขาเขียนว่า คุณขาดต่อก็ขาดต่อไป แต่ว่าเมื่อรถคุณไม่มีประกันคุณต้องจ่ายเบื้องต้น -----

ตรงที่นั่นคือตรงที่คุณฝ่าฝืน กฎหมายเขาบอกว่า ในเมื่อถ้ำรถคุณไม่ทำประกันไปเกิด ความเสียหายปั๊บ คุณต้องจ่าย แต่คุณไม่จ่าย ไม่เกี่ยวกับประเด็นที่ล้มหรือไม่ล้มนะครับ เพราะขณะเกิดเหตุคุณไปชนเขา คุณรู้อยู่แล้วละว่าคุณชนเขา คุณมีความเสียหายเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นตรงนี้คนละประเด็นกับที่ท่านอาจารย์วีริยะ ขอให้ทำความเข้าใจนิดหนึ่งครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมฟังแล้วก็ยังประเด็นเดียวกัน นั่นแหละ เจ้าหน้าที่ชี้แจงไม่เข้าใจ คือกรณีของบริษัทประกันภัยไม่จ่าย กองทุนก็จ่าย แล้วก็ไปเรียกเก็บ ปรับ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าสุจริตไม่รู้ไม่เห็นก็ไม่ปรับ หรือลดได้ ลดได้ อาจารย์วีริยะท่านก็ขอต่อไปว่า ถ้าอย่างนั้นในกรณีเจ้าของรถที่จะไปเรียกเก็บกับเขา ซึ่งถูกปรับ ๒๐ เปอร์เซ็นต์เหมือนกันถ้าเขาสุจริต เขาผลอไปด้วยความสุจริตนี้จะลด หรือลดเขาบ้างได้ไหม ตรงนั้น ลองชี้แจงชี้ว่าเป็นอย่างไร

นายสมประโชก ปิยะตานนท์ (กรรมาธิการ) : ตรงที่บอกว่าเจ้าของรถ หรือบริษัทไม่ทราบเหตุนี้ โดยสุจริต ขยายความมาตรา ๒๓ (๔) นะครับท่าน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เขามาเขียนตอนท้ายนี้ เขาบอกว่า โดยเจ้าของรถไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงการทำประกันภัยหรือในกรณีอื่นที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด นายทะเบียนอาจลดหรือลดเงินเพิ่มลงได้ คือเป็นกรณีเดียวกันกับบริษัทนั่นแหละ คือถ้าบริษัทสุจริตถึงลดหรือลดเงินเพิ่ม ถ้าผู้ประกันเขาสุจริต จะสุจริตจะพิสูจน์กันได้อย่างไร ก็ไม่รู้ละ จะลดหรือลดเงินเพิ่มให้เขาบ้างได้ไหม อย่างที่อาจารย์วีริยะท่านแปรฯ ถ้าทางกระทรวงเห็นว่าไม่ชอบอย่างไรก็ลองอธิบายดูซิว่าไปไม่ได้ได้อย่างไร

นายสมประโชก ปิยะตานนท์ (กรรมาธิการ) : เพราะว่าตรงนี้ไปโยงกับ มาตรา ๒๓ (๔)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือเริ่มต้นที่เจ้าของรถหรือบริษัทไม่จ่าย ค่าเสียหาย กรณีที่เจ้าของรถจะต้องจ่ายค่าเสียหายนี้ก็เฉพาะกรณีที่เขาไม่มีประกันภัยหรือ มีประกันภัยแล้วขาดอายุไซ้ใหม่ อย่างนั้นหรือเปล่า ถ้าเขามีประกันภัยนี้เขาไม่ต้องจ่าย ค่าเสียหาย

นายสมประโชก ปิยะตานนท์ (กรรมาธิการ) : ใช่ครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะมีก็เฉพาะกรณีที่เขาไม่มีประกันภัย หรือมีประกันภัยแล้วขาดต่ออายุถึงจะไปเรียกเขา ถ้าเขาไม่มีเลยก็เรียกไปอีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ อาจารย์วิริยะท่านก็ไม่ว่า แต่ถ้าเขามีแล้วขาดต่อไปวันหนึ่ง ๒ วัน โดยนอนอยู่ที่โรงพยาบาล ยังไม่ทันได้ไปต่อ อย่างนี้เจ้าของรถก็ต้องจ่ายค่าเสียหายที่กองทุนประกันภัยจ่ายไป อันนั้นชอบธรรม แต่ถามว่าแล้วจะปรับเขาอีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์นี้ขอลดลงหรือลดลงอย่างเดียวกับบริษัทประกันภัยได้หรือไม่ ที่อาจารย์วิริยะท่านต้องการ ถ้าไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ก็ชี้แจงไป

นายสมประโชก ปิยะตานนท์ (กรรมาธิการ) : ครับ ก็ยังเข้าใจอย่างที่ผมเรียนนะครับว่า ในกรณีที่มาตรา ๒๓ (๔) เป็นกรณีชนแล้วหนี พอชนแล้วหนีปุ๊บ คนชนคงไม่แจ้งใครแน่ ๆ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ได้เกี่ยวกับชน คือชนแล้วหนี หรือไม่หนีไม่ได้เกี่ยวกับกรณีนี้ เกี่ยวกับกรณีที่ว่าเขาไม่มีประกันภัย หรือถ้าเขาไม่มีเลยนี่ โอ.เค. ก็ไปเอาเต็มที แต่ถ้าเขามีแล้วบังเอิญวันนั้นขาด อย่างนี้ลดเขาใหม่ ที่ท่านแปรญัตติ เป็นอย่างนั้น

นายสมประโชก ปิยะตานนท์ (กรรมาธิการ) : ก็คือจุดประเด็นที่ผมชี้แจง ก็คือว่า โอ.เค. เขาไม่มีประกัน แต่ว่าหน้าที่ตามกฎหมายขณะนั้นเขาลืมจริง แน่แน่นอนว่าเขาลืม แต่ว่าเมื่อคุณไปชนเขาคุณรู้แล้วว่าคุณก่อให้เกิดความเสียหายต่อเขา นะครับ เพราะฉะนั้น พอยท์ (Point) ก็มาอีกจุดหนึ่งแล้วว่าขณะคุณชนคุณรู้ว่าก่อให้เกิดความเสียหาย ซึ่งกฎหมายกำหนดให้คุณต้องจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น แต่คุณกลับไม่ยอมจ่าย จนเป็นเหตุให้ผู้ประสบภัยต้องไปร้องขอต่อกองทุน เพราะฉะนั้นกองทุนก็จึงต้องจ่ายแล้วค่อยไปเรียกคืน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แล้วต่างอะไรกับบริษัทประกันภัย ซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่าย แล้วก็จ่าย

นายสมประโชก ปิยะตานนท์ (กรรมาธิการ) : บริษัทประกันภัยเป็นกรณี มาตรา ๒๓ (๔) ในเมื่อเขาชนแล้วหนี ถามว่าบริษัทประกันภัยจะรู้ได้หรือว่ารถที่เขา รับประกันภัยไว้เนี่ยไปก่อให้เกิดความเสียหายต่อคน บริษัทประกันภัยไม่มีทางรู้เลยครับ

เพราะเขาชนแล้วหนี เขาคงไม่ไปบอกใครว่าผมไปชนคนนี่มาแล้วผมหนี เพราะฉะนั้น
บริษัทประกันภัยเขาเป็นบุคคลภายนอก เขาไม่มีโอกาสรู้เลยว่ารถที่เขารับประกันภัยไว้
ไปเกิดเหตุ เพราะฉะนั้นเมื่อเขาไม่มีโอกาสรู้เลยว่ารถที่เขารับประกันภัยไว้ไปเกิดเหตุ เขาจะมา
จ่ายเบื้องต้นได้อย่างไร

- ๑๔/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์วิริยะพอเข้าใจหรือยังครับ
เชิญครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมการ) : ผมเข้าใจเหมือนที่
ท่านประธานฯ ชี้แจง แต่ผมไม่เข้าใจตัวแทนของกระทรวงพาณิชย์ คือคิดถึงบริษัทประกัน
ท่านนั้นครับ กรณีนี้ประชาชนก็เหมือนที่ท่านประธานฯ บอก อยู่ในโรงพยาบาล รู้ว่ารู้ นอน
อยู่ในโรงพยาบาลก็ยังไม่จ่ายค่าเสียหาย ก็ค่าเสียหายเบื้องต้นก็จ่ายไปก่อน แล้วก็มาเรียก
เก็บกับเขาทีหลัง ก็อย่าไปเอาเบี้ยปรับเขาท่านนั่นเอง แต่ถ้าเขาไม่สุจริตก็มาเอาได้นะครับ พอ
รถชนเกิดอุบัติเหตุนอนอยู่โรงพยาบาลก็ยังไม่จ่ายค่าเสียหาย จะไปควักตอนไหน รักษาตัวเองก็
ยังไม่มีสตางค์จะรักษาอยู่แล้ว ท่านประธานฯ คือคนทำงานกับบริษัทประกันมักเข้าใจบริษัท
ประกัน แต่คนทำงานกับประชาชนแบบผมก็จะเข้าใจประชาชนครับท่านประธานฯ ว่า เรา
ยากจน ไปชนคน ต่อให้รู้ก็ไม่มีปัญญาจ่าย ไม่มีเงินสด ไม่มีปัญญาจ่าย เขาก็ไปเอาจาก
กองทุนก่อน กองทุนก็มารีดเขา ผมไม่รู้ อาจจะยึดบ้านเขาขายหรือเปล่าไม่รู้ มารีดเสร็จจะขอ
อีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์มีเหตุผลตรงไหนครับท่านประธานฯ ผมจึงบอกว่า กระทรวงพาณิชย์ไม่มี
ทางเข้าใจมิติของประชาชนหรอกครับ เข้าใจแต่บริษัทประกันเท่านั้น ผมเข้าใจแบบที่ท่าน
ประธานฯ พูด ผมยกตัวอย่างชัดเจนนะครับ อย่างที่บอก ลืมทำประกัน ๒ วัน ขับรถจะไปทำ
ประกันประสบอุบัติเหตุ รักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล เงินรักษาตัวก็แทบจะไม่มี ก็ยังจ่ายไม่ได้
ก็เอาเงินกองทุนจ่ายไปก่อน กองทุนก็มารีดเอาจากเขานี้แหละที่นอนกระเด็น ๆ ใน
โรงพยาบาลนี้ครับ ทั้ง ๆ ที่ยังไม่มียาจ่าย ก็จะรีด รีดเสร็จก็ขออีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ไม่ใช่
ขอ ๒๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นครับท่านประธานฯ ยังรีดอีก ๑๐,๐๐๐ ๕๐,๐๐๐ ด้วย
ผมจึงบอกว่า โหดร้าย แม้แต่ ๒๐ กระทรวงพาณิชย์ยังไม่เข้าใจว่าจะยกเว้นให้ได้เลย
ผมก็ไม่รู้จะอธิบายอย่างไร ก็ลงมติท่านนั้นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีอีกไหมครับเชิญครับ

นางสาวบุญยืน ศิริธรรม (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ค่ะ คือดิฉัน
ก็ไม่เข้าใจ เพราะว่าหลายครั้งที่กรรมการเสียงข้างมากลุกขึ้นชี้แจงว่า กฎหมายกำหนดไว้
ว่า คือดิฉันก็ไม่เข้าใจวันนี้เราแก้กฎหมายอยู่หรือเปล่าคะ ในเมื่อกฎหมายกำหนดไว้ว่า

แล้วประชาชนเดือดร้อน ก็ไปแก้ตรงที่กำหนดไว้ ทำไมมาแก้ตรงอื่น แต่ตรงที่กำหนดไว้ว่า ไม่แก้ เรายังยึดกฎหมายที่บังคับประชาชนไว้แน่นเหนียว กำหนดไว้ ก็ไปแก้ตรงนั้น ชิคะ ให้เลิกกำหนดไว้ว่าเสียที ชาวบ้านจะได้มีประโยชน์ คือตรงนี้ดิฉันก็ยังไม่บอก ในกรณี ถูกผิดชนกันก็ครั้ง คนจนผิดตลอดเลย เพราะตอนที่ชนเจ้าหน้าที่บริษัทประกันก็ไม่เห็น กรรมการประกันก็ไม่เห็น คนที่ชี้ว่าถูก ว่าผิด คือตำรวจ สมมุติดิฉันขับรถมา ขับมาด้านขวา ตำรวจเรียกดิฉันจอดเลย คุณรู้ไหมกฎหมายประเทศไทยห้ามขับรถข้างขวา คุณผิดกฎหมาย และคุณกำลังผิด ให้สตางค์ไป ๑๐๐ บาท ดิฉันก็ไปได้ต่อ กฎหมายนี้จ่ายสตางค์แล้วถูกนะ เพราะฉะนั้นคนจนเป็นเบี้ยล่างเสมอ ดิฉันไม่มั่นใจว่า การชี้ถูกชี้ผิด ซึ่งยังคงอยู่กับเจ้าหน้าที่ ตำรวจ ดิฉันไม่ได้บอกว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคนไม่ดี แต่อาจที่เราโชคไม่ดีที่ไปเจอตำรวจที่ไม่เป็นธรรม แล้วส่วนใหญ่คนจนจะเจอเสมอ จะแก้ไขตรงนี้อย่างไร ขอบคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ คงเข้าใจแล้วนะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติหรือไม่ครับ ถ้าท่าน ผู้ใดเห็นชอบด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติให้กดปุ่ม เห็นด้วยนะครับ ถ้าเห็นด้วยกับร่างของ กรรมการก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วยครับ เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยแล้วใช่ไหมครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๓ คะแนน)

นายอำพล จินดาวัฒนะ : ท่านประธานฯ ครับ ยังไม่เรียบร้อยครับ พอดี
กคแล้วยังไม่ไ้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เพราะรวมไปแล้ว เห็นด้วย ๗๔
ไม่เห็นด้วย ๔๑ นะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตตินะครับ
เมื่อสักครู่นี้ที่ประชุมเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๑๕ นี้ ผมจะหารือกับ
ท่านอาจารย์วิริยะหน่อยได้ไหมครับว่า ในวรรคสองที่อาจารย์เติมไปนั้นนะ ถ้าจะเติมต่อท้าย
ไปว่า ทั้งนี้ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด จะได้ไหมครับ เพราะมีฉะนั้นแล้วนี้
เจ้าหน้าที่ทั้งหลายที่ไปทำเรื่องนี้อาจจะติดตะรางในภายหลังได้ เดียวนะครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ พูดยังไง
ผมเห็นด้วยหมดละครับ เพราะท่านประธานฯ เข้าใจประชาชนอย่างผมดีครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ
เติมต่อท้ายในวรรคสองของมาตรา ๑๕ ที่ที่ประชุมเห็นชอบไปแล้วนะครับว่า
ทั้งนี้ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดคณะครับ จะได้ไปวางแบบแผนว่าจะไปประกนกับ
บริษัทอะไร ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวจะติดตะรางกันเสียหมด เชิญต่อไปท่านเลขฯ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์
คือที่ท่านประธานฯ ดำริเติมไปในท้ายของวรรคสองมาตรา ๑๕ นี้ผมขออนุญาตหารือ
ท่านประธานฯ ว่าความจริงผมก็โหวตให้อาจารย์วิริยะนะครับ ต้องเรียนก่อน ทีนี้พอโหวต
ไปแล้วก็มานั่งดูว่าทั้งวรรคหนึ่งและวรรคสองไปด้วยกันได้หรือเปล่า ผมเรียนถาม
ท่านประธานฯ อีกทีว่าผมอ่านกฎหมายแล้วผมไม่ค่อยเข้าใจ คือในวรรคแรกเป็นหน้าที่
ของนายทะเบียน แต่วรรคสองเป็นการบังคับนายทะเบียนให้ทำอย่างโน้นอย่างนี้นี้ได้
หรือเปล่า คือผมหารือท่านจริง ๆ เพราะว่าถ้าท่านเห็นว่าใส่ได้ผมก็ไม่ติดใจครับ
ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พอไปไ้ครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : พอไปไ้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถึงจะไม่ดีนักก็พอไปได้

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข
มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณเซนทร์ครับ คุณกระจ่าง
พลอากาศเอก ไพบูลย์ สีสบุตร พลตำรวจโท มาโนช ศัตร์ถิติ พลตำรวจโท วัชรพล
ประสารราชกิจ อยู่ไหมครับ ที่สงวนคำแปรฯ ไว้

พลอากาศเอก ไพบูลย์ สีสบุตร (กรรมวิธีการ) : เรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ เนื่องจากว่าในประเด็นตรงนี้เป็นกรณการเพิ่มเติมในกรรมวิธีการเสียงข้างน้อยนะครับ
และจุดนี้ท่านอาจารย์วิริยะก็มีความเห็นตรงกันในเรื่องของ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เพียงแต่ว่าตัด
ในรายละเอียดอีกเล็กน้อย ผมจะขอให้ทางอาจารย์วิริยะเป็นผู้ชี้แจง เนื่องจากว่าจะได้
ความเห็นที่เดียวแล้วก็เป็นการประหยัดเวลาของที่ประชุมนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นเชิญอาจารย์วิริยะครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานฯ ครับ อันนี้
อยู่ในมาตรา ๑๒ ไซ้ไหมครับท่านประธานฯ ผมจะได้ไม่พูดผิด ท่านประธานฯ ครับ
อย่างที่ผมเข้าใจที่ท่านประธานฯ พูดว่า กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้แก้ไขเพื่อประชาชนนะครับ
แก้ไขเพื่อกระทรวงพาณิชย์ แล้วที่ผมไม่พอใจมาก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พูดอย่างนั้นหลายครั้งเดียวจะกลายเป็น
ว่าผมพูดว่าเขาไม่ได้แก้ไขเพื่อประชาชน ผมเพียงแต่บอกว่าเป็นทุกข์ของกระทรวงพาณิชย์
ครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมวิธีการ) : ขอโทษที่ครับท่านประธานฯ
ผมขออภัยนะครับท่านประธานฯ คืออย่างกรณีมาตรานี้ถามว่า ดอกผลนี้กฎหมายดั้งเดิมก็ให้
เอาไปใช้ในเรื่องบริหารจัดการทั่วไป ต่อมาได้มีการแก้ไขครับ แก้ไขก็แก้ไขแบบชอนเงื่อน
ครับท่านประธานฯ จะใช้คำว่า ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงาน
กองทุน ผมขอขีดเส้นใต้ค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานกองทุนนะครับ -----

ที่ผมบอกว่าคุณจ่ายอื่นก็คือไม่ใช่จ่ายในการบริหารงานใช่ไหมครับ เพราะว่าถ้าจ่ายในการบริหารงานไม่มีปัญหาอยู่แล้ว ใช้เท่าไรก็ใช้ได้อยู่แล้ว แต่มาช้อนเงินต่อท้ายและจ่ายอื่น ท่านประธานฯ ครับ ตัวเลขในปี ๒๕๔๗ ถ้าผมพูดผิดก็ขอให้กระทรวงพาณิชย์ชี้แจงแล้วกัน ในปี ๒๕๔๗ ผมคำนวณหยาบ ๆ นะครับท่านประธานฯ เงินสมทบเข้ากองทุนนี้ ๘,๐๐๐ บาท คุณ ๔ เปอร์เซนต์ก็ประมาณ ๓๐๐ กว่าล้านบาท ในงานวิจัยที่ผมอ่านนะครับ จ่ายไป ๑๖๐ กว่าล้านบาท ๑๖๗ ล้านบาท ผมต้องมาไม่ผิดแน่คราวนี้ ๑๖๗ ล้านบาท แล้วใน ๑๖๗ ล้านบาทนั้นครับท่านประธานฯ จ่ายไปในเรื่องเงินชดเชยเบื้องต้นที่ก ก ๆ จ่ายไปเท่าไรครับ ๖๑ ล้านบาทครับ อาจมีเศษ ๖๒ ล้านบาทก็ได้ บริหารจัดการ ๑๐๕ ล้านบาท คิดเป็นเปอร์เซนต์ครับ ที่จ่ายเบื้องต้นที่ก ก ๆ ใว้ ๓๖ เปอร์เซนต์ครับ ปี ๒๕๔๗ จากผมดูงานวิจัยคิดเป็นเปอร์เซนต์ ๓๖ เปอร์เซนต์ บริหารจัดการไปเข้า ๖๐ กว่าเปอร์เซนต์ เราก็ยังมีเงินเหลือนะครับ ไม่ใช่ไม่เหลือของท่านประธานฯ มีเงินเหลือเข้ากองทุนจนกองทุนตอนนี้มีเงินประมาณ ๑,๘๐๐ ล้านบาท แล้วทำไมจึงมาเปิดดอกผลอันนี้ครับ ทำไมจึงอยากได้เงินดอกผลไปใช้ครับ ก็คืออยากได้เงินดอกผลไปใช้ในเรื่องจ่ายอื่นครับ ต้องการเอาไปใช้อันนี้เรื่องจ่ายอื่นครับ ช้อนเงินครับ ไม่โปร่งใสครับท่านประธานฯ แล้วถามว่าจ่ายอื่นจ่ายไปเท่าไร จ่ายไป ๓ ล้านกว่าบาท ในเงินเท่าไรครับ สมัยก่อนกฎหมายดั้งเดิมกำหนด ๒๐ เปอร์เซนต์ครับ ท่านประธานฯ มีดอกเบีย ๓๐ เปอร์เซนต์ เพราะบริหารไม่ค่อยเป็นครับ พันกว่าล้านบาทได้ดอกมาแค่ ๓๐ กว่าล้านบาท แล้วบริหารไม่เป็นแล้วก็เอาเงินที่มีสิทธิไปใช้ ๖ ล้านบาท แต่ใช้ไปแค่ ๓ ล้านกว่าบาทจากวงเงินที่มี ๖ ล้านบาทครับ ท่านประธานฯ แต่ปี ๒๕๔๕ คาดว่าบริหารเก่งขึ้นครับ ผมไม่รู้ว่าจะเท่าไร ๑,๘๐๐ ล้านบาท คาดว่าจะได้ดอกเบีย ๕๐ ล้านบาท ยังมีสิทธิเอาไปใช้ได้ถึง ๑๐ ล้านบาทครับ ซึ่งของเดิมนี้ใช้ไป ๓ ล้านกว่าบาทก็ยังขอโอเพิน (Open) ร้อยเปอร์เซนต์นะครับท่านประธานฯ ถ้าดูต้นร่าง

นัครับ ต้นร่างที่เสนอเข้าสภานี้โอเพินไว้ร้อยเปอร์เซ็นต์เลยครับ ท่านชนทรรักกรุณา
แปรญัตติให้เหลือ ๓๕ ผมก็ไม่เห็นด้วย เพราะ ๒๐ เปอร์เซนต์ก็ยังไม่หมดเลย-----

- ๑๗/๑

แล้วกองทุนก็โตขึ้น ผมก็เลยเสนอแปรญัตติทำให้โปร่งใส ตัดค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานออก ถ้าตัดค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานออกจะโอเพนร้อย ผมก็ไม่คิดใจแล้วถ้าได้นะครับ ท่านประธานฯ เพราะอย่างไรก็ไปใช้จ่ายในการบริหารจัดการก็เหลืออยู่แล้วครับ เอาเข้ามา ๓๐๐ กว่าล้านบาท ก็ใช้ไปแค่ ๑๐๐ กว่าล้านบาท เหลืออยู่แล้ว ถ้าเอาไปใช้ในเรื่องค่าใช้จ่ายอย่างโปร่งใส ไม่เอาไปใช้ในเรื่องค่าใช้จ่ายอื่น ผมไม่คิดใจจะโอเพนร้อยก็โอเพนได้เลย ผมยังต้องขอแปรญัตติให้ตัดค่าใช้จ่ายอื่นทิ้งด้วย ถ้าตัดค่าใช้จ่ายอื่นทิ้งก็ไม่มีปัญหา จะใช้ในเรื่องการบริหารงานของกองทุนก็ทำได้อยู่แล้ว แต่ผมกลัวว่าค่าใช้จ่ายอื่นผมตัดก็ไม่หลุด ผมก็เลยต้องล็อก (Lock) ๒๐ เปอร์เซนต์ของเดิมไว้เหมือนเดิม แล้วใช้ไม่หมดนะครับ ท่านประธานฯ วงเงิน ๖ ล้านบาท ใช้ไป ๓ ล้านหก แต่ผมก็ไม่รู้ก็ยังคง จะเอา ๑๐๐ แล้วเงินดอกเบี้ยก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ผมขอความเห็นใจจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติแห่งนี้ครับว่า เราทำให้โปร่งใสได้ไหมครับ แต่ดั้งเดิมกฎหมายเดิมไม่มี มีแก้ไขปี ๒๕๔๖ แล้วก็ล็อกไว้ที่ ๒๐ เปอร์เซนต์ ถ้าผมจำไม่ผิด ไม่รู้ปีไหน ถ้าผมจำไม่ผิดก็ปี ๒๕๔๖ เดียวเขาขงชี้แจงได้ แต่ฉบับ ปี ๒๕๓๕ ไม่มี ทำให้ผมเหนื่อยต้องไปค้นหลายกฎหมาย อันนี้ผมพยายามอยากจะอธิบายให้กับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งนี้ได้เห็นข้อเท็จจริงทั้งหมดก่อนที่จะลงคะแนนเสียง ผมไม่เข้าใจว่าการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้มองมิติของประชาชนเลย มองมิติเพื่อจะทำงานตามอรรถาัย เพราะฉะนั้นผมจึงต้องขอสงวนให้ตัดค่าใช้จ่ายอื่นทิ้งเพื่อความโปร่งใส แล้วถ้าตัดไม่ได้ก็ล็อกไว้ที่ ๒๐ เปอร์เซนต์ ผมขอชี้แจงแค่นี้ครับท่านประธานฯ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ค่ะ ขอเชิญท่านกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ค่ะ

นางสาวชำเลื่อง ชาติสุวรรณ (รองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่สอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน นางสาวชำเลื่อง ชาติสุวรรณ

LIRT

กรรมการ ขอรบเรียนว่าการที่เราขอยกเลิกเพดานค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ไม่เกิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของดอกผลของเงินกองทุนต่อปีออกนั้น เนื่องจากดอกผลของเงินกองทุนนั้น ได้ลดลงจากเดิมมาก คือในอดีตอัตราดอกเบี้ยสูง เพราะฉะนั้นเงินกองทุนตรงนี้ก็ทำให้ เกิดดอกผลมาก เมื่อล๊อคไว้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ไม่เกิดปัญหาอันใด ต่อมาดอกผล จากการลงทุนลดลงไปมาก อย่างเช่น ในปี ๒๕๔๘ นี้ มีดอกเบี้ยเหลือเพียง ๓๐ ล้านบาท ในอดีตเราเคยได้ถึง ๘๕ ล้านบาท เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าถูกกำหนดเพดานไว้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์นี้ ก็คือใช้ได้ไม่เกิน ๖ ล้านบาท ทีนี้เรื่องค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เราก็จะต้องมี เพียงพอในการบริหารงาน ในอนาคตนี้เราได้มีการติดตั้งเครือข่ายข้อมูลทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นก็ต้องมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้ฐานข้อมูล การซ่อมบำรุงรักษา ต่าง ๆ รวมทั้งในเรื่องการพัฒนากำลังคนของเรา เราก็มองในอนาคตว่าจำนวนเม็ดเงิน เพียงประมาณ ๖ ล้านบาท ในอนาคตอีกยาวไกลกว่าจะมีการแก้ไขพระราชบัญญัติ เราอาจจะเกิดปัญหาในการใช้ค่าใช้จ่ายตัวนี้ขึ้น จึงได้มีการขอแก้ไข-----

แต่อย่างไรก็ตามในการประชุมชั้นกรรมาธิการนั้นเห็นว่าควรจะมีการกำหนดเพดานไว้ไม่ให้เกิน ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเราก็ได้ตกลงทำการแก้ไขตามนี้แล้ว คือลิมิต (Limit) ไว้ไม่ให้เกิน ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ดิฉันขออนุญาตเรียนเกี่ยวกับเรื่องค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตรงนี้เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ขออนุญาตกราบเรียนว่าตรงนี้เป็นถ้อยคำของทางกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ที่ออกเป็นระเบียบให้ทางการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ได้ใช้ เพราะทางกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ได้มองเห็นว่าในอนาคตข้างหน้าอาจจะไปอีก ๑๐ ปี กว่า พ.ร.บ. นี้จะมีการปรับปรุงแก้ไข ไม่ทราบว่าจะมีค่าใช้จ่ายอะไรที่จำเป็นเกิดขึ้น ถึงถึงถ้อยคำอันนี้ไว้ให้แก่กรมการประกันภัยปฏิบัติ ที่นี้ตรงนี้ดิฉันขออนุญาตกราบเรียนว่า ในการใช้จ่ายเงินต่าง ๆ ของกรมการประกันภัยนั้นไม่สามารถจะใช้จ่ายได้ตามอำเภอใจ เป็นระเบียบของกระทรวงการคลังทุกประการเหมือนกับเงินของทางราชการทุกอย่าง เราต้องมีการขออนุมัติจากกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ของงบประมาณล่วงหน้าให้เขาอนุมัติก่อน หลังจากนั้นเราก็ต้องใช้ได้แต่วงเงินตามที่เขาว่าไว้ เพราะฉะนั้นกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลังถึงถึงถ้อยคำไว้ว่าค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เอาไว้เพื่อไม่ให้บีบรัดในการที่หากเกิดค่าใช้จ่ายในอนาคตข้างหน้าที่ยังมองไม่ออก พูดไม่ได้ในวันนี้ เป็นถ้อยคำเปิด แต่เขาเชื่อมั่นว่าเขาสามารถกำกับกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ได้ เนื่องจากระเบียบต่าง ๆ ที่เขาได้วางไว้ เนื่องจากเราต้องขออนุมัติก่อน ขออนุมัติแล้วเขาก็มาตรวจ มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมาตรวจงบเราทุกปีคะท่าน มาตรวจทุกปีในรายละเอียด ดิฉันจึงขออนุญาตกราบเรียนว่า เราปฏิบัติเงินกองทุนเหมือนกับเงินของราชการทุกประการ แล้วระเบียบที่เราทำนี้เราไม่ได้ทำขึ้นเองเราต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ถูกตรวจสอบจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินทุกปี อันนี้ขออนุญาตกราบเรียนข้อมูลให้ท่านได้ทราบ แล้วก็ประเด็นเกี่ยวกับเรื่องเงินสมทบนั้น ที่ท่านอาจารย์วิริยะ ได้พูดนั้น ดิฉันขออนุญาตกราบเรียนว่า ที่ท่านบอกว่าในปี ๒๕๔๗ มีเงินสมทบเข้ามาที่กองทุน ๓๐๐ ล้านบาทนั้น ไม่ใช่ มีเพียง ๘๒ ล้านบาทที่เข้ามา แล้วขออนุญาตกราบเรียนว่ากองทุนเรานี้ฝากธนาคารประจำส่วนหนึ่งนะคะ อีกส่วนหนึ่งเราต้องมีฝากเพื่อเรียกเอาไว้เพื่อที่จะจ่ายให้กับประกันภัยจังหวัดทั่วประเทศ เวลาที่เกิดผู้ประสบภัยมาขอเบิกจากเงินกองทุน จากประกันภัยจังหวัดทั่วประเทศเราต้องสามารถจ่ายให้ทันทั่วทั้งที่

จำเป็นเหลือเกินที่จะมีเพื่อเรียกไว้ส่วนหนึ่งเพื่อความรวดเร็ว ไม่อย่างนั้นเงินเขาไม่พอจ่ายก็เกิดปัญหาขึ้น อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนนี้จะลดลงตามสภาวะของเศรษฐกิจหรือเงินฝากธนาคารหลักเล็งไม่ได้ ในอดีตนอกจากดอกเบี้ยสูง เงินตรงนี้จะมามาก ปรากฏว่าลดลงมาเรื่อย ๆ ๑๐๐ กว่าล้านบาทเรายังเคยได้ แต่พอ ๒๕๔๗ แล้วเหลือ ๓๐ ล้านบาท ๒๕๔๘ ก็ยัง ๓๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นตัวเลขตรงนี้เราจึงได้มากคิดว่าเพื่อที่จะไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นในอนาคต แล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็ต้องมีพัฒนาการ ไม่ว่าจะระบบฐานข้อมูลเชื่อมโยงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเรื่องการพัฒนากุศลกรต้องมีค่าทำน แต่กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลังเขาบีบเราไว้ทุกอย่างแล้ว ท่านไม่ต้องกังวลในเรื่องนี้ เราไม่สามารถที่จะไปใช้จ่ายอะไรตามอำเภอใจ เป็นไปไม่ได้ เพราะว่าใช้ระเบียบตัวเดียวกับทางราชการ แล้วขออนุญาตทราบเรียนเพิ่มเติมว่า ค่าเสียหายเบื้องต้นที่ท่านพูดเมื่อกี้ถูกต้อง ๖๑ ล้านบาท ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไม่ใช่ ๑๐๕ บาทที่ท่านพูด ตรงนี้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานซึ่งเกี่ยวกับการพิมพ์เครื่องหมาย การจ่ายลูกจ้างทั่วประเทศ ค่าสมุดบัญชี ค่าพิมพ์เอกสารต่าง ๆ ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานในปี ๒๕๔๗ นั้นมีไม่ถึงคะ มีไม่มาก มีอยู่ ๕ แสนกว่าบาท ในปีถัดไปเป็น ๓ - ๔ ล้านบาท อย่างที่ท่านว่า แต่ขออนุญาตเรียนว่าเรามองการณ์ในอนาคตอยู่ด้วยว่าอีกเป็นสิบ ๆ ปีกว่า พ.ร.บ. นี้จะมีโอกาสได้แก้ไข แล้วก็ถูกกระทรวงการคลังกำกับอยู่ตลอด เพราะฉะนั้นตรงนี้ถึงได้มีเกิดลักษณะอย่างนี้ขึ้น ดิฉันคงเรียนข้อมูลในเรื่องนี้ท่านนะคะ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านดอกเตอร์โคทมคะ
นายโคทม อาริยา : ท่านประธานฯ ครับ ผมฟังคำอธิบายของกรรมาธิการ
เสียงข้างมากนะครับ ถ้าพูดคำว่า ค่าใช้จ่ายอื่น ตอนนี้ก็ยังไม่ชัดเจนว่าเป็นค่าใช้จ่ายอะไร
แต่อยากจะออกกฎหมายเพื่อไว้สำหรับบางที่ ๑๐ ปีข้างหน้า กฎหมายนี้ก็เก้บยนะครับ
ที่ผมดู ไม่ทราบถูกต้องหรือเปล่านะครับ ปี ๒๕๓๕ แก่ครั้งหนึ่ง ปี ๒๕๔๐ ครั้งหนึ่ง คราวนี้
ก็ปี ๒๕๕๐ นะครับ แล้วผมไม่ทราบอยากจะขอเรียนด้วยความสงสัยนิดหนึ่งว่า ท่านบอกว่า
กรมบัญชีกลางก็ควบคุมดูแลในเรื่องนี้อยู่ คำว่า ค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน ไม่ทราบว่า
กรมบัญชีกลางเขาตีความหมายรัดตัวถึงขนาดที่ว่า ถ้าจะไปใช้ในการพัฒนาระบบ
คอมพิวเตอร์ หรือท่านจะไปพัฒนาระบบบุคลากรนี้จะได้หรือไม่ได้อย่างไร เท่าที่ผมทราบ
คำว่า ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานก็สามารถตีความได้กว้างอยู่แล้ว เพราะเกี่ยวกับการ
บริหารงานต่าง ๆ ก็เลยอยากจะลองปรึกษาท่านประธานฯ นะครับผ่านไปยังกรรมาธิการ
เสียงข้างมาก ผมเข้าใจว่าตอนนี้ไม่ติดใจกันแล้วเรื่อง ๒๐ เพราะว่ากรรมาธิการเสียงข้างมาก
ก็ตกลงว่าเป็นร้อยละ ๓๕ แล้วเมื่อสักครู่ฟังคำอธิบายของท่านอาจารย์วิริยะ ขอโทษที่
เอ่ยนาม ท่านก็บอกว่า สำหรับท่านเองร้อยละทั้งร้อยก็ยังได้ แต่ไม่อยากจะเปิดช่องไว้ตรงคำว่า
ค่าใช้จ่ายอื่น แต่ที่นี้จะดำเนินการไม่ได้เขียวหรือ ผมเรียนถามเป็นแนวทางที่อาจจะตกลงกัน
ได้ถ้าสมมุติกรรมาธิการเสียงข้างมากเห็นด้วยว่า ในที่สุดก็คงคำเดิมนะครับ ก็คือจัดสรร
เงินกองทุนไม่เกินร้อยละ ๓๕ ของดอกผลของเงินกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ
บริหารงานของสำนักงานกองทุนผู้ประสภภัย ผมรู้สึกว่ามันน่าจะตรงกับคำขอของ
กรรมาธิการเสียงข้างน้อยแล้วก็เป็นไปตามความเห็นของกรรมาธิการเสียงข้างมากในส่วนที่
เป็นร้อยละ ๓๕ เราจะได้ไม่ต้องโหวตนะครับ ไม่ทราบขอปรึกษาทางกรรมาธิการ
เสียงข้างมากผ่านท่านประธานฯ นะครับ จะพอเป็นไปได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการ
เสียงข้างมากคะ

LIART

นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช (ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ) :
กราบเรียนท่านประธานฯ นะคะ เราก็ได้หารือกันอย่างรวดเร็วก็คิดว่ารับได้ตามที่
ท่านอาจารย์โคทมเสนอ คือตัดค่าใช้จ่ายอื่นออกค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญคุณหม่อำพลค่ะ

นายอำพล จินดาวัฒนะ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ด้วยความเคารพ
ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ท่านอาจารย์โคทมนะครับ ขอภัยที่เอ่ยนาม ผมคิดว่าเร็วไป
นิดหนึ่งครับท่านอาจารย์ครับ เผอิญผมยกมืออยู่นานแล้วที่จะได้อภิปรายในมาตรา ๑๒
นะครับ จริง ๆ แล้วการแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระทบเองอยากจะอภิปรายตั้งแต่
วาระที่ ๑ เพื่อที่จะไม่รับหลักการในเรื่องนี้ แต่บังเอิญในวันนั้น ไปติดกรรมการ
งบประมาณวันสุดท้ายที่จำเป็นที่จะต้องเข้าก็เลยไม่ได้มีโอกาสอภิปรายตรงนี้ บังเอิญมีการ
แก้ไขในมาตรา ๑๒ กระทบขอกราบเรียน ๒ – ๓ ประเด็นเท่านั้นครับท่านประธานฯ เพื่อจะ
เข้าสู่ประเด็นมาตรา ๑๒ กระทบคิดว่าการแก้พระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เสนอเข้ามาแก้ไข
ไม่ตรงจุดเพราะเป็นการแก้เล็ก แล้วเป็นการแก้ที่ไปสู่ในด้านของส่วนราชการที่ดูแลอยู่
และเอียงข้างไปในฝ่ายภาคของธุรกิจเอกชน ธุรกิจประกันภัยเอกชน เมื่อสักครู่นี้
ท่านกรรมการวิสามัญฯ ที่ได้กรุณากล่าวถึงว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้อาจจะต้องมีการแก้ไขอีก
๑๐ ปี ๒๐ ปีข้างหน้า กระทบคิดว่าน่าจะต้องมีการแก้ไขในปีนี้นะครับ ไม่ใช่อีก ๑๐ ปี ๒๐ ปี
ข้างหน้า เพราะขณะนี้สิ่งที่เสนอแก้ไขเข้ามาที่เรากำลังพิจารณาวันนี้เป็นการแก้เล็กน้อย
และยังไม่ได้แก้ระบบที่เอื้อประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง กระทบขออนุญาต
กราบเรียนเข้าสู่ประเด็นมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๒ นั้นกระทบคิดว่ากรรมการเสียงข้างน้อย
ถ้าดูในเอกสารหน้า ๔ ชัดเจนว่า เขาได้สงวนไว้จะขอเป็นว่า เงินกองทุนไม่เกินร้อยละ ๒๐
ต่อปี แล้วก็สำหรับกรรมการเสียงข้างน้อย ขอภัยที่เอ่ยนาม คืออาจารย์วีริยะเห็นด้วยเรื่อง
ร้อยละ ๒๐ นะครับแล้วก็ขอตัด และค่าใช้จ่ายอื่น-----

เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าขณะนี้ประเด็นไม่ใช่จะกลับไปที่ย่อยละ ๓๕ ครั้ง เป็นเรื่องที่
กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ผมเองนั้นมีความเห็นด้วยกับข้อเสนอของอาจารย์วิริยะ
ที่อยู่ในเอกสารนะครับ ก็คือร้อยละไม่เกิน ๒๐ แล้วตัดเรื่องค่าใช้จ่ายอื่น เหตุผลก็คือว่า
เงินกองทุนนี้เงินของประชาชนครับ เราต้องใช้ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพราะเป็นเงิน
ของประชาชน เมื่อสักครู่นี้ท่านกรรมาธิการวิสามัญฯ ท่านได้กล่าวถึงระเบียบกระทรวง
การคลัง จะเอาระเบียบกระทรวงการคลังมาอ้างเหนือกว่ากฎหมายนี้ไม่ได้ เรากำลัง
แก้กฎหมาย แล้วระเบียบนั้นจะต้องออกมาเพื่อให้เอื้อต่อกฎหมาย ดังนั้นเราต้องมาดู
เจตนารมณ์ว่าเงินกองทุนไปใช้อะไร ส่วนที่ ๑ ก็ไปใช้ชดเชยให้กับผู้ที่ประสบความ
เดือดร้อน ส่วนที่ ๒ ก็นำมาใช้เป็นค่าใช้จ่าย ซึ่งที่ท่านได้เสนอมาในร่างแรกนั้นก็เอาทั้ง
ร้อยละเซ็นต์ของคอกผล ซึ่งตอนนี้ก็มีการอภิปรายกันไปแล้วว่าเป็นการที่ขอ น่าจะ
เป็นการสุดโต่งเกินไป ดังนั้นเงินที่ควรจะใช้มันควรจะมีสักแค่นี้ กระผมคิดว่าราชการ
เราจะต้องแสดงประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการทำงาน เราจะต้องพยายามใช้เงินของ
ประชาชนให้น้อยที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พ.ร.บ. นี้ ถ้าไปวิเคราะห์แล้วไปมองมาตราอื่น
ซึ่งยังไม่ได้แก้ไข เราจะพบว่าเราใช้เงินบริหารจัดการแพงมากและขณะนี้จริง ๆ แล้ว
สามารถจัดการได้ถูกกว่านี้เยอะมากเลยครับ สถานการณ์ที่เราออก พ.ร.บ. ฉบับนี้เมื่อปี
พ.ศ. ที่ผ่านมานั้น กับวันนี้สถานการณ์สังคมเปลี่ยนไปเยอะ มีระบบประกันระบบต่าง ๆ
เกิดขึ้น สามารถจัดการโดยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถในราคาที่บริหารจัดการถูกกว่านี้
ได้อย่างมากมาย แต่ถ้าเราลองมองเฉพาะเพียงแค่การบริหารที่เราทำอยู่ในปัจจุบัน ท่าน
กล่าวถึงเรื่องของการที่จะไปทำเชื่อมโยงเครือข่ายสารสนเทศ อันนั้นเป็นการมองแบบ
ลงทุนเฉพาะของกองทุนนี้เท่านั้น แท้ที่จริงแล้วขณะนี้มีการลงทุนระบบข้อมูลข่าวสาร
ในระบบที่เกี่ยวข้องกับเรื่องหลักประกัน การประกัน และเรื่องการดูแลสุขภาพประชาชน
มากมาย ไม่จำเป็นต้องไปลงอะไรซ้ำซ้อน ดังนั้นกระผมเองคิดว่าเราจะต้องคิดถึงประโยชน์
เงินนี้เงินของประชาชน สรุปประเด็นที่ ๑ ผมคิดว่าขณะนี้เราแก้กฎหมายฉบับนี้ก็ต้องจำเป็น
ต้องผ่านไป แต่เราแก่น้อยและจะต้องมีการแก้ไขที่ใหญ่กว่านี้และสำคัญกว่านี้ในเร็ว ๆ นี้
ครับ ไม่ใช่ ๑๐ ปี

LIRT

ประเด็นที่ ๒ คือในมาตรา ๑๒ กระผมสรุปว่า ผมมีความเห็นด้วยกับ คำสงวนความเห็นของท่านสมาชิกสภาิติบัญญัติฯ ผู้ทรงเกียรติ คืออาจารย์วิริยะ ที่เขียน ไว้ว่า สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยอาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละ ๒๐ ครัว เหตุผลคือหลายท่านที่ท่านไม่ได้มาวันนี้และสงวนคำแปรญัตติไว้ เหล่านั้นท่านยืนยันที่ ๒๐ ทั้งสิ้นเลยนะครับ ของดอกผลของเงินกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน ตัดคำว่า และค่าใช้จ่ายอื่น คำว่า บริหารงาน นั้น มากพอแล้วครับ สามารถที่จะไปออก ระเบียบกระทรวงการคลังมาใช้จ่ายของท่านในเรื่องการบริหาร แต่อย่าเปิดไปเลยครับ เรื่องค่าใช้จ่ายอื่น ซึ่งอันตรายเหลือเกิน อาจจะไปสร้างตึก อาจจะไปทำอะไรก็ได้มากมาย นะครับ ซึ่งไม่ควรจะใช้เงินของประชาชนแบบนั้น สรุปคือยืนยันเรื่องของกองทุนไม่เกิน ร้อยละ ๒๐ นะครับ และยืนยันตัด และค่าใช้จ่ายอื่น ของสำนักงานกองทุนทดแทน ผู้ประสบภัยจากรถ คือเป็นข้อสงวนความเห็นของท่านอาจารย์วิริยะ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์วัลลภคะ นายวัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์ สมาชิกสภาิติบัญญัติแห่งชาติ เดิมที่คิดว่าประเด็นนี้ไม่น่าจะเป็นปัญหา แต่มาพอดูรายชื่อท่านผู้ขอสงวนความเห็นและทั้งผู้ที่แปรญัตติเข้าสู่สภาแห่งนี้ในะครับ ประเด็นตัวเลข ๓๕ กับ ๒๐ นี้ ดูแล้วอาจจะต่างกันแค่อ้อยละ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้น ผมก็ไปค้นกฎหมายเก่าท่านประธานฯ ครับ ในมือผมก็คือพระราชบัญญัติ คุ่มครองผู้ประสบภัยจากรถ ๒๕๓๕ หมวดที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรากำลังอภิปรายกัน อยู่ในมาตรา ๑๒ ก็คือหมวดที่ ๓ ว่าด้วยกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย กฎหมายฉบับนี้ มีมา ๑๕ ปี ผมขออนุญาตท่านประธานฯ อธิบายสั้น ๆ คือกองทุนตามหมวดนี้ประกอบ ไปด้วยเงินที่มาจาก ๘ ส่วนด้วยกัน ซึ่งไม่ใช่ร้อยละ ๑. มาจากเงินทุนประเดิม ที่รัฐบาลจัดสรรให้ ผมไม่แน่ใจว่าจัดสรรให้ทุกปีหรือเปล่า ๒. เงินที่บริษัทจ่ายสมทบ ตามหลักเกณฑ์ที่อยู่ในตามมาตรา ๑๖ นี้ เงินเพิ่มที่ได้รับตามมาตรา ๑๖ ทวิ ๓. เงินอุดหนุน ที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๔. เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาตาม

มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ ๕. เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
๖. ดอกผลของเงินกองทุน -----

๑. เงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้มาตาม (๔) และ (๕) ๒. เงินรายได้อื่น ๆ
นั้นแสดงให้เห็นว่ากองทุนก้อนนี้ค่อนข้างจะใหญ่ แล้วท่านใช้ถึง ๓๕ นี่เกินไปจริง ๆ
ในความเห็นของผม องค์การการกุศลต่าง ๆ ที่เขาทำงานในสังคมไทย งบในการบริหาร
จัดการ เขาให้ไม่เกินร้อยละ ๒๐ สูงสุดก็ไม่เกินร้อยละ ๒๕ ผมคิดว่าประเด็นที่อาจารย์วิริยะ
ตั้งข้อสังเกตนี้เป็นเรื่องใหญ่ นะครับ ผมเห็นคล้อยจริง ๆ ว่าทั้งอาจารย์วิริยะและ
ท่านสมาชิกฯ ทั้งหลายที่แปรญัตติและสงวนความเห็นไว้นี้ขอให้ตัดเข้ามา ใช้จ่ายได้ไม่เกิน
ร้อยละ ๒๐ ส่วนที่ท่านจะไปใช้ในการบริหารหรืออื่น ๆ นี่ผมไม่คิดใจจริง ๆ แต่ผมคิดใจ
แต่เรื่องตัวเลข ผมว่า ๓๕ นี่ผมรับไม่ได้ สูงมาก แต่ท่านกรรมาธิการรีบเอาทันทีเลย ๓๕
ผมยิ่งตกใจเลยครับ ผมขอท่านรับไว้ที่ ๒๐ เอะครับ แต่ท่านจะไปใช้ในการบริหารทั่วไป
อื่น ๆ นี่ผมก็ยังพอรับได้ เพราะว่ามันค่อนข้างหน้าไม่มีอะไรแน่นอน ผมเข้าใจ แต่ตัวเลขนี้
ผมอยากให้ท่านลดมาที่ ๒๐ เอะครับ ประนีประนอมกันตรงนี้ว่าขอสัก ๒๐ เปอร์เซนต์
ไม่เกินนั้นก็พอ ส่วนท่านจะใช้จ่ายเรื่องการบริหารอื่น ๆ นี่ผมไม่คิดใจครับท่านประธานฯ
มีประเด็นแค่นี้ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการ
เสียงส่วนใหญ่ค่ะ

พลเอก ปรีชา โรจนเสน (รองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง)
: กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม พลเอก ปรีชา โรจนเสน ขออนุญาตกล่าว
ที่มาของ ๓๕ เนื่องจากร่างเดิมของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่กำหนดเพดานไว้ เมื่อไม่กำหนด
เพดานไว้กรรมาธิการต่าง ๆ ก็ขอแปรญัตติเป็นร้อยละ ๓๕ พอดีท่านไม่ได้เข้ามา
ผมก็เลยจำเป็นต้องพูดว่า ที่มาของ ๓๕ นี้ไม่ได้มาจากคณะกรรมการนะครับ เป็นการ
ลงมติ แล้วก็มีผู้เห็นด้วยตามผู้ที่แปรญัตติมากกว่าผู้ไม่เห็นด้วย เมื่อผู้ไม่เห็นด้วยเห็นว่า
ไม่สมควรจึงได้สงวนความเห็นไว้ นี่คือที่มาของ ๓๕ ไม่ใช่ที่มาจากกรรมาธิการนะครับ
เป็นการลงมติแล้ว แล้วทางเสียงข้างน้อยแพ้แล้วก็สงวนความเห็น ก็ขอเรียนที่มาของ ๓๕
อย่างนี้นะครับ คือเขามีความเห็นว่าเขาไปหาข้อมูลมาว่าในปีต้น ๆ เมื่อก่อนนี้ดอกเบี้ยสูง
เพราะฉะนั้นกองทุนที่มีสะสมไว้ก็มีดอกเบี้ยที่จะมาใช้ในการบริหารช่วยผู้ประสบภัยได้

แต่พอมาปี ๒๕๔๘ ๒๕๔๙ นี้อยอดกองทุนลดลง เนื่องจากดอกเบี้ยลดลง เพราะฉะนั้น
เขาจึงขอเสนอเป็นว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ น่าจะเพียงพอแล้วก็เหมาะสมครับ ไม่ใช่เกิด
จากกรรมาธิการ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ทราบว่าจะมีการชี้แจง
เรื่องอื่นเชิญค่ะ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ผมชี้แจงได้
ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : อาจารย์วิริยะก่อนก็ได้แนะนำ
แล้วก็บังเอิญเมื่อสักครู่ทางผู้แทนข้างบนขอยกมือไว้ด้วย เชิญอาจารย์วิริยะก่อนค่ะ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมาธิการ) : คือผมไม่พอใจคำชี้แจง
ของตัวแทนกระทรวงพาณิชย์ เงินสมทบเข้ากองทุนท่านประธานฯ ตามกฎหมายนี้
ร้อยละ ๑๐ เราก็ลดลงมาเหลือร้อยละ ๘ ในปี ๒๕๔๒ แล้วก็ลดลงมาเหลือร้อยละ ๖
ในปี ๒๕๔๖ แล้วลดลงมาเหลือร้อยละ ๔ ในปี ๒๕๔๗ ร้อยละ ๔ ในปี ๒๕๔๗ นะ
ท่านประธานฯ ถ้างานวิจัยให้ตัวเลขมาผิดก็แย่มาก ตัวเลขเบี่ยงประกันนะครับ
เกือบ ๘,๐๐๐ ล้านบาท ผมจึงเอา ๔ คุณ ถ้าได้เงินมาน้อยแล้วไปลดทำไม ไปลดเงิน
สมทบทำไม ถ้าเงินเข้ากองทุนน้อย ตามกฎหมายร้อยละ ๑๐ นะท่านประธานฯ แล้วเดิม
ก็เก็บร้อยละ ๘ เราก็ลดลงมาเหลือร้อยละ ๖ ปี ๒๕๔๒ เราก็ลดลงมาเหลือร้อยละ ๕ ปี
๒๕๔๖ แล้วลดลงมาเหลือร้อยละ ๔ ปี ๒๕๔๗-----

ผมจึงบอกว่ายื่นข้างบริษัทประกันตลอด แล้วมาบอกว่าเงินเข้ากองทุนแค่ ๕๐ ล้านบาท ร้อยละ ๔ ของเบี้ยประกันทั้งหมด เบี้ยประกันทั้งหมดในปี ๒๕๔๗ งานวิจัย ประมาณ ๘,๐๐๐ ล้านบาทครบถ้วนประชาชน ปี ๒๕๔๒ ก็ยัง ๖,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าร้อยละ ๔ ของเบี้ยประกันที่ต่ำที่สุดที่งานวิจัยบอกในปี ๒๕๔๒ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๔๖ ก็ ๒๔ ก็ ๒๐๐ กว่าล้านบาท แล้วลดทำไมเงินสมทบเข้ากองทุนจากร้อยละ ๘ เหลือร้อยละ ๔ ลดลงมา ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วบอกว่ามีเงินเข้ามากระจุยเดียว อันนี้ผมจึงไม่พอใจอย่างยิ่ง ครบถ้วนประชาชน ว่าลดลงมาตลอด แล้วบอกว่าดอกเบี้ยน้อย แล้วก็เลยจะมาโอเพิน ตรงนี้ ทำไมไม่เอาเงินเข้ามา ตามกฎหมายมีสิทธิร้อยละ ๑๐ ด้วยซ้ำไป ขอโทษนะครับ พอฟังคำชี้แจงแล้วหงุดหงิดครบถ้วนประชาชน เลยต้องขอระบายปล่องอากาศหน่อย คือผมว่าอย่าโกหกสภาแห่งนี้ครับว่าเงินเข้ากองทุนจริง ๆ เท่าไร ร้อยละ ๕๐ เป็นไปได้ อย่างไรครับ ๕๐ ล้านบาท ในเมื่อเบี้ยตั้งหลายพันล้านบาท แล้วงานวิจัยที่ได้มานี้บอกว่า ใช้ในการดำเนินงาน รายจ่ายของกองทุนลงเอามายืนยันดูซิครับ เขาบอกปี ๒๕๔๗ รายจ่ายของกองทุน ๑๖๗ ล้านบาท แล้วท่านบอกว่าไม่จริง แล้วจริง ๆ รายจ่ายของกองทุน ทั้งหมดเท่าไร แล้วเบี้ยเข้ามาเท่าไร แล้วถ้าเข้ามา ๕๐ ล้านบาท แล้วรายจ่ายขาดทุน ขาดทุนแล้วไปลดให้เขาทำไม ถ้าบอกว่าเงินสมทบเข้ามากระจุยเดียว แล้วใช้เกิน แล้วไปลดเงินสมทบลงมาทำไมครับ จาก ๘ เปอร์เซ็นต์ ลงมา ๖ เปอร์เซ็นต์ ลงมา ๕ เปอร์เซ็นต์ ลงมา ๔ เปอร์เซ็นต์ ทั้ง ๆ ที่มีสิทธิเก็บร้อยละ ๑๐ ผมขอพูดแค่นี้ ครบถ้วนประชาชน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะ

นางสาวชำเลื่อง ชาติสุวรรณ (รองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ
คนที่สอง) : ดิฉันขออนุญาตทราบเรียนเพิ่มเติมว่า ข้อมูลที่ได้เรียนนั้นเป็นข้อมูล
ที่เป็นความจริงทุกประการ จากงบการเงินต่าง ๆ ที่เราส่งทางกรมบัญชีกลาง
กระทรวงการคลัง ที่นี่อยากจะเรียนว่าตัวเลขที่เราเก็บลดลงมานี้ เหตุผลหนึ่งก็คือว่า
เราไม่ต้องการให้กระทบกับอัตราเบี้ยที่บริษัทอาจจะต้องมาเพิ่มต่อประชาชน เพราะฉะนั้น
เราจึงต้องการไม่ให้มีผลกระทบไปต่อประชาชน จึงเรียกเงินสมทบที่เข้ากับกองทุนนั้น

ถ้าหากว่ามีเงินกองทุนมีจำนวนที่เพียงพอในการใช้จ่ายแล้ว เราก็จะไม่ไปเรียกร้องเพิ่มขึ้นนะคะ เพราะจะเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ถ้ามีเพียงพอและมีเงินคงเหลือ เราดูงบประมาณในตรงส่วนนี้ แล้วขออนุญาตเรียนเพิ่มเติมว่ากองทุนที่ว่ามีมาหลายประการมากมาย จนน่าเป็นห่วงว่าเงินตรงนี้มาก ขออนุญาตเรียนว่าเงินทุนประเดิมของรัฐบาลนี้ให้มาในครั้งแรกทั้งหมดเพียง ๓๐๐ ล้านบาทเท่านั้น แล้วก็หยุดไปเลย ไม่มีเลยนะคะ เงินอุดหนุนของรัฐบาลในแต่ละปีก็ไม่มีใด ๆ ทั้งสิ้น หรือทรัพย์สินใดก็ได้ที่มีปริมาณอะไรเข้ามาเลย เพราะฉะนั้นเงินจริง ๆ ที่เป็นรายรับนี้จะมีจากเงินสมทบและมีดอกผลของกองทุนเท่านั้น รายได้อื่น ๆ ก็ไม่มีที่จะเข้ามา ขออนุญาตกราบเรียนว่าข้อมูลต่าง ๆ ที่ดิฉันพูดนี้เอามาจากงบการเงินจริง ๆ ไม่มีการที่จะเอามาตกแต่งอะไรทั้งสิ้นค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ยังติดใจอยู่หรือคะ เชิญท่านคุณหญิงสุชาดาค่ะ

คุณหญิงสุชาดา กิระนันท์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ดิฉันคิดว่าเราเถียงกันตรง ๓๕ , ๒๐ เถียงกันก็ตายเปล่า กรมการประกันภัยจะกรุณาให้ข้อมูลอย่างนี้ได้ไหมคะว่า ในแต่ละปีท่านมีค่าใช้จ่ายในการบริหารสักเท่าไร เอาตัวนี้มาเป็นตัวตั้ง สำหรับเรื่องที่ว่าจี้เปอร์เซ็นต์นั้น จะมีตัวปัจจัยที่เป็นตัวแปรเยอะ เนื่องจากว่าอันนี้เป็นดอกผลของเงินทุน ดอกผลก็ต้องไปผูกติดอยู่กับตัวดอกเบี้ย ซึ่งท่านก็ทราบดีว่าในช่วงที่ผ่านมาเงินดอกเบี้ยวิ่งขึ้นวิ่งลง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ลงมา ๘ เปอร์เซ็นต์ แล้วลงมาถึงเมื่อปีที่แล้วยัง ๑ เปอร์เซ็นต์ แล้วถ้าเพื่อฝากธนาคารของรัฐก็ ๐.๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ขยับขึ้นมาเป็น ๕ เปอร์เซ็นต์ ตอนนี้อยู่ที่เริ่มลงอีกแล้วนะคะ ก็เริ่มลงมาแล้วเป็น ๔.๕ เปอร์เซ็นต์อย่างมาก เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็มีการเคลื่อนไหวของตัวอัตราดอกเบี้ย ก็จะมีผลกระทบต่อดอกผลของเงินนี้โดยตรง เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อท่านบอกได้ว่าในแต่ละปีท่านต้องใช้เงินสักเท่าไร แล้วเราก็มารู้กันว่าดอกเบี้ยนั้นคงจะไม่มีทางต่ำกว่า ๑ เปอร์เซ็นต์หรอกนะ แล้วก็ดอกเบี้ยในระยะนี้ ๑๐ ปีข้างหน้าก็คงจะไม่เกิน ๕ เปอร์เซ็นต์หรอก แล้วก็หาตัวกลาง แล้วก็จะได้สบายใจกันว่าเงินพอที่จะใช้ตามสมควร-----

จริง ๆ แล้วตัวหมวดเงินนี้ นะคะ เช่น เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารหรือการดำเนินงานและอื่น ๆ นี้กระทรวงการคลังเขาจะมีตัวกำหนดชัดเจนว่าชื่อคืออะไร ก็เอาตัวนั้นมา ก็จบ ไม่ต้องพูดกันอีกแล้วว่าจะมีสร้อยว่าค่าใช้จ่ายอื่น ๆ หรือไม่มี เพราะว่าชัดเจนคะ ก็มีอย่างนี้แหละ แล้วก็ก็มีเกณฑ์ว่าต้องใช้จ่ายอะไรอย่างไรบ้าง ฉะนั้นคิดว่าเราเถียงกันในเรื่องที่เราไม่สามารถจะหาคำตอบได้ว่าอะไร ๓๕ เหมาะหรือ ๒๐ เหมาะ คงจะต้องขอความกรุณาว่าเอาตัวเลขพวกนี้ขึ้นมาจับแล้วก็สรุปได้แล้วคะ ขอบพระคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภคะ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ขออนุญาต
สั้น ๆ อีกสักครั้งเดียว จริง ๆ ท่านอาจารย์สุชาดาพูดได้ตรงใจ ตอนที่ยกมือนี้นี้หลังจากที่
กรรมการชี้แจงว่าได้เพียงเงินประเดิมช่วงแรกแค่ ๓๐๐ ล้านบาท แล้วก็อันอื่นก็ไม่มี ๆ
บางส่วนก็มี ผมก็คิดคำถามคล้าย แต่ว่าพูดได้ไม่ชัดเท่าท่านนะครับ คือจริง ๆ ท่านมีเงินอยู่
เท่าไร ทำไมไม่เห็นตัวเลขนี้ก็คำนวณไม่ได้ แต่แม้ว่าจะมีมากหรือน้อยเท่าไรก็ตามเราก็น่าจะ
ใช้ในการบริหารจัดการน้อยลงไม่ใช่หรือ นี่เรามีเงินน้อย ไปใช้บริหารจัดการมากก็ยิ่งแย่
ไม่ใช่หรือครับ นี่ผมคิดแบบความคิดแบบผมเลยนะครับ ฉะนั้นผมคิดว่าการคำนวณหา
ไม่ว่าจะเป็นท่านเซนทร์ซึ่งเป็นผู้ที่แปรญัตติเข้าไปแล้วท่านเห็นด้วยนี้ ท่านเห็นด้วยบน
พื้นฐานอะไร มีตัวเลขเหมือนท่านอาจารย์สุชาดา ยันไว้หรือเปล่า เราเห็นว่าตัวเลขมาก
บริหารงานเราก็เลยชอบก็เลยเอาทันที หรืออาจารย์วิริยะท่านบอกว่าใช้มากไป ขอสักร้อยละ
๒๐ ก็พอ คือต้องมีฐานที่มาพอสมควร ถ้าท่านไหนอธิบายได้เหมือน อาจารย์สุชาดา
ท่านชี้แนะ ผมคิดว่าการโหวตก็จะง่ายขึ้น ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

นางสาวชำเลียง ชาติสุวรรณ (รองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ
คนที่สอง) : ขออนุญาตกราบเรียนข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องตัวเลขนะคะ ถ้าจะดูตรงเรื่อง
ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานนี้นะคะ อยากจะเรียนว่าขณะนี้ที่ท่านอาจารย์ได้พูดว่าอัตรา
ดอกเบี้ยข้างบนที่ขึ้น บางทีก็ลงนะคะ คือขณะนี้ที่ลงจนกระทั่งเราคิดกังวลก็คือว่าเหลือ
ประมาณ ๓๐ ล้านบาท ต่อไปอาจจะลดอีกก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์
ของ ๓๐ ล้านบาทก็คือปีละประมาณ ๖ ล้านบาท ถ้าขึ้นไปถึง ๓๕ ก็ตกประมาณ ๕ ล้านบาท

ที่นี้ตัวเลขที่เราใช้จ่ายขณะนี้ในปี ๒๕๔๘ - ๒๕๔๙ ก็ประมาณเกือบ ๔ ล้านบาท ท่านจะเห็นว่าเราจะมีส่วนเหลืออีกประมาณ ๒ ล้านบาทนั้นก็ถือว่าใกล้ขีดเส้นนะคะ ถ้าเขยิบท่านกรุณาเขยิบเป็น ๓๕ ล้านบาทก็จะมีส่วนต่างตรงนี้ขึ้นมาอีกนิดหนึ่งเพื่อให้เป็นความคล่องตัว และอยากจะกราบเรียนว่าข้อบัญญัติที่อะไรต่าง ๆ นี้เป็นตัวที่ทางกรมบัญชีกลางเป็นแพทเทิร์น (Pattern) เป็นแบบฟอร์ม ทางกรมบัญชีกลางเขากำหนดไว้ว่า ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งเขาเพื่อถ้อยคำเอาไว้ในกรณีที่เกิดค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้นซึ่งเขามีกฎหมายอยู่แล้วในการดูแล เราต้องขออนุญาตเขาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ไม่แน่ว่าจะมีปัญหาอะไรเกี่ยวกับถ้อยคำ เพราะถูกบีบด้วยคำจำกัดความหรือถูกบีบด้วยการขออนุมัติ หรือถูกบีบด้วยการตรวจสอบอยู่แล้ว สำหรับเรื่องเม็ดเงินนี้ขออนุญาตกราบเรียนว่าเพียงแค่เพิ่มมาร์จิน (Margin) ส่วนเกินขึ้นมาอีกนิดหน่อย เป็น ๓๕ เปอร์เซ็นต์คือจาก ๖ ล้านบาท เป็น ๘ ล้านบาท ฉะนั้นก็ขอความกรุณาท่านช่วยกรุณาดูก็แล้วกันนะคะว่า ท่านเห็นสมควรจะเขยิบขึ้นอีกสักนิดหนึ่งไหม อีก ๓ ล้านบาท โดยที่เรื่องการใช้จ่ายตรงนี้นี้เราแน่นอนเราก็ต้องประหยัด และเราก็มีผู้ตรวจสอบ และเราก็มีผู้ควบคุม เพราะฉะนั้นฉันขออนุญาตกราบเรียนรายละเอียดข้อมูลตรงนี้ค่ะเพื่อช่วยให้ท่านตัดสินใจค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ค่ะ อาจารย์วัลลภยังจิตใจ
เชิญค่ะ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ผมไม่จิตใจ ผมให้ท่านแล้วครับ ขอบคุณครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอบคุณนะคะ เพราะว่าเราก็
ได้มีการอภิปรายในมาตรา ๑๒ ก่อนมากนะคะ ซึ่งแต่เดิมร่างนั้นก็เปิดเพดานไว้หมด แล้ว
กรรมการก็มีการโหวตยุติแล้วที่ร้อยละ ๓๕ ขณะนี้มีเสียงส่วนน้อยที่ขอสงวนนะคะ
เหลือเพียงแค่ร้อยละ ๒๐ ฉะนั้นฉันจึงขออนุญาตที่จะโหวต ๒ ครั้ง ประเด็นแรกคือเรื่อง
ของเปอร์เซ็นต์ (Percentage) คือ ๓๕ กับ ๒๐ ก่อนนะคะ ท่านผู้ใดที่เห็นด้วยการแก้ไข

ของท่านกรรมการหรือผู้สงวนๆ ก็คือร้อยละ ๓๕ โปรดกรุณาจดปุ้ม เห็นด้วย หากท่านใด
ที่เห็นด้วยกับของผู้สงวนๆ ก็คิดว่า "ไม่เห็นด้วย" เชิญลงคะแนนได้ค่ะ รวมคะแนนได้คะแนน
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๓ คะแนน)

- ๒๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ผลออกมาแล้วนะคะ
 เห็นด้วย ๑๕ ไม่เห็นด้วย ๓๓ ก็หมายความว่า เห็นด้วยตามที่กรรมการแก้ไขนะคะ
 คือร้อยละ ๓๕ เนื่องจากว่าทางท่านอาจารย์วิริยะได้ขอสงวนฯ เปลี่ยนคำพูด คือให้ตัดเรื่อง
 ของคำว่า ค่าใช้จ่ายอื่น ออก ซึ่งก่อนที่ท่านจะโหวต ดิฉันขออนุญาตชี้แจงว่า เมื่อสักครู่
 ผู้ชี้แจงจากทางกระทรวงได้กราบเรียนท่านไปแล้ว จริง ๆ คำพูดเหล่านี้เป็นฟอร์แมท
 (Format) ในงบการเงิน เพราะว่าท่านที่ทำธุรกิจก็ทราบดีจะมีคำว่า ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน
 และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ คำว่า ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตรงนั้นจะต้องระบุเข้าไปเลยว่าคือค่าอะไร ๆ
 จะต้องปรากฏอยู่ในงบการเงิน และ สดง. จะเป็นผู้ตรวจสอบ และก่อนที่กระทรวงพาณิชย์
 จะขออนุญาตใช้ค่าอะไร ๆ ได้นั้น จะต้องขออนุญาตจากกระทรวงการคลังเป็นปีต่อปี
 ล่วงหน้าก่อนที่จะใช้จ่ายได้ ฉะนั้นขออนุญาตให้ท่านโหวตว่าจะยังคงไว้ตามร่างเดิม
 ก็คือไม่ได้ตัดคำว่า ค่าใช้จ่ายอื่น หากท่านที่เห็นด้วยว่าไม่ต้องตัดคำว่า ค่าใช้จ่ายอื่น ออก
 ก็โปรดเห็นด้วย หากท่านที่เห็นด้วยกับอาจารย์วิริยะให้ตัดคำว่า ค่าใช้จ่ายอื่น ออก
 ก็ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ค่ะ เรียบร้อยนะคะ ช่วยกรณารวมคะแนนได้ค่ะ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ผลออกมาเห็นด้วย ๑๕
 ไม่เห็นด้วย ๓๖ ก็คือสรุปว่าเป็นไปตามที่ท่านกรรมการได้แก้ไขเอาไว้ เชิญท่านเลขานุ
 ต่อค่ะ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) :
 มาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ ละก็ก็เป็นอันจบ

LIRT

ในส่วนของการแก้ไขที่กรมการเสนอ ดิฉันขอเชิญท่านสมาชิกฯ หากท่านมีความประสงค์อยากจะแก้ไขด้วยคำอะไรที่ไม่ผิดไปจากหลักการ เชิญได้ค่ะ

นายวิทย์ รายนานนท์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมวิทย์ รายนานนท์ ขอให้เวลาสักนาทีเดียวก่อนครับ กระผมคิดว่าคณะกรรมการวิสามัญฯ แปรญัตติ คงจะได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้วถึงเรื่องอัตราโทษ เพราะว่ามีหลายมาตราที่มีอัตราโทษ ต่างกันไป คิดว่าคงจะได้พิจารณากันอย่างเหมาะสมแล้ว นั้นประการแรก

ประการที่สอง ก็คือว่าผมจะไม่เรียนเรื่องความเป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรม เพราะว่าได้มีผู้ให้ความเห็นไปพอสมควรแล้ว แต่ผมจะฝากไว้ในกรอบกว้าง ๆ ว่า ความห่วงกังวลของผมและก็คงจะมีอีกหลายท่านก็คือ การบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ ถ้าหากว่า ได้ผ่านสภาไปแล้ว คือการบังคับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉพาะในเรื่องการดูแลให้บริษัทประกันภัยปฏิบัติตามเงื่อนไขในพระราชบัญญัตินี้อย่างเคร่งครัด เป็นธรรม และโดยมิชักช้า เพื่อให้ตรงกับชื่อของพระราชบัญญัตินี้ คือการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เพราะเป็นที่ทราบกันดีโดยทั่วไปว่า บริษัทประกันภัยในทุกประเทศเป็นธุรกิจที่สร้างความมั่งคั่งได้รวดเร็ว และเป็นกอบเป็นกำ แทบจะหาบริษัทใดที่ขาดทุนไม่ได้เลย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ ท่านใดจะมีการแก้ไขถ้อยคำใหม่คะ เป็นเรื่องของถ้อยคำคะ ท่านอาจารย์วัลลภมีนะคะ เชิญคะ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : เป็นถ้อยคำที่อาจารย์วิริยะเดิมครับ ในมาตรา
๑๘ วรรคสอง อาจารย์วิริยะใช้คำในบรรทัดที่ ๔ ว่าบริษัทประกันภัย ซึ่งน่าจะตัดคำว่า
ประกันภัย ออก เพราะว่าในร่างกฎหมายเดิมปี ๒๕๓๕ กับกฎหมายฉบับใหม่ไม่มีคำว่า
ประกันภัย เลยนะครับ เหตุผลประการที่ ๒ คือว่าได้มีคำนิยามคำว่า บริษัท ไว้เรียบร้อยแล้ว
ในร่างกฎหมายเดิม ขออนุญาตท่านประธานฯ อ่าน บริษัทหมายความว่าบริษัทตามกฎหมาย
ว่าด้วยการประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการประเภทประกันภัยร
นั่นหมายความว่าคำว่า บริษัท ก็เป็นคำที่ครอบคลุมอยู่แล้ว ไม่ต้องเติมคำว่า ประกันภัย
ไปท้าย เพราะจะเป็นคำเดียวที่โผล่ขึ้นมาในกฎหมายทุกมาตรา ขอตัดคำว่า ประกันภัย
ออกครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ใหม่คะ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ถูกต้องนะคะ
ต่อไปดิฉันคงจะขอมติในวาระที่ ๓ ว่าจะเห็นสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านที่เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายกรรณาคดปุม เห็นด้วย
แล้วท่านที่ไม่เห็นสมควรใช้ประกาศเป็นกฎหมายกรรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติคะ

นายอัมมาร สยามวาลา : ท่านประธานฯ ครับ ขอรบกวน ผมมีข้อสังเกต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ข้อสังเกตจะต่อท้ายคะ
กำลังโหวตว่าจะผ่านเป็นกฎหมายคะ เสร็จเรียบร้อยแล้ว รวมคะแนนได้คะ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เห็นด้วย ๑๑๑ คะแนน
ไม่เห็นด้วย ๕ คะแนน เพราะฉะนั้นก็ถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติให้ออกเป็นกฎหมายได้
ท่านสมาชิกฯ คะ คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้
ที่ขอเชิญทางกรรมาธิการก่อนนะคะ เป็นข้อสังเกตของท่านกรรมาธิการ

พลเอก ปรีชา โรจนเสน (รองประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง)
: กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ก่อนที่สมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติจะตั้งข้อสังเกต
ก็อยากจะกราบเรียนว่าคณะกรรมาธิการได้รับข้อสังเกตไว้แล้ว ๓ ข้อ

ข้อสังเกตข้อที่ ๑ ให้กรมการประกันภัยมีการทบทวนความเหมาะสมและ
เป็นธรรมของเบี้ยประกันภัยและค่าเสียหายเบื้องต้นทุกปี

ประการที่ ๒ ให้มีทางเลือกแก่ประชาชนที่ประสงค์จะให้มีการคุ้มครอง
ระยะยาว (เกินกว่า ๑ ปี)

ประการที่ ๓ ให้กรมการประกันภัยประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบถึง
สิทธิและหน้าที่ร่วมกับองค์กรภาคประชาชนในเชิงรุกให้มากขึ้น ก็มีอยู่ ๓ ข้อครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : นอกจากของท่าน
กรรมาธิการ เชิญอาจารย์ค่ะ

นายอัมมาร สยามวาลา : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม อัมมาร
สยามวาลา สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ผมคิดว่าเราได้ฟังคำอภิปรายของกรรมาธิการทั้งเสียง
ข้างมาก เสียงข้างน้อยของสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ เกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้มาค่อนข้างมาก
ผมอยากฝากท่านประธานฯ ส่งข้อสังเกตที่ผมจะให้นี้ไปให้รัฐบาลพร้อมกันกับกฎหมาย
ฉบับนี้ ข้อสังเกตที่ผมมีก็คือว่าพระราชบัญญัตินี้และการแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ จริง ๆ แล้ว
การแก้ไขพระราชบัญญัตินี้เป็นการแตะ ๆ เล็ม ๆ รอบ ๆ ดงหญ้าอันใหญ่หลวงของกฎหมาย
ฉบับนี้ ไม่ได้เข้าไปถึงปัญหาหลักของกฎหมายฉบับนี้ กฎหมายฉบับนี้ผมคิดว่าเมื่อออกมา
เมื่อปี ๒๕๓๕ เป็นกฎหมายที่เป็นก้าวสำคัญของระบบการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

และผมขอเน้นว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ไม่ได้คุ้มครอง
 เจ้าของรถยนต์ ไม่ได้คุ้มครองบริษัทประกันภัยและไม่ได้คุ้มครองกรมการประกันภัย
 คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถของคน ไม่ใช่ของรถ แล้วก็การจ่ายสินไหมทดแทนประโยชน์
 ที่ได้กับประชาชน ซึ่งจะเรียกว่าประโยชน์ก็ลำบาก เพราะเป็นสินไหมทดแทนความเสียหาย
 ที่ประชาชนได้รับ ก็เป็นการให้ในกรณีที่บาดเจ็บต้องรักษาพยาบาล ทูพพลภาพและตาย
 เท่านั้น เป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับรถยนต์ เป็นผลของรถยนต์-----

เมื่อออกกฎหมายฉบับนี้มานั้นผมคิดว่าประเทศไทยยังไม่มีระบบประกันสุขภาพที่สมบูรณ์ครอบคลุมประชาชนทั้งประเทศ ฉะนั้นจึงเป็นการเหมาะสมในระดับหนึ่งที่จะให้บริษัทประกันภัยเข้ามาเล่นบทบาทนี้ ในตอนนั้นการกำหนดอัตราเบี้ยประกันก็ดี อะไรก็ดีเป็นเรื่องที่ไม่สามารถจะกระทำได้ แล้วก็เท่าที่เข้าใจมาที่ให้บริษัทประกันภัยรับหน้าที่นี้ไปก็เพราะเหตุผลนั้น มาบัดนี้ผมรู้สึกว่าเป็นองค์กรส่วนเกินของระบบนี้ เพราะว่าถ้าคุณถอนเบี้ยประกัน บริษัทประกันภัยต้องไปเปิดร้านลงเล็กน้อยเพื่อจะจำหน่ายกรมธรรม์ให้แก่ประชาชนเพื่ออำนวยความสะดวก เสียต้นทุนไป ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ทั้ง ๆ ที่ประชาชนต้องไปต่อทะเบียนทุก ๆ ปีที่กรมทะเบียนอยู่แล้ว และกรมทะเบียนก็มีสถานที่ของตัวเองอยู่แล้ว ถ้ารวมเก็บ ๑๒ เปอร์เซ็นต์นี้ก็ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้น การแก้กฎหมายฉบับนี้ก็อาศัยคณะบุญ เราต้องขอบคุณอาจารย์วิริยะ ขอประทานโทษที่ออกนาม ที่ขอแก้ประเด็นนี้ออกไปให้กรรมการประกันภัยเป็นคนเก็บส่วนหนึ่ง แต่ว่าครั้นมาถึงตอนจ่ายสินไหมบริษัทประกันฯ ตอนจ่ายสินไหมนั้นเงินมีเจ้าของแล้ว คนผิคนอนแँगแมँगอยู่ที่โรงพยาบาลต้องตกลงกันว่าเจ้าของเงินรายไหนเป็นคนจ่าย ก็ก่อความลำบาก ก่อความวุ่นวายทั้งกับสถานพยาบาลและทั้งกับผู้ที่ประสบภัย ความจำเป็นอันนี้มีหรือเปล่าที่จะต้องมีบริษัทประกันภัย ในเมื่อเรามีสำนักงานประกันสังคม กรมบัญชีกลางที่ดูแลกองทุนสวัสดิการรักษายาพยาบาลของข้าราชการ มีสำนักงานประกันสุขภาพแห่งชาติ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นในการที่จะโพรเซสเคลม (Process clam) ขออนุญาตที่ใช้ภาษาอังกฤษ แต่ว่าปัญหาไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลจะลองพิจารณาออกกฎหมายใหม่โดยสิ้นเชิงที่จะให้กรมการขนส่งทางบกเก็บภาษีรถยนต์เพิ่มขึ้นจากระดับเดิมที่จะเท่าอัตราเพิ่มขึ้นนั้นจะเท่ากับเงินที่จ่ายกับบริษัทประกันทุก ๆ วันขณะนี้แล้วเอาเงินดังกล่าว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสถานีบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวานิช รองประธานสถานีบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขออนุญาต
ขอโทษอาจารย์ค่ะ เข้าใจว่าอาจารย์ต้องการมีข้อสังเกต

นายอัมมาร สยามวาลา : ไร่ครับ

LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ว่าอยากให้แก้ไข พ.ร.บ. ยกร่างใหม่เอาอย่างนั้นดีไหมคะอาจารย์ ส่วนรายละเอียดแล้วเราคงไว้ด้วยกัน เพราะว่า ดิฉันคิดว่าเราจะได้โหวตว่าจะรับข้อสังเกตและจะได้ดำเนินการต่อไปดีไหมคะ เพราะโดย ส่วนตัวแล้วขออนุญาต ดิฉันก็ได้ทราบมาว่ากระทรวงพาณิชย์อยู่ในระหว่างที่จะยกร่าง เพราะเขาทำพับลิคเฮียร์ริง (Public hearing) หมดแล้ว ทำประชาพิจารณ์ ตรงกับประเด็นที่ หลาย ๆ ท่านห่วงนะคะ จะได้ผ่านดีไหมคะ

นายอัมมาร สยามวาลา : ถ้าผมจะได้รับอนุญาตจากท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะ แต่ว่าท่านฝาก ข้อสังเกตได้เลยค่ะ แต่หมายถึงว่าไม่ต้องเอาลงดีเทล (Detail) ดีไหมคะ

นายอัมมาร สยามวาลา : ได้ครับ ผมคิดว่าถ้าลงง่าย ๆ ก็คือว่า เวลาที่บริษัทประกันภัยเป็นองค์กรส่วนเกินแล้ว ขอให้ดึงออกไปจากระบบนี้โดยสิ้นเชิง และให้รัฐบาลทำเองทั้งหมด ขอบคุณมากครับ สิ้น ๆ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : อาจารย์วิริยะคะ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ข้อสังเกตประการแรกนั้นผมขอต่อขอคนละครับ คือข้อสังเกตที่ ๑ ของกรรมการจริง ๆ ผมก็ได้พูดในกรรมการ แต่เป็นเสียงข้างน้อย คือทบทวนแต่ไม่มีเป้าครับ ผมบอกว่าขอให้เพิ่มเป้าหมายให้ชัดเจนว่า เงินที่เป็นค่าเสียหายเบื้องต้นนี้ต้องมียอดที่เพิ่มขึ้นครับท่านประธานฯ เพราะว่าทุกวันนี้ค่าเสียหายเบื้องต้นที่เป็นค่ารักษาพยาบาลท่านประธานฯ แค่ ๑๕,๐๐๐ บาท ในที่สุดภาระไปตกกับใครครับ ภาระก็ไปตกกับฟรีทุกโรค เพราะว่าถ้าไปรักษาพยาบาล

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมิชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์วิริยะครับ ข้อสังเกตที่จะส่งไปนี้ ต้องกระชับและชัดเจนว่าจะให้รัฐบาลทำอะไร เพราะว่าถ้าสภาเห็นชอบด้วยก็จะได้ส่งให้รัฐบาล เขาจะได้อำนาจให้ถูก เอาเฉพาะสิ้น ๆ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมการ) : ครับ ถ้าอย่างนั้นผมขอชัดเจนมีเป้าหมายว่า ให้เพิ่มค่าเสียหายเบื้องต้นให้สูงเท่ากับที่บริษัทประกันภัยจ่ายครับ คือทุกวันนี้บริษัทประกันภัย เพื่อความเป็นธรรมกับทุกคนที่ถูกรถชน คือทุกวันนี้คนที่ถูกรถชนแล้วหนีละครับท่านประธานฯ เขาจะได้ค่าเสียหาย ค่ารักษาพยาบาลก็ ๑๕,๐๐๐ บาท ถ้าโชคร้ายก็ได้อีก ๓๕,๐๐๐ บาท รวมเป็น ๕๐,๐๐๐ บาท แต่ผมอยากให้มีสิทธิเท่าเทียมกันครับ เพราะถ้าคนที่ถูกรถชนแล้วมีบริษัทประกันภัยจ่ายจะขึ้นไปเป็น ๕๐,๐๐๐ บาท กับ ๑ แสนบาท คือไม่เกิน ๑ แสนบาท ผมจึงอยากให้ทบทวนว่า ค่าเสียหายเบื้องต้นควรจะใกล้เคียงกัน คือคนที่ถูกรถชนเรากும்ครองผู้ประสบภัยจากรถ ไม่ว่าจะใครถูกรถชนจากรถคันไหน จะต้องได้รับการคุ้มครองที่เท่าเทียมกันครับท่านประธานฯ ผมจึงขอให้มีการทบทวนปรับอันนี้ขึ้นไป เพราะมีละนั้นแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : โดยสรุปคือให้ปรับค่าชดเชยเบื้องต้นให้ใกล้เคียงกับที่บริษัทประกันภัยพึงจ่าย

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมธิการ) : แล้วให้อธิบายเหตุผลด้วยไหมครับท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แค่นั้นใช่ไหมครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมธิการ) : ที่นี้ผมอธิบายเหตุผลนะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คงไม่ต้อง เพราะว่าเดี๋ยวเวลาส่งไปแล้วตามไปอธิบายที่กระทรวงฯ ครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมธิการ) : ตามไปเขาก็ไม่ให้ผมไปครับท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เพราะว่าเวลาเราส่งเราก็ไม่ส่งเหตุผลไปด้วย

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมธิการ) : ขอบคุณมากครับ ผมเพียงแค่ขออธิบายนิดหนึ่งนะครับว่า กรุณาเลยครับ อย่าให้รัฐต้องแบกภาระในขณะที่บริษัทประกันภัยมีกำไรครับ ผมขอให้มีความเห็นตรงนี้ไว้ที่ผมให้เหตุผลตรงนี้นะครับ เพราะมีฉะนั้นรัฐแบกภาระ แต่บริษัทมีกำไรครับท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ เชิญครับ มีข้อสังเกตหรือเปล่าครับ

นายวรชัย ชวพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ ผม

นายวรชัย ชวพงศ์ ผมมีข้อสังเกตอยู่ข้อเดียวครับ คือว่า ตามพระราชบัญญัติการประกันภัยฉบับนี้จะสังเกตได้ว่าเป็นการประกันภัยให้กับบุคคลธรรมดา ไม่ได้ประกันภัยถึงทรัพย์สินของผู้เสียหายอย่างที่ท่านอาจารย์อัมมารได้กล่าวนะครับ ขอประทานโทษที่กล่าวชื่อท่านนะครับ อยากตั้งข้อสังเกตว่า ในการประกันภัยนี้นะครับ ถ้าหากว่าทางกระทรวงพาณิชย์โดยกรมการประกันภัยควรจะกำหนดว่า ถ้าใครประกันภัยชั้นที่ ๑ ชั้นที่ ๒ ชั้นที่ ๓ ไม่จำเป็นต้องประกัน พ.ร.บ. เพราะว่าประกันชั้น ๑ ชั้นที่ ๒ ชั้นที่ ๓ ครอบคลุมถึงทั้งบุคคลธรรมดาและทรัพย์สิน ตรงนี้เป็นข้อสังเกต ซึ่งควรจะให้โอกาสผู้ที่คิดที่จะประกัน

เพื่อป้องกันความเสียหายกับบุคคลและทรัพย์สินได้ดีกว่า ไม่ต้องไปเสียค่าใช้จ่ายในการ
ประกัน พ.ร.บ. อีกส่วนหนึ่งครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะขัดข้องกับข้อสังเกต
ที่คณะกรรมการได้แสดงไว้ใน ๓ ประการนั้น แล้วกับที่ท่านอาจารย์อัมมารกับ
ท่านสมาชิกฯ เมื่อสักครู่นี้ตั้งไว้ มีไหมครับ เชิญกรรมการ

- ๒๘/๑

นางสาวบุญยืน ศิริธรรม (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ค่ะ
ก็หลังจากฟังข้อสังเกตจากผู้มีอำนาจ มีตำแหน่งมาแล้วนะคะ ดิฉันอยากนำเสนอข้อสังเกต
จากชาวบ้านที่เป็นเจ้าของเงิน กับ พ.ร.บ. ฉบับนี้นะคะ ข้อสังเกตของดิฉันก็ถูกตีตกไป
ในกรรมธิการนะคะ ดิฉันมีข้อสังเกตอยู่ทั้งหมด ๖ ข้อนะคะ

ข้อที่ ๑ ก็คือ ทำอย่างไรจะให้ พ.ร.บ. นี้กำจัดปัญหาอุปสรรคในการใช้สิทธิ
เข้าถึงสิทธิกรณีเจ็บป่วย ซึ่งวันนี้เป็นปัญหาอยู่

ข้อที่ ๒ ก็คือกรณีประชาชนขอให้ขยายเวลาการคุ้มครองหลังจาก
หมดสัญญาแล้ว ๓๐ วัน ซึ่งเมื่อได้รับหลักการไปแล้ว

ข้อที่ ๓ ก็คือกรณีปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการจ่ายสินไหมที่รวดเร็ว
เป็นธรรม แล้วก็กรณีเสียชีวิตและทุพพลภาพของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ กรณีเสียชีวิต อยากจะให้
เพิ่มวงเงินขึ้นไปเป็นที่ ๓ แสนบาท แล้วกรณีเจ็บป่วยก็อยากให้เป็นกรณีที่ได้รักษา
พยาบาลทั้งหมด แม้รวมเจ็บป่วยที่บ้าน ก็คือทุพพลภาพถาวร ไม่สามารถที่จะดำเนินการ
ใด ๆ ได้

ข้อที่ ๔ กรณีปัญหาความเป็นธรรมที่เกิดขึ้นจากการชี้ถูกผิดของเจ้าหน้าที่
ตำรวจกับกรณีประสบเหตุนี้ยังไม่ได้รับการแก้ไข แล้วก็ไม่มีข้อชัดเจนว่าจะอะไรจะเป็นตัว
บ่งชี้ให้ผู้ที่ประสบเหตุได้รับความเป็นธรรมอย่างแท้จริง

ข้อที่ ๕ ก็คือการลดเบียดประกันภัยให้สมเหตุสมผล เพราะปัจจุบันบริษัท
ประกันภัยมีกำไรส่วนต่างมหาศาล เราถูกบังคับให้จ่าย ให้ทำประกัน จ่ายเงินทำประกัน
แต่ว่ากรณีจ่ายสินไหมไม่มีใครบังคับนะคะ

ข้อที่ ๖ กรณีกระทรวงจะไปออกกฎหรือทบทุนกรณีที่ส่งผลได้ผลเสีย
ต่อประชาชน ต้องเปิดโอกาสให้ตัวแทนเครือข่ายของประชาชน เครือข่ายผู้บริโภคเข้าร่วม
พิจารณาด้วย เพราะว่ากฎต่าง ๆ ที่ออกมาบังคับใช้ต่อชาวบ้าน แต่ชาวบ้านไม่ได้มีส่วนเลย
ที่จะเข้าไปดูว่าการออกกฎนั้นมีความเป็นธรรมแค่ไหนกับประชาชนผู้รับกฎนั้น ๆ
ไปปฏิบัติ ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ข้อสังเกตข้อที่ ๕ นั้น มีอยู่ในข้อสังเกตของคณะกรรมการแล้วนะครับ ก็มีเพิ่มขึ้นมาอีก ๕ ข้อ มีท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ (ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีเจ้าหน้าที่จะได้ถอดเทปกันแล้วก็ส่งเป็นข้อสังเกตไปยังรัฐบาล เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปนะครับ ก็เป็นอันจบระเบียบวาระการประชุมนี้ ขอบขอบคุณกรรมการมากครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ เรื่องด่วนต่อไปคือ เรื่อง พระราชบัญญัติศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่เนื่องจากเรามีพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งนะครับ คือ พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะ คมช. นะครับ ซึ่งเป็นของกระทรวงพาณิชย์ และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านจะต้องเดินทางไปราชการต่างประเทศในเย็นนี้ นะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านขอความกรุณาให้เลื่อนระเบียบวาระนั้นขึ้นมาก่อน จะมีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมอนุญาต นะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๘ เรื่อง ห้ามกักตุนสินค้า ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ นะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ
นายเกริกไกร จิระแพทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียน
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเกริกไกร
จิระแพทย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในนามของคณะรัฐมนตรี ขออนุญาตนำเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๘ เรื่อง ห้ามกักตุนสินค้า
ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ พ.ศ.

- ๒๘/๑

โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

ประการที่ ๑ หลักการ ขอยกเลิกประกาศหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครอง
ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๘ เรื่อง ห้ามกักตุน
สินค้า ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ประการที่ ๒ เหตุผล ตามที่ได้มีประกาศหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครอง
ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๘ เรื่อง ห้ามกักตุน
สินค้า ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ มีสาระสำคัญในการห้ามมิให้ผู้ใดกักตุน
สินค้า หรือขึ้นราคาสินค้าทุกประเภท และกำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้ซึ่งกระทำการ
ฝ่าฝืนไว้ด้วย บัดนี้ สถานการณ์โดยทั่วไปได้คลี่คลายลงแล้ว และการกำกับดูแลการกักตุน
สินค้า ราคาสินค้าหรือบริการ สามารถอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้า
และบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ จึงสมควรยกเลิกประกาศดังกล่าว เพื่อให้การประกอบธุรกิจ
และการกำหนดราคาเป็นไปตามกลไกตลาดและสร้างความเป็นธรรมในภาคเศรษฐกิจ
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กระผมในนามรัฐบาลจึงเสนอผ่านสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อ ได้กรุณา
พิจารณาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดจะอภิปรายนะครับ
ผมก็จะขอมติจากที่ประชุมว่า เห็นชอบด้วยในหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
หรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบกรุณา
กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญครับ เรียบร้อยแล้วนะครับ รวมคะแนนได้

(มีกรรมาธิการเห็นด้วย ๑๐๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีสมาชิกเห็นด้วยเป็นเอกฉันท์
นะครับ ต่อไปคณะกรรมการครับท่านรัฐมนตรี

นายเกริกไกร จิระแพทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ รัฐบาลเสนอกรรมาธิการเต็มสภาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีเสนอกรรมาธิการเต็มสภา
นะครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มี ต่อไปนี้ถือว่าที่ประชุม
ทุกท่านเป็นกรรมาธิการ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการ
นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) :

“ร่าง

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกประกาศหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๘ เรื่อง ห้ามกักตุนสินค้า
ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกประกาศหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครอง
ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๘ เรื่อง ห้ามกักตุน
สินค้า ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

.....

.....

LIART

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๘ เรื่อง ห้ามกักตุนสินค้า ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๘ เรื่อง ห้ามกักตุนสินค้า ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ มีท่านผู้ใดประสงค์จะแก้ไขถ้อยคำอะไรที่ขัดแย้งกันไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มี ก็จะได้ดำเนินต่อไปในวาระที่ ๓ เป็นวาระที่จะให้ความเห็นชอบในการประกาศใช้เป็นกฎหมาย ท่านผู้ใดเห็นควรให้ความเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายกรรมาคปุ้ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบกรรมาคปุ้ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยแล้ว รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้ให้ความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์
เป็นอันจบระเบียบวาระนี้

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าท่านรัฐมนตรีพร้อมแล้ว
เชิญแถลงได้ครับ

นายอารีย์ วงศ์อารยะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม
นายอารีย์ วงศ์อารยะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจาก
คณะรัฐมนตรี ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้
พ.ศ. โดยที่มีความจำเป็น กล่าวคือ สถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น ณ ปัจจุบันในพื้นที่
จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และบางพื้นที่ในจังหวัดสงขลา มีความรุนแรงขึ้นโดยลำดับ
นับแต่มีการยุบศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ สอ.บต. เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม
๒๕๔๕ ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาที่ทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะภาคราชการ ภาคเอกชน ได้มีความเห็น
สอดคล้องกันว่าควรจะต้องมีองค์กรพิเศษเพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการด้านการพัฒนา
การศึกษา และเศรษฐกิจ และการเสริมสร้างความเป็นธรรม การแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อน
รวมตลอดถึงความเข้าใจเข้าถึงและพัฒนาวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ที่กล่าวมาแล้ว
ข้างต้น ให้เกิดสันติสุขอย่างแท้จริงและยั่งยืน ซึ่งรัฐมนตรีขอแก้ไขหลักการ เหตุผลในร่าง
พระราชบัญญัติศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. เป็นดังนี้

หลักการ ให้มีศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรให้มีศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดน
ภาคใต้ เป็นส่วนราชการเฉพาะกิจ และมีฐานะเช่นเดียวกับกลุ่มภารกิจตามกฎหมายว่า
ด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อปฏิบัติการกิจตามพระราชบัญญัตินี้ในจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ให้มีผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็น
ผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง ซึ่งปฏิบัติการในศูนย์อำนวยการบริหาร
จังหวัดชายแดนภาคใต้ และรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ของศูนย์อำนวยการบริหาร
จังหวัดชายแดนภาคใต้จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผมจึงขอเสนอพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

LIART

สนช. ๑๐

อันรรา ๓๐/๓

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ พลเอก ปานเทพ

- ๓๑/๑

พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติให้มีศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเอกสารที่ได้รับในตอนแรกมีคำว่า ในกระทรวงมหาดไทย อยู่ด้วย แสดงว่า รัฐบาลได้แก้ไขหลักการเป็นเพียงให้มีศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้เท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามในเนื้อหาภายในก็ยังเป็นเรื่องของกระทรวงมหาดไทยโดยเฉพาะ ในเรื่องนี้ทางคณะกรรมการวิสามัญสอบสวนและศึกษาสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้มีการประชุมในวันนี้แล้วก็มีการออกข้อคิดเห็นอย่างกว้างขวาง แล้วก็ได้มอบหมายให้ผมได้นำส่วนความคิดของคณะกรรมการวิสามัญมาเสนอต่อที่ประชุม การแก้ปัญหาภาคใต้เกิดจากปัญหาการขาดเอกภาพทางความคิด เอกภาพในการบังคับบัญชาและเอกภาพในการปฏิบัติ รวมทั้งปัญหาการแทรกแซงจากนักการเมือง เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงความเป็นมาของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผมขออนุญาตทำความเข้าใจไปถึงปี ๒๕๑๘ ในขณะที่รัฐบาลหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี การแก้ปัญหาภาคใต้ขาดเอกภาพทางความคิด ขาดเอกภาพในการบังคับบัญชาและขาดเอกภาพในการปฏิบัติ จึงได้มีการจัดตั้งกองอำนวยการรักษาความสงบจังหวัดชายแดนภาคใต้ ชื่อย่อว่า กอ.รสต. ขึ้น ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๘ มอบอำนาจให้แม่ทัพภาคที่ ๔ เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดมีอำนาจใช้กำลัง พลเรือน ตำรวจและทหาร ในการแก้ปัญหา หน่วยงานนี้ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีอีกหน่วยงานหนึ่งคือหน่วยปฏิบัติการภาคใต้ ชื่อย่อว่า นปต. เป็นหน่วยประสานงานทางกระทรวงมหาดไทย ขอเรียนว่า กอ.รสต. มีอำนาจหน้าที่ในการใช้กำลังพลเรือน ตำรวจ ทหารปฏิบัติการยุทธการการข่าว และกิจการพลเรือน นปต. มีหน้าที่ประสานงาน คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีนี้ได้ใช้ต่อเนื่องกันมาสามารถแก้ปัญหาได้ เกิดเอกภาพทางความคิดและเอกภาพ ในการปฏิบัติใช้กำลังพลเรือน ตำรวจ ทหาร ทำงานร่วมกัน ต่อมาสมัย ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้ออกคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๒๔ เปลี่ยนโครงสร้างกองอำนวยการรักษาความสงบจังหวัดชายแดนภาคใต้ใหม่ เป็นให้แม่ทัพภาคที่ ๔ เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี แบ่งหน่วยงาน

ภายใต้แม่ทัพภาคที่ ๔ เป็น พตท. ๔๑ ใช้กำลังพลเรือน ตำรวจ ทหาร ทางยุทธการการข่าว และกิจการพลเรือนบางส่วนจัดตั้งศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ขึ้นตรงต่อ แม่ทัพภาคที่ ๔ แสดงว่าแม่ทัพภาคที่ ๔ ควบคุมทั้ง พตท. ๔๑ และ ศอ.บต. ขึ้นตรงต่อ นายกรัฐมนตรี ก็ได้แก้ปัญหามาโดยตลอด ในปี ๒๕๓๕ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้คำสั่งของ ฯพณฯ พลเอก เปรม เป็นให้แม่ทัพภาคที่ ๔ ควบคุม เฉพาะ พตท. ๔๑ แยก ศอ.บต. ไม่ขึ้นตรงต่อแม่ทัพภาคที่ ๔ แต่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี เอกภาพในการบังคับบัญชา เอกภาพทางความคิด เอกภาพทางการปฏิบัติถูกทำลายไปตั้งแต่ ปี ๒๕๓๕ -----

- ๓๒/๑

แต่เราก็สามารถทำงานร่วมกันได้ด้วยการประสาน แต่แม่ทัพภาคที่ ๔ ไม่สามารถจะสั่งการ
ศอ.บต. ได้ ต่อมาสมัยท่านนายกฯ ทักษิณ ได้ยกเลิกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีในปี ๒๕๓๕
ยกเลิก พตท. ๔๓ ยกเลิก ศอ.บต. ซึ่งเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหญ่ครับ เรื่องใหญ่คือให้ถอนทหาร
ออกจากพื้นที่ที่ไม่มีแม่แต่คนเดียว ทำให้กองกำลังติดอาวุธของผู้ก่อความไม่สงบซึ่งแต่เดิม
อยู่บนป่าเขาสามารถลงพื้นราบได้ เข้ามาควบคุมประชาชนในหมู่บ้านจนถึงทุกวันนี้
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แตกต่างจากคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๐๗/๒๕๔๕ เรื่อง
การบริหารราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งกำหนดให้ ศอ.บต. เป็นหน่วยงานใน
สำนักนายกรัฐมนตรีในกำกับของ กอ.รมน. ภายใต้การควบคุมของ กอ.รมน. ภาค ๔
เป็นความแตกต่างโดยสิ้นเชิง เมื่อคณะกรรมการได้อ่านมาตราต่าง ๆ แล้วก็ปรากฏว่า
มาตราต่าง ๆ นี้คล้ายกับว่าเป็นหน่วยงานปกติมิได้ช่วยการแก้ปัญหาในการรักษาความสงบ
แต่อย่างไร สิ่งที่ผมจะขอแนะนำหรือขอเสนอแนะ ผมได้ปรึกษากับท่านอัยการสูงสุด
แล้วว่า เมื่อรัฐบาลยอมที่จะแก้หลักการจากการตัดคำว่า กระทรวงมหาดไทย ออกท่านอัยการ
สูงสุดคงจะได้อธิบายรายละเอียดต่อไป ท่านบอกว่า นอกจากจะแก้ตามมาตราต่าง ๆ ได้ด้วย
แล้วยังสามารถจะแก้ไขชื่อของพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย ซึ่งผมก็จะขอเสนอแนะไปพร้อมกัน
เลย เพราะพวกเรากรรมการได้ปรึกษาหารือกันและผมเองได้เสนอต่อ ฯพณฯ นายก
รัฐมนตรีในครั้งหนึ่งที่ท่านมาอยู่ ในที่นี้ว่า คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีต่อไปก็จะแก้ไขง่าย
ควรออกเป็นพระราชบัญญัติที่ผมเสนอไปนั่นก็คือ กอ.รมน. ต้องออกมาเป็นพระราช
บัญญัติหรือ ศอ.บต. ต้องออกมาเป็นพระราชบัญญัติ แต่ความรวดเร็วของกระทรวง
มหาดไทยได้เสนอพระราชบัญญัติ ศอ.บต. มาก่อน คล้ายกับว่าได้ให้ลูกคนเล็กเกิดก่อน
แม่ซึ่งเป็น กอ.รมน. และพี่คนโตคือ กอ.รมน. ภาค ๔ ยังไม่เกิด เพราะฉะนั้นข้อเสนอของ
ผมถ้าบังเอิญที่ประชุมรับหลักการก็จะเสนอแก้ไขชื่อพระราชบัญญัติด้วย แทนที่จะเป็น ศอ.บต.
ก็จะแก้ไขเป็น เรื่องการบริหารราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งจะสามารถนำ กอ.รมน.
และ กอ.รมน. ภาค ๔ มาผูกโยงกัน ความวิตกกังวลของคณะกรรมการส่วนหนึ่ง
ก็คือว่า ในคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีนี้เป็นโครงสร้างหลายเรื่องที่จะให้ ศอ.บต. ดำเนินการ
แต่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้มีได้กำหนดไว้ ในการแก้ปัญหาในพื้นที่ภาคใต้นั้น

การแก้ปัญหาต้องเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งต้องเป็นทางทหาร จะต้องใช้ พตท. ในการใช้
กำลังพลเรือน ตำรวจ ทหารและอาสาสมัครเข้าแก้ปัญหาทางยุทธวิธี ศอ.บต. นั้นจะต้อง
แก้ทางความคิด ซึ่งการแก้ทางความคิดนั้นเป็นระยะยาว มิใช่เป็นเรื่องเร่งด่วน-----

- ๓๓/๑

ผมก็ต้องขอขอบคุณรัฐบาลที่เปลี่ยนใจจากการที่จะออกเป็นพระราชกำหนดมาเป็นออกพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้น สอ.บต. มิใช่เรื่องเร่งด่วน เพียงแต่ทำให้ทันรัฐบาลนี้ก่อนที่จะเปลี่ยนเป็นรัฐบาลอื่น ๆ ที่มาจากการเลือกตั้ง จะแก้ได้ยาก เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะเสนอนั้น ก็คือต้องนำ กอ.รรมน. มาร่วม และ กอ.รรมน. ภาค ๔ นั้นพร้อมอยู่แล้วเพื่อความรวดเร็ว ซึ่งมหาดไทยมีความรวดเร็วคิดเร็วกว่านั้นก็มาอยู่ในนี้ด้วย ถ้าหากว่าทางรัฐบาลไม่ขัดข้องก็จะต้องแก้ไขพระราชบัญญัติ แก้หลักการ ซึ่งท่านก็ได้ยอมแก้แล้ว แล้วก็แก้ไขเนื้อหาในเรื่องนี้ กระผมก็ขอเรียนชี้แจงเพียงเท่านี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับคุณ โชคชัย

พลเอก โชคชัย หงส์ทอง : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ

แห่งชาติที่เคารพ กระผม พลเอก โชคชัย หงส์ทอง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม มีความเห็นว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น ขึ้นอยู่กับความมีเอกภาพ ไม่ว่าจะท่านจะเปิดตำราหลักการสงครามของประเทศใดก็ตาม ทุกหลักการจะระบุถึงความมีเอกภาพเป็นหลักที่สำคัญหลักหนึ่งในการต่อสู้ ไม่ว่าจะเราจะต่อสู้ด้วยวิธีการใด ๆ ฉะนั้นในวันนี้เนื่องจากท่าน พลเอก ปานเทพ ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านได้กล่าวในเรื่องส่วนใหญ่ที่ผมตั้งใจจะพูดไปแล้ว เพราะฉะนั้นผมจะขออนุญาตพูดให้สั้นที่สุด ทั้งนี้อยู่บนพื้นฐานของความรักชาติ ความรักแผ่นดินและความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเห็นผลสำเร็จของการแก้ไขปัญหาในภาคใต้ในปัจจุบัน นับตั้งแต่เหตุการณ์ได้ปะทุขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๗ ที่บ้านปี่เหล็ง อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส โดยผู้ก่อความไม่สงบได้เข้าไปปล้นอาวุธปืนไปเป็นจำนวนมากจากกองพันทหารพัฒนาที่ ๔ ในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมาสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ทวีความรุนแรงขึ้นมาตามลำดับ รัฐบาลที่ผ่านมาก็ได้พยายามที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดนโยบาย แนวทางในการต่อสู้ ปรับเปลี่ยนหน่วย ปรับเปลี่ยนคน ปรับเปลี่ยนผู้บังคับหน่วย แต่ก็ไม่บังเกิดผลดี ความรุนแรงก็ได้ทวีมากยิ่งขึ้น พื้นที่ของความรุนแรงก็แผ่ขยายออกไปครอบคลุมพื้นที่สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส มองไม่เห็นหนทางแห่งความสำเร็จ สถานการณ์ต่าง ๆ ภายในพื้นที่ก็รุนแรงยิ่งขึ้น ประชาชนถูกลอบทำร้าย เจ้าหน้าที่

ของรัฐถูกลอบยิง ลอบวางระเบิด ครูโรงเรียนถูกยิง พระสงฆ์องค์เจ้าต้องทิ้งวัด ถูกทำร้าย
 บนถนน ประชาชนต้องทิ้งถิ่นฐานที่ทำมาหากินออกนอกพื้นที่ เป็นสัญญาณอันตรายอย่างยิ่ง
 ก่อให้เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจและสังคมจิตวิทยาเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากว่าขาดความ
 มีเอกภาพในพื้นที่ เอกภาพในการบังคับบัญชาเราไม่มี หน่วยปฏิบัติต่าง ๆ ได้พยายาม
 เรียกร้องที่จะให้มีความมีเอกภาพในการบังคับบัญชา ซึ่งก็หมายถึงว่าเมื่อมีเอกภาพในการ
 บังคับบัญชาแล้วก็ยังมีเอกภาพทางความคิด มีเอกภาพในการวางแผนและมีเอกภาพในการ
 ปฏิบัติ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ได้รับการตอบสนองจากรัฐบาลที่ผ่านมา เพราะรัฐบาลนี้เข้ามาบริหาร
 ประเทศภายหลังจากการปฏิรูปเมื่อเดือนกันยายนปีที่แล้ว รัฐบาลก็ได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญ
 ในเรื่องเอกภาพ-----

รัฐบาลได้ออกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๐๕, ๒๐๖ และ ๒๐๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นการปรับปรุงโฉมใหม่ให้เป็นที่หน่วยปฏิบัติต้องการ เป็นการก่อกำเนิดกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในใหม่ มีการกำหนดนโยบายในเรื่องของการเสริมสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และมีการจัดตั้งหน่วยต่าง ๆ ในพื้นที่ขึ้นอย่างมีเอกภาพ คือ ให้กองบัญชาการพลเรือน ตำรวจ ทหาร และศูนย์อำนาจการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้หรือ สอ.บต. ขึ้นกับการควบคุมของแม่ทัพ ๔ หรือผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ทำให้แม่ทัพ ๔ รับผิดชอบพื้นที่แต่ผู้เดียว โดยมีขวามีกองบัญชาการพลเรือน ตำรวจ ทหาร และมีชัยมีศูนย์อำนาจการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ อันนี้เป็นสิ่งประสงค์ อันนี้ก่อให้เกิดเอกภาพ ในพื้นที่หนึ่งจะมีผู้ควบคุมบังคับบัญชาที่มีอำนาจเบ็ดเสร็จอยู่คนเดียว ในแต่ละพื้นที่ลดหลั่นกันลงไปตามลำดับ ด้วยคำสั่งของสำนักนายกรัฐมนตรีที่ผมได้กล่าวแล้ว คือ ๒๐๕, ๒๐๖ และ ๒๐๗ นี้ ก่อให้เกิดเอกภาพสูงสุดในพื้นที่ ทำให้หน่วยปฏิบัติพอมองเห็นทางแห่งความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาชายแดนภาคใต้ ท่านประธานฯ ที่เคารพ แล้วจู่ ๆ ก็มีการส่งร่างพระราชบัญญัติศูนย์อำนาจการบริหารชายแดนภาคใต้หรือ สอ.บต. เข้ามาสู่ที่ประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้ โดยผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ซึ่งถ้าเราพิจารณาถึงแต่ผลดีแล้ว เราก็จะเห็นผลดีว่า มีเอกภาพสำหรับฝ่ายพลเรือน หน่วยต่าง ๆ สามารถดำเนินการได้อย่างคล่อง มีเอกภาพในการที่จะกำหนดนโยบาย มีเอกภาพในการที่จะจัดการเรื่องงบประมาณด้วยตนเองของฝ่ายพลเรือน แต่เมื่อพิจารณาให้ลึกลงไปในพื้นที่แล้ว เราก็จะเห็นว่าการปฏิบัติการในพื้นที่เดียวกัน คือ พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงมีนายอยู่ ๒ คน คือฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร และฝ่าย สอ.บต. ซึ่งผิดด้วยหลักการที่ทั้งปวง ถ้าเรายังดำรงการปฏิบัติในลักษณะนี้ต่อไป เราจะไม่ประสบผลสำเร็จอย่างแน่นอนในการแก้ไขปัญหาชายแดนภาคใต้ อย่างที่เราเคยทำมาแล้วในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมา ดังนั้น กระผมจึงเห็นว่า ถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านไป โดยไม่มีการแก้ไขใด ๆ ทั้งสิ้นแล้ว ก็จะทำให้เกิดหน่วย ๒ หน่วยปฏิบัติงานในพื้นที่เดียวกัน ขาดเอกภาพในการบังคับบัญชา การปฏิบัติงานจะต้องเป็นไปในลักษณะของการประสานงาน ซึ่งการประสานงานนี้ในทางปฏิบัติถือว่าเป็นมาตรการควบคุมที่อ่อนแอที่สุด ไม่เข้มแข็งเพียงพอที่จะแก้ไขปัญหาในพื้นที่ภาคใต้ได้

โดยสรุปแล้วในพื้นที่ภาคใต้ในปัจจุบันเป็นพื้นที่ซึ่งมีความรุนแรง ไม่ใช่พื้นที่ซึ่งอยู่ในภาวะปกติ การดำเนินการโดยแยกส่วนระหว่างฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร และ ศอ.บต. ฝ่ายพลเรือนออกจากกันนั้น จะทำให้ไม่เข้มแข็งเพียงพอที่จะแก้ไขปัญหาได้ เพราะฉะนั้น กระผมจึงมีความเห็นว่า การจัดตั้ง ศอ.บต. นั้น ก็ควรจะมิร่างพระราชบัญญัติไว้ให้การคุ้มครอง แต่ควรจะมีการแก้ไขเนื้อหาภายในหลาย ๆ ประการ เพื่อให้สามารถดำรงเจตนารมณ์ของคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๒๐๗/๒๕๔๕ ในเรื่องของการบริหารราชการชายแดนภาคใต้ ซึ่งเป็นคำสั่งที่ก่อให้เกิดเอกภาพอย่างแท้จริง และเป็นคำสั่งซึ่งจะทำให้งานในพื้นที่ชายแดนภาคใต้สามารถประสบผลสำเร็จได้ กระผมก็มีเรื่องที่จะขออภิปรายแต่เพียงนี้ กระผมเห็นด้วยที่จะจัดให้มีร่างพระราชบัญญัติสำหรับศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ และควรจะมีการแก้ไข เพื่อดำรงเจตนารมณ์ของคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๒๐๗ ต่อไป ผมขอจบการอภิปรายแต่เพียงนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณเพชร

นายเพชร ยุติธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม
เพชร ยุติธรรมดำรง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านประธานฯ ครับ ความจริงแล้วผม
ไม่ได้ตั้งใจจะลุกขึ้นมาพูดหรือครับ แต่ว่าต้องขอประทานโทษที่ท่านสมาชิก สนช.
ท่านพลเอก ปานเทพ ท่านได้เอ่ยถึงชื่อผม ก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า
ความจริงในเรื่องนี้ผมได้ศึกษามาบ้างพอสมควร แล้วก็ท่านปานเทพ ท่านก็ได้ปรึกษากับผม
นอกห้องประชุมเมื่อสักพักนี้เองนะครับบอกว่าการให้มีกฎหมายฉบับนี้ ท่านก็ยังสงสัยอยู่
นิดหนึ่ง ท่านบอกว่า เนื่องจากว่าในการบริหารราชการชายแดนภาคใต้ นั้น เดิมมีคำสั่งสำนัก
นายกรัฐมนตรีที่ ๒๐๗/๒๕๓๕ เรื่อง การบริหารราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ลงวันที่
๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ และในคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับที่กล่าวถึงนี้ มีการปฏิบัติ
มีการกิจ มีหน่วยงานหลายหน่วยงาน มีส่วนที่เป็นกำลังพล และมีการบริหารราชการอย่าง
เป็นเอกภาพ อย่างที่ท่านสมาชิกฯ ท่านพลเอก โชคชัย ได้อภิปรายไปเมื่อที่นี้ นะครับ ผมก็เลย
เรียนพี่ปานเทพไปบอกว่า ปกติแล้วในการพิจารณากฎหมายในปัจจุบัน หรือตั้งแต่ พ.ศ.
๒๕๔๐ เป็นต้นมา การรับหลักการในเรื่องกฎหมายของรัฐบาลนั้น ถ้าเป็นเรื่องกฎหมายที่
รัฐบาลนำเสนอ ปกติแล้วเราเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ เราก็ควรจะรับหลักการในเรื่องนี้ได้
ถ้ามีความจำเป็น โดยเฉพาะในเรื่องนี้ผมเห็นว่าการบริหารราชการดังกล่าวนี้ ถ้าปฏิบัติ
ราชการ โดยใช้คำสั่งของสำนักนายกฯ อย่างฉบับที่ใช้อยู่ทุกวันนี้ก็จะมีปัญหาในเรื่องของ
งบประมาณ จะมีปัญหาของความรับผิดชอบอะไรต่าง ๆ ผมคิดว่าถ้าจะออกเป็นพระราช
กำหนดก็ดูไม่เหมาะสม เพราะว่าในสถานการณ์เช่นนี้การจะออกเป็นพระราชกำหนดนั้นก็
คิดว่าไม่ควรกระทำ แต่คิดว่าถ้าหากว่าได้มีการออกเป็นพระราชบัญญัติเสีย ก็จะเป็นสิ่งที่
ถูกต้อง แต่ผมก็เรียนไปแล้วว่าในเรื่องของหลักการนั้นถ้าหากว่ามีเหตุผลเพียงพอ เราก็
สามารถที่จะแก้ไขในหลักการบางส่วนได้ โดยเฉพาะในคำที่บอกว่าในหลักการเขียนใน
กฎหมายที่บอกว่า ให้มีศูนย์อำนวยการจังหวัดชายแดนภาคใต้ในกระทรวงมหาดไทย ความ
จริงแล้วคำว่า ในกระทรวงมหาดไทยนั้นก็เป็นการเสริมขึ้นมาในเรื่องของมาตราที่กำหนดไว้
เพราะว่าในเรื่องของมาตราที่กำหนดไว้นั้น ในมาตรา ๔ จริง ๆ แล้วของร่างพระราชบัญญัติ

นี่ก็เพียงแค่บอกว่าให้มี

ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเรียกชื่อย่อว่า สอ.บต. แล้วก็ในการบริหารราชการนั้นก็เป็นลักษณะของส่วนราชการเฉพาะกิจในกระทรวงมหาดไทยเท่านั้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่าตรงนี้ก็จะเป็นเหตุผลหนึ่งที่จะต้องนำไปพิจารณากันในชั้นคณะกรรมการว่า ส่วนราชการส่วนนี้จะให้เป็นหน่วยราชการเฉพาะกิจในกระทรวงมหาดไทยหรือจะอยู่ตรงไหน แต่ว่าถ้าหากว่ามีการบรรจุสาระโดยนำสาระเดิมที่อยู่ในคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ๒๐๗/๒๕๔๕ นั้นมาพิจารณาเพิ่มเติมหรือเพิ่มเติมเข้าไป ผมคิดว่าการบริหารราชการก็สามารถที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ แล้วก็สามารถที่จะมีผู้รับผิดชอบ แล้วมีการสนธิกำลังหรือมีการสั่งการใด ๆ ได้ ก็คิดว่าจะสามารถที่จะไปในแนวทางเดียวกัน โดยเฉพาะในกฎหมายนี้ก็มีหลายส่วน ร่างพระราชบัญญัติหลายส่วนที่จะต้องมีการแก้ไขก็คือในเรื่องของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานของรัฐ แล้วก็คำอธิบายว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือนนั้น ก็จะมีปัญหาถึงว่าในการบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๕ ฉบับที่ ๒๐๗ นั้น ผมคิดว่าขณะนี้ผมไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในชายแดนในภาคใต้ แต่ผมคิดว่าในการสนธิกำลัง ในการปฏิบัติงานร่วมกัน ในความเป็นเอกภาพนั้น ก็มีเจ้าหน้าที่กำลังทหาร มีกำลังของพลเรือนของตำรวจร่วมกันทำการรักษาแผ่นดิน รักษาประเทศอยู่แล้ว ผมคิดว่าการปรับปรุงหรือการดำเนินการแก้ไขหรือเพิ่มเติมในส่วนที่ยังเป็นสาระสำคัญ ในส่วนที่ยังขาดอยู่ก็สามารถดำเนินการในแต่ละมาตราของกฎหมายฉบับนี้ได้ โดยเฉพาะในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมได้อ่านแล้ว มีอยู่ทั้งหมด ๑๕ มาตราทั้งหมดที่เขียนไว้มีมาตราที่สำคัญอยู่มาตราหนึ่งก็คือ มาตรา ๑๗ ที่บอกว่า “ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้สิน ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง และอัตรากำลังของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๐๗/๒๕๔๕ เรื่อง การบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ มาเป็นของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามพระราชบัญญัตินี้” -----

ซึ่งในมาตรานี้ความจริงแล้วก็จะมีการเขียนไว้ เรื่องการ โอนงาน โอนเงิน โอนทรัพย์สิน โอนคนด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็ไม่แน่ใจว่าขณะนี้อัตรากำลังของศูนย์อำนาจการ จังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งปัจจุบันนี้มีท่านพระนาย สุวรรณรัตน์ เป็นผู้บังคับบัญชาอยู่ มีกำลังทหารอยู่ในอัตรากำลังหรือมีกำลังทหารหรือมีกำลังตำรวจ ซึ่งปฏิบัติราชการอยู่ใน ศูนย์นี้ครบถ้วนประการใดหรือไม่ ผมคิดว่าถ้าร่างกฎหมายเขียนได้แค่นี้ก็หมายถึงว่าจะต้อง ไปโอนอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไปโอนอัตรากำลังทหารเข้ามาอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ด้วย ซึ่งผมคิดว่าก็คงจะยังมีปัญหาในเรื่องของสังกัด จะมีปัญหาเรื่องของหน่วยกำลังต่าง ๆ แล้ว ในกฎหมายฉบับนี้ท่านประธานฯ ครับ มีสิ่งหนึ่งที่ไม่ได้เขียนไว้ก็คือว่า ให้มีการยกเลิกคำสั่ง สำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒๐๗ พ.ศ. ๒๕๔๕ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเมื่อไม่ได้ยกเลิกคำสั่ง ฉบับนี้ก็เท่ากับว่าขณะนี้ถ้าเรามีพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาใช้บังคับ โดยที่ไม่มีการแก้ไข เพิ่มเติม ก็จะกลายเป็นว่ามีพระราชบัญญัติ ๑ ฉบับ แล้วก็จะมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับ ที่ ๒๐๗ อีก ๑ ฉบับ ปฏิบัติหน้าที่ควบคู่กันไป อันนั้นเป็นประการใดผมคิดว่าต้องกราบเรียน ถาม ๆ ผนฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งสามารถที่จะตอบคำถามตรงนี้ได้ แต่ผม คิดว่าอย่างไรก็ตามครับ ผมคิดว่าการดำเนินงานต่าง ๆ นั้น ในมาตรา ๑๓ ของร่างฉบับนี้ก็ บอกว่าให้ ศอ.บต. ในวรรคสามนั้น บอกว่า ให้ ศอ.บต. อาจจัดให้มีอัตรากำลังเพื่อปฏิบัติ หน้าที่สนับสนุนในหน่วยงานภายในตามวรรคหนึ่งและตามความจำเป็นและเหมาะสม ซึ่ง ในวรรคสองนั้นเป็นเรื่องของการให้หน่วยงานฝ่ายพลเรือนจัดเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายพลเรือน ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งก็ไม่ได้มีบอกว่าให้จัดเจ้าหน้าที่ฝ่ายกำลังทหารเข้าไปช่วยปฏิบัติหน้าที่ด้วย นะครับ ก็อาจจะเป็นข้อเป็นห่วงเป็นใยที่ท่านสมาชิกฯ ท่าน สนช. ซึ่งขอประทานโทษที่เอ่ย นามครับ ท่าน พลเอก โสภชัย ที่ท่านได้ตั้งข้อสังเกตไว้ ผมคิดว่าทั้งหมดนี้อย่างไรก็ตามครับ ผมขอสรุปสั้น ๆ ก็แล้วกันว่า ในเมื่อเป็นกฎหมายที่รัฐบาลเป็นผู้นำเสนอ แล้วก็มีความคิดใน การที่จะหาเจ้าภาพในการรับผิดชอบ แล้วก็ตั้งเป็นหน่วยงานเพื่อจะดำเนินการในเรื่องของ งบประมาณของคนของนโยบายต่าง ๆ ถ้าหากได้มีการสนธิกำลังกัน ได้มีการสนธิ นโยบาย ต่าง ๆ ถ้าหากว่าจะมีเจ้าหน้าที่ของกำลังทหารเข้ามาช่วยด้วย ถ้าหากจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้า มาช่วยด้วย แล้วก็ส่วนสังกัดนั้นผมคิดว่าไม่สำคัญว่าจะอยู่ที่ไหนนะครับ เพียงแต่ว่าความ

จริงแล้วชื่อพระราชบัญญัตินี้ก็ได้บอกว่าเป็นกองบริหารราชการชายแดนภาคใต้ของ
มหาดไทย ไม่ใช่ นะครับ เพราะฉะนั้นตัวชื่อนี้ก็อาจจะไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนนะครับ แต่ว่าใน
ตัวรายละเอียดต่าง ๆ หรือหน่วยงานของรัฐแล้วก็ตามความเสริมต่าง ๆ ถ้าหากว่าได้ไป
ตรวจสอบในคำสั่งสำนักนายฯ ที่ ๒๐๗ ถ้าหากคำสั่งนั้นต้องยกเลิกไปโดยที่มีกฎหมาย
ฉบับนี้ขึ้นมาแล้วก็ควรจะที่จะเอาสาระสำคัญของที่อยู่ในคำสั่งฉบับที่ ๒๐๗ นั้นมาผนวกเข้าไป
แล้วก็เขียนเป็นกฎหมายเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของร่างพระราชบัญญัติ ถึงแม้
พระราชบัญญัตินี้ที่เรียกว่าเป็นการเฉพาะกิจในหน่วยงานเฉพาะกิจก็ตาม แต่ผมคิดว่า
การเฉพาะกิจในขณะนี้ผมคิดว่าคงจะต้องใช้ไปอีกนานนะครับ ผมคิดว่าถ้าจะทำกฎหมาย
ก็ทำให้สมบูรณ์เสีย แล้วก็ทำความเข้าใจในหน่วยงานของทางราชการร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็
นทหาร ตำรวจ ผมคิดว่าจะเกิดประโยชน์ประเทศชาติมากขึ้น ผมคิดว่าในชั้นนี้ผมในฐานะที่
เป็นคนที่ได้อ่านกฎหมายแล้วก็ศึกษามาพอสมควร ผมรับหลักการได้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณไพศาลครับ

นายไพศาล พิษมงคล : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
กระผม นายไพศาล พิษมงคล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตที่จะกราบเรียนว่า
หลักการของกฎหมายฉบับนี้มีหลักการที่ดี แต่ถ้าไม่ปรับปรุงแก้ไขให้ดีแล้วนี้จะเกิดอันตราย
ใหญ่หลวงต่อบ้านเมือง ถึงขนาดจะสูญเสียดินแดน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ตั้งแต่ปี
พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นต้นมาถึงบัดนี้นะครับ รูปแบบการบริหารจัดการพื้นที่จังหวัดชายแดน
ภาคใต้นั้นมีอยู่ ๓ รูปแบบ

รูปแบบที่ ๑ ฝ่ายทหารเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด โดยมีแขนข้างขวาคือ
กองกำลังทหาร ตำรวจ พลเรือน มีแขนข้างซ้ายคือ สอ.บต. หรือในชื่ออื่น ๆ ทำหน้าที่ด้าน
บริหารจัดการและการพัฒนา นั้นเป็นรูปแบบที่ ๑

รูปแบบที่ ๒ ลงกาแบ่งออกเป็น ๒ เมือง ให้ฝ่ายทหารคุมฝ่ายทหารดูแล
กองกำลังไปด้านหนึ่ง และ สอ.บต. คุมกำลังด้านพลเรือนไปอีกด้านหนึ่ง

และรูปแบบที่ ๓ รูปแบบที่เกิดขึ้นใหม่สุดในปี ๒๕๔๕ คือเกิดขึ้นในรัฐบาลก่อนก็คือ ให้ใช้ตำรวจแทนที่ทหาร ให้ทหารออกจากพื้นที่ดูแลความรับผิดชอบทั้งหมด ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าปฏิบัติหน้าที่แทน ก็เป็นผลให้เกิดกลียุคมาถึงทุกวันนี้

ใน ๓ รูปแบบนี้ะครับให้ผลเป็นอย่างไร รูปแบบแรกเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งรุนแรงเป็นภาวะสงคราม ในตอนนั้นความขัดแย้งสลับซับซ้อนมาก มีกองกำลังของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ไม่รบกับกองกำลังของรัฐบาลไทย รบแต่เฉพาะกองกำลังของรัฐบาลมลายู ในขณะที่เดียวกันก็มีกองกำลังของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่รอยต่อรบกับกองกำลังของรัฐบาลไทย แต่ไม่รบกับกองกำลังของรัฐบาลมลายู จึงมีการตั้งกองกำลังร่วมกันที่เรียกว่า เบอซาตู เบอซาตูนั้นเป็นกองกำลังร่วมระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์มลายากับพรรคคอมมิวนิสต์ไทยในช่วงนั้น โดยมีหน่วยกำลังต่างหากเรียกว่า กองทัพปลดแอกประชาชนมุสลิมแห่งประเทศไทย ความสลับซับซ้อนของปัญหามากมายก่ายกอง ยังไม่รวมถึงปัญหาการค้าของเถื่อน ปัญหาผู้มีอิทธิพลอำนาจมืด แต่เมื่อมีการจัดองค์กรในรูปแบบที่ ๑ ถูกต้อง ในที่สุดปัญหาอันนี้ก็เบ็ดเสร็จเด็ดขาดลงในประมาณปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ได้มีการทำสนธิสัญญาสงบศึกกันที่หาดใหญ่ เป็นสนธิสัญญา ๓ ฝ่าย ระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์มลายา โดยฉิน ผิง เลขาธิการใหญ่ ผู้แทนรัฐบาลมาเลเซียและผู้บัญชาการ กอ.รมน. ของประเทศไทย ก็เป็นผลให้ยุติการก่อความไม่สงบในพื้นที่นั้นทั้งหมด มีการสลายกองกำลังของเบอซาตู สลายกองกำลังของกองทัพปลดแอกประชาชนมุสลิมแห่งประเทศไทย สลายกองทัพปลดแอกประชาชนมลายู บางชาติต้องยุติการสนับสนุนการก่อความไม่สงบในพื้นที่ของเรา นั่นคืออานุภาพของการบริหารจัดการในรูปแบบที่ ๑ ที่ได้นำพาชาติบ้านเมืองไปสู่ความสงบ แต่หลังจากนั้นก็มีการเปลี่ยนแปลงเป็นรูปแบบที่ ๒ คือมีการออกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นลำดับมาในหลายรูปแบบ รวมกว่า ๒๐ ฉบับ ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ก็คุกรุ่นขึ้นมาอีก แล้วก็หันกลับไปใช้รูปแบบที่ ๑ อีก นั่นหมายความว่ามีการสลับรูปแบบการบริหารจัดการกันระหว่างรูปแบบบริหารจัดการรูปแบบที่ ๑ ที่มีแม่ทัพภาคที่ ๔ หรือฝ่ายทหารเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด โดยมีแขน ๒ ข้างคือแขนกองกำลังและแขนพัฒนา กับรูปแบบแบ่งแยกกันระหว่างทหาร พลเรือน ทุกครั้งที่

การหวนกลับมาใช้รูปแบบที่ ๒ ภาวะสงบสุขสันติที่สงบราบคาบลงก็จะคุกรุ่นเป็นไฟสุ่ม
ขอนแล้วลุกไหม้ขึ้นทุกที ในที่สุดก็จะมีกรกลับไปใช้รูปแบบที่ ๑ อีก เหตุการณ์เป็นเช่นนี้
มาโดยลำดับ จนกระทั่งมาถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๕ รัฐบาลนั้นเห็นว่าปัญหาชายแดนภาคใต้
เหลือแต่เพียงโจรกระจอก โจรห้าร้อย จึงใช้รูปแบบที่ ๑ คือให้ทหารออกจากพื้นที่หมด
ยุบ ศอ.บต. แล้วก็ให้ตำรวจเข้าปฏิบัติหน้าที่แทน ผลก็คือเกิดการอึดอัดที่ห้องมุสลิมจำนวน
มาก ทำให้สถานการณ์รุนแรงลุกลามขึ้นมาอย่างรุนแรงจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ทีนี้เมื่อมีการ
ปรับร่างพระราชบัญญัติอันนี้หลักการดีก็เพราะว่าได้ทำให้ ศอ.บต. มีฐานะเป็นนิติบุคคล
แต่มีอำนาจบังคับบัญชาฝ่ายพลเรือนทั้งหมดทั้งสิ้นอย่างชัดเจน และมีความคลุมเครืออยู่ใน
การประสานงานหรือสั่งการฝ่ายทหารในบางรูปแบบ เพราะได้มีบทบัญญัติที่เอื้อให้มีการ
มอบอำนาจให้แก่ ศอ.บต. นี้ นิติบุคคลนี้ตั้งขึ้นในกระทรวงมหาดไทย นั่นก็คือกำลังมีการ
ใช้รูปแบบที่ ๒ เพื่อไปแก้ไขปัญหาสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ ท่านประธานฯ ครับ
สถานการณ์ในทุกวันนี้เปลี่ยนแปลงรูปโฉมไปจากเดิมมากมายแล้ว เปลี่ยนแปลงไปกระทั่ง
เข้าใกล้หรือยิ่งกว่าสถานการณ์ในเมื่อครั้งที่มีการใช้รูปแบบบริหารจัดการครั้งแรก คือฝ่าย
ทหารเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด มีแขนซ้ายขวา กำลัง และการพัฒนา ไม่สอดคล้องแล้ว
ร่างกฎหมายฉบับนี้ก็คือใช้รูปแบบที่ ๒ โดยตั้ง ศอ.บต. เป็นนิติบุคคล บังคับบัญชา
ฝ่ายพลเรือน ในขณะที่ฝ่ายทหารก็ยังบังคับบัญชาฝ่ายทหารไป นั่นคือรูปแบบที่ ๒ ถามว่า
จะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาชายแดนภาคใต้ได้หรือไม่ -----

กระผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า เราจะตรากฎหมายขึ้นมาเป็น
เครื่องมือในการแก้ปัญหาอะไรนั้นจำเป็นต้องรู้ว่าปัญหานั้นคืออะไรกันแน่ เหมือนกับ
แพทย์จะรักษาโรคก็ต้องรู้เสียก่อนว่าเป็นโรคอะไร โรคที่เกิดขึ้นในจังหวัดชายแดนภาคใต้
เวลานี้เป็นโรคที่เราไม่รู้จัก ในสมัยรัฐบาลที่แล้วมองเห็นว่าเป็นโรคอาชญากรรม จึงใช้
กำลังตำรวจเข้าแก้ไขจัดการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา สืบสวน สอบสวน
จับกุมและมีอุ้มฆ่าอยู่บ้าง นั่นคือการมองปัญหาว่าเป็นอาชญากรรม ผลที่สุดเป็นอย่างไร
ทำให้ปัญหาลุกลามบานปลายจนกระทั่งเต็มบ้านเต็มเมืองมีหมู่บ้านถึง ๘๐๐ หมู่บ้าน
ถูกปลดออกไปแล้วรับท่านประธานฯ ครับ ผมขออ้อมว่ามีหมู่บ้านถึง ๘๐๐ หมู่บ้าน
ใน ๑,๕๐๐ หมู่บ้านปลดปล่อยไปแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไม่ได้ จึงต้องอยู่แต่ในค่าย
นั่นหมายความว่าผลจากการทำเช่นนั้นให้ผลอย่างนั้น เพราะเราไม่รู้จักโรค วางยารักษาโรค
ผิดคนใช้กำลังจะตายครับ เรากำลังจะซ้ำเติมหรือไม่ มาในยุคนี้เริ่มเข้าใจว่าไม่ใช่
อาชญากรรมอีกต่อไปแล้ว รัฐบาลนี้ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีตั้ง ศอ.บต. ตั้ง พตท. ๔๑
ให้แม่ทัพภาคที่ ๔ หรือ กอ.รมน. ภาค ๔ เป็นผู้บังคับบัญชาเด็ดขาดก็คือ ตามคำสั่งสำนัก
นายกรัฐมนตรีที่มีผลใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ คือ การบริหารจัดการในรูปแบบที่ ๑ ที่ผมได้
กราบเรียนแล้ว โดยร่างกฎหมายฉบับนี้กำลังจะแก้ไขคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ใช้บังคับ
อยู่เป็นรูปแบบที่ ๒ คือ แบ่งทหาร พลเรือน ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า เราเสียดินแดนแน่
ครับ เพราะสถานการณ์ในวันนี้ไม่ใช่อาชญากรรมอีกแล้ว และไม่ใช่การก่อการร้ายด้วย
มีคนจำนวนหนึ่งกล่าวเสมอว่า การก่อการร้าย ความจริงไม่ใช่ รัฐบาลในปี ๒๕๕๓
ได้บัญญัติให้ใช้คำสั่งสถานการณ์ในพื้นที่นั้นว่า การก่อความไม่สงบ ซึ่งก็เป็นศัพท์บัญญัติ
ที่มุ่งหมายปฏิบัติการจิตวิทยาทางการเมือง ทางทหาร ไม่ใช่การก่อการร้าย เพราะการ
ก่อการร้ายที่มีมาในโลกนั้นไม่ได้มุ่งหมายที่จะยึดครองดินแดน มีบางความเห็นยืนยันว่า
สถานการณ์ในพื้นที่นั้นปัจจุบันนี้ได้ยกระดับเป็นสงครามแล้ว ถ้าตราใดที่รัฐบาลก็ดี
ประชาชนชาวไทยทั่วประเทศก็ดี ยังไม่ยอมรับสภาพการณ์นี้ เหตุการณ์จะทรุดหนักลงไป
จนกระทั่งเราเสียดินแดน มีครั้งไหนบ้างที่หมู่บ้านจำนวนมากถูกปลดปล่อย อานาจรรัฐ
เข้าไปบริหารจัดการไม่ได้เป็นเวลา ๑ ปีติดต่อกันมาแล้ว ที่สถานการณ์กำลังขยายตัวไป
อย่างเงียบงันอยู่อย่างทุกวันนี้ สถานการณ์ในปัจจุบันนี้ผมกราบเรียนว่าเป็นสงครามครับ

ไม่ใช่การก่อการร้าย เพราะการก่อการร้ายไม่ได้มุ่งหมายที่จะแบ่งแยกยึดครองดินแดน
ไม่ใช่อาชญากรรม แต่เป็นสงคราม แต่เมื่อเป็นสงครามชนิดไหนกันแน่

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ฟังดีนะครับ แต่ว่าเอาหลักการ
ก่อนได้ไหมครับ

นายไพศาล พิษมงคล : ที่นี้ร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่เป็นเครื่องมือ
ที่จะไปแก้ไขอย่างนั้นนะครับ หลักการนี้ดี แต่ว่าภายในนั้นกระผมเห็นว่าจะต้องช่วย
กันทำหรือช่วยกันจัดการอย่าให้รูปแบบโครงสร้างบริหารจัดการเป็นรูปแบบที่ ๒
เป็นอันขาด เพราะประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี ๒๕๒๑ มาจนถึงบัดนี้ได้พิสูจน์แล้วว่า ทุกครั้งที่
มีการออกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีให้การบริหารพื้นที่นั้นเป็นรูปแบบที่ ๒ ปัญหาที่จะ
ยิ่งบานปลายขึ้น สถานการณ์วันนี้ทรุดหนักมากแล้ว เราไม่ควรเอารูปแบบที่ ๒ มาใช้
หากควรยื่นหยุดปฏิบัติไปตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับที่มีผลใช้บังคับอยู่
โดยทำให้ สอ.บต. ตามร่างฉบับนี้เป็นนิติบุคคล แต่ควรต้องให้ขึ้นต่อฝ่ายทหาร ฝ่ายทหาร
เป็นแม่ทัพไปทำสงคราม แต่ถ้าเรามาแบ่งแยกเสียให้เป็นรูปแบบที่ ๒ ก็จะด้อยประสิทธิภาพ
ในการแก้ไขปัญหา ด้วยเหตุนี้กระผมเห็นว่าหลักการพอรับได้ แต่จำเป็นต้องแก้ไขใหญ่
ให้กลับคืนไปสู่การบริหารจัดการในรูปแบบที่ ๑ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณภัทระ เชิญครับ

นายภัทระ คำพิทักษ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ภัทระ
คำพิทักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมเห็นร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้แล้วในส่วนตัว
ผมรู้สึกว่าเป็นความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องการจัดการของรัฐในเรื่องปัญหา
ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เท่าที่ติดตามปัญหานี้มาผมคิดว่าสิ่งที่ปัญหา
มากที่สุดในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ณ เวลานี้คือ
ความสามารถของรัฐในการบริหารจัดการนะครับ -----

๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่มีการปล้นปืนกองพลพัฒนาเมื่อปี ๒๕๔๗ จนมาถึงปัจจุบัน อาจจะกล่าวได้ว่ารัฐไทยได้ใช้รูปแบบในการแก้ไขปัญหาโครงสร้างของรัฐในการแก้ไขปัญหา มาแล้ว ๓ - ๔ รูปแบบ แต่เราก็ไม่ประสบความสำเร็จ ครั้งนี้เราเสนอร่างพระราชบัญญัติมาเพื่อที่จะกำหนดรูปแบบลงไปใน การแก้ไขปัญหา ซึ่งผมคิดว่าเราควร จะให้การสนับสนุน แต่ถามว่ารูปแบบที่เสนอมานี้มีความก้าวหน้าหรือไม่ อันนี้เป็นปัญหา ใหญ่ที่จะต้องช่วยกันคบคิด ผมคิดถ้าเรากร่างของ สอ.บต. เดิมมาโดยที่เราไม่ได้คำนึงถึง สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วก็เปลี่ยนแปลงไป เราอาจจะซ้ำรอยเดิมคือ เกิดความผิดพลาดขึ้น แล้วก็ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาแล้วก็เยียวยาความรุนแรงที่เกิดขึ้นได้ ถ้าออกไปเป็น พระราชบัญญัติก็ยังจะแก้ไขลำบากนะครับ ซึ่งถามว่าความเร่งด่วนของการออก โครงสร้าง เพื่อที่จะไปจัดการปัญหาจำเป็นไหม ผมคิดว่าจำเป็น แล้วสภาพก็ต้องให้ความสนับสนุนแก่รัฐ นะครับ แต่ถามว่าถ้าโครงสร้างนี้ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการปัญหาที่เป็นจริงในปัจจุบันและ อนาคต เราจะทำอย่างไรนะครับ โดยภาพรวมของพระราชบัญญัติแล้วผมคิดว่าสะท้อนถึง วิธีการมองปัญหาของรัฐในเรื่อง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้รวมทั้งบางส่วนของสงขลาว่า ยังไม่มีความชัดเจนนะครับ ข้อเสนอหลายอย่างที่ผ่านมามีเคราะห์มา เช่น ข้อเสนอของ คณะกรรมการ กอส. เอง ที่เสนอให้จัดตั้งศูนย์อำนวยการยุทธศาสตร์สันติสุขจังหวัด ชายแดนภาคใต้ อันนั้นก็เป็นการเสนอหรือเป็น โมเดล (Model) อีกรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจ มาก ถ้าเทียบเคียงดูเฉพาะอำนาจหน้าที่ของ สอ.บต. ที่กำหนดมา ผมก็ค่อนข้างที่จะเป็นห่วง นะครับ คือนอกจากที่เรากำหนดให้เป็นหน่วยปฏิบัติงานของรัฐในฝ่ายพลเรือน ซึ่งจะไม่เกิดเอกภาพเพราะว่าไม่ได้รวมถึงฝ่ายตำรวจและทหารอย่างที่หลายท่านได้ตั้ง ข้อสังเกตไว้แล้วนะครับ ผมว่าอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ ๗ อย่างนี้บางส่วนนะครับก็ยังไม่ ครอบคลุมเพียงพอ แล้วถ้าเปรียบไปดูข้อเสนอของ กอส. แล้วผมคิดว่าบางอย่างค่อนข้าง จะชัดเจนกว่า เช่น สร้างความเป็นเอกภาพและยุทธศาสตร์ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งหมด ทั้งในระดับนโยบาย ระดับบังคับบัญชา และระดับปฏิบัติ ซึ่งผมคิดว่ากำหนัด อำนาจหน้าที่ลักษณะนี้น่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งนะครับ หรือแม้กระทั่งกำหนดให้ หน่วยงานนี้เสนอแนะแล้วก็ทำรายงานประจำปีต่อรัฐบาลและรัฐสภา จุดมุ่งหมายของการ ออกโครงสร้างใหม่ ๆ รวมทั้ง สอ.บต. ลงไปแก้ไขปัญหาภาคใต้ก็เพื่อที่จะทำให้เกิด

ความรวดเร็วขึ้นในการปฏิบัติแล้วก็เป็นเอกภาพในการปฏิบัติ ถ้าเราไปกำหนดให้ขึ้นอยู่กับ
กระทรวงมหาดไทย แล้วก็กระทรวงมหาดไทยรายงานต่อนายกรัฐมนตรี รายงานต่อ
คณะรัฐมนตรี ผมคิดว่าอาจจะทำให้ยืดยาวออกไปนะครับ ปัญหาว่าควรจะไปอยู่กับ
ฝ่ายทหารหรือควรจะไปอยู่กับสำนักนายกรัฐมนตรี อันนี้ก็คงจะถกเถียงกันได้ต่อไป
แต่ถ้าถ้าพูดถึงในความเป็นธรรมแล้วในมาตรา ๖ ซึ่งกำหนดให้ผู้อำนวยการ ศอ.บต.
มีอำนาจแต่งตั้งคณะที่ปรึกษารวมทั้งมอบหมายหน้าที่อื่นตามที่ผู้อำนวยการมอบหมาย
ซึ่งผมคิดว่า อันนี้ถ้าพูดอย่างเป็นธรรมนะครับ โครงสร้างนี้อาจจะเป็นประโยชน์ก็ได้
แต่ว่าทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับตัวบุคคลเป็นหลัก และตัวบุคคลก็จะไปกำหนดนโยบาย
ไปกำหนดวิธีการบริหารเอาเองนะครับ แต่ว่าถ้าทำตัว พ.ร.บ. ให้มีความคืบหน้าขึ้น
แล้วก็ทำให้เกิดภาพรวมในแง่ที่ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น องค์กรทางด้านศาสนา
หรือชุมชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบนอกเหนือจากรัฐจะต้องรับผิดชอบต่อที่
กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. นี้ น่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า ผมก็มีข้อสังเกตคิดว่าเราจะทำอย่างไร
ถึงจะปรับปรุงร่างฉบับนี้ให้มีความคืบหน้าไป แล้วก็ทันต่อสถานการณ์ นั้นหมายความว่า
น่าเสียดายนะครับว่ารัฐไม่ได้ใช้โอกาสนี้ในการวางโครงสร้างใหม่ ๆ เพื่อที่จะสะท้อน
ปัญหา ถ้าเป็นไปได้ก็เห็นจะต้องรับหลักการของพระราชบัญญัติ แต่ว่าทำอย่างไร
ถึงจะร่วมกันแก้ไขและให้สอดคล้องกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ขณะเดียวกันจะทำอย่างไร
ไม่ให้เกิดการออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ถกถกแล้วทำให้เกิดความมึนงงขึ้นในหมู่
ของสังคมอีก เพราะเราจะต้องปรับปรุง เข้าใจว่ารัฐบาลจะพิจารณาในเรื่องของ กอ.รมน.
มาอีกชุดหนึ่งนะครับ ซึ่งเป็นตัวแม่ของฉบับนี้ ระหว่างที่ตัวแม่ยังไม่เข้าตัวลูกเข้ามาก่อน
แล้วก็ใช้โครงสร้างเดิมมาลอกเลียนแบบ แล้วก็เอาโครงสร้างเดิมเป็นหลัก ผมว่าอันนี้จะเกิด
ปัญหา ถ้ารับหลักการก็จะต้องช่วยกันปรับปรุงขนานใหญ่ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสำราญครับ

นายสำราญ รอดเพชร : ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงครับท่านประธานฯ

ครับ กระผม สำราญ รอดเพชร นะครับ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นะครับ ก็คงสั้น ๆ เพราะว่าหลายท่านได้พูดตรงใจที่ผมอยากจะพูดมาพอสมควรแล้วนะครับ กล่าวโดยสรุปคือถ้าเป็นไปได้ ผมอยากให้รัฐบาลถอนร่างนี้ออกไปก่อน แต่ถ้าถอนไม่ได้ก็จำเป็นต้องรับหลักการ แล้วต้องไปแก้ไขกันในภายหลังนะครับ

ประการแรก ก็คือเรื่องเอกภาพในการแก้ไขปัญหาโดยองค์รวมนั้น ทั้งท่านพลเอก ปานเทพ ท่านพลเอก โสภชัย หงส์ทอง รวมทั้งท่านพร ยูติธรรมดำรง ก็ได้พูดมาแล้ว ผมเห็นด้วยว่าเป็นเอกภาพนั้นสำคัญเป็นอย่างยิ่ง แล้วมันต้องสอดคล้องต้องกันต้องสนธิกำลังซึ่งกันและกัน อยู่ ๆ ก็เสนอร่างกฎหมายนี้มา ผมเข้าใจเป็นอย่างดีถึงเจตนาที่ดีในการที่จะแก้ไขปัญหาบ้านเมือง ๓ - ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นวิกฤติขนาดไหน ทั้งกายภาพทั้งในเชิงเนื้อหา ก็คงไม่ต้องสาธยายกันแล้ว แต่ผมจะพูดสักนิดหนึ่ง เพื่อให้เห็นว่าเราจำเป็นต้องมีกฎหมายที่แน่นอนออกมารับใช้ ออกมาบังคับใช้ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบันนี้ จนถึงสิ้นปี จนถึงกุมภาพันธ์ จนถึงวันหยุดตรุษจีนที่ผ่านมาเนี่ย เหตุการณ์รวม ๆ แล้ว เกิดเหตุร่วม ๖,๐๐๐ ครั้ง ทั้งเล็กทั้งน้อยนะครับ คนเสียชีวิตไปนั่นตั้ง ๒,๐๐๐ กว่าคน ๒,๐๓๐ ราย นี่เป็นตัวเลขในห้วงเวลา ๓ ปี นี่ตัวเลขจากศูนย์ข่าวอิศรา ผมไปนั่งนับดูแล้ว ๓ ปี ปีละ ๓๖๕ วัน เราเสียชีวิตทุกวันครับ วันละ ๓ ศพ มีทั้งพี่น้องไทยอิสลาม ไทยมุสลิม ไทยพุทธ ทุกเชื้อชาติทุกศาสนาไม่ละเว้น นี่คือความรุนแรงที่ก่อรูปขึ้นมาและเป็นสถานการณ์อย่างใหม่ สถานการณ์ไม่เหมือนเก่าแทบจะสิ้นเชิงก็ว่าได้ แต่ว่าเก่าใหม่ ยังมีผสมอยู่ใหม่ ก็มีอยู่ ผมก็เป็นหนึ่งในกรรมการวิสามัญศึกษาสอบสวนปัญหาภาคใต้ ลงไปสัมผัสปัญหาบ้าง แล้วก็ในอดีตที่เคยสนใจปัญหานี้อยู่พอสมควรนะครับ ก็มีแต่ความเป็นห่วงเป็นใย ก็ภาวนา นั่นแหละครับว่าเมื่อไรรัฐบาลจะได้แก้ไขปัญหาอย่างเป็นเอกภาพ จนกระทั่งคำสั่งสำนักนายกฯ ๒๐๕, ๒๐๖, ๒๐๗ ออกมา ผมก็มีความหวังขึ้นมา นะครับ รูปแบบการแก้ไขปัญหาที่ปรับเปลี่ยนมาเรื่อย ๆ อย่างที่ท่านไพศาล พืชมงคล พูดเอาไว้แล้ว อย่างน้อยเราก็มี กอ.รมน. ตอนนี้ต้องถือว่าถ้าในเชิงภาพรวม ตอนนี้ กอ.รมน. กองอำนาจการรักษาความ

LIRT

มันคงภายในเป็นเจ้าภาพใหญ่ มีอำนาจค่อนข้างมากกว่าเพื่อน นี้พูดภาษาชาวบ้านนะครับ
แล้วก็ลงในพื้นที่ภาคที่เป็น กอ.รมน. ภาค ๑ ภาค ๒ ภาค ๓ ภาค ๔ คือภาคใต้
มี ศอ.บต. ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดูแลงานด้านของกิจการพลเรือน
งานพัฒนา ส่วนเรื่องของงานข่าว งานยุทธการ ก็เป็นเรื่องของกองบัญชาการผสม พลเรือน
ตำรวจ ทหาร ที่ชื่อย่อว่า พตท. นั่นเอง เมื่อก่อนมีตัวเลข ๔๓ ด้วย เดี่ยวนี้มีกองบัญชาการ
เดี่ยว พตท. นะครับ แต่ก็ยังมีความลึกลับอยู่ใน กอ.รมน. อีกเยอะ อีกพอประมาณทีเดียว
ผมคงไม่ต้องสาธยายกันตรงนี้ เพราะว่าบางเรื่องนั้นผมรู้ว่าไม่ตั้งใจ มีการตกล่น มีการ
ตกหายกัน มีการน้อยใจกันบ้าง ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๕ ไม่ได้อยู่ในโครงสร้าง
กอ.รมน. ภาค อะไรทำนองนี้ -----

ผมเข้าใจดี แต่ว่าเพื่อความเหมาะสมใน พ.ศ. ใหม่ มองไปวันข้างหน้าผมว่าเราต้องคิดใหม่ แล้วก็ทำใหม่ด้วย ไม่ใช่คิดใหม่ทำใหม่แบบปี ๒๕๔๕, ๒๕๔๖ นะครับ คิดใหม่ทำใหม่แบบ พ.ศ. ๒๕๕๐, ๒๕๕๑, ๒๕๕๒, ๒๕๕๓ ก็ตอนนี้อาจได้นี้เลิกพูดกันแล้วครับว่า อีก ๒ ปีเหตุการณ์จะดีขึ้นใหม่ ปีหน้าจะสงบหรือเปล่า ต้องมองยาวเป็นทศวรรษกันไปเลย เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ต้องคิดยาวนะครับ แล้วต้องอาศัยความร่วมมือ อาศัยยุทธการ อาศัยความรู้ความเข้าใจหลายอย่างหลายประการ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผมคิดว่าสิ่งที่ สนช. แห่งนี้ต้องยอมรับและก็หลายท่านก็คงยอมรับก็คือ ยุทธศาสตร์พระราชทานนั้นดีที่สุดในสิ่งที่คิดแล้ว เพียงแต่เราแปรมาเป็นรูปธรรมในการปฏิบัติ เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา นั่นคือคำตอบสุดท้ายคำตอบที่มีอยู่แล้ว เพียงแต่เราจะแปรออกมาได้อย่างไร ใจผมนี้ อาจจะคิดผิดก็ได้ อันนี้ก็เป็นความเห็นส่วนตัวที่คิดขึ้นมาเมื่อเช้านี้เองครับ คือทหารจะเป็นเจ้าภาพหรือใครจะเป็นเจ้าภาพนั้นก็ประเด็นหนึ่งที่ต้องทบทวนกันละ ถ้าใจผมผมนี้ผมยังอยากให้สังกัดสำนักนายกฯ ด้วยซ้ำไป สอ.บต. โจมใหม่ ไม่ทราบจะคิดผิดหรือเปล่าครับ ซึ่งถ้าไปแปรยุติกันหรือไปเปลี่ยนโครงสร้างเปลี่ยนการขึ้นต่อใหม่ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ซึ่งมีอยู่หลายมาตรานี้ก็ต้องแก้ไขกันยกใหญ่ เพราะว่ามาตราสุดท้ายนั้นถ้าอ่านคู่มือ ๆ อันนี้ผมก็ไม่ใช่นักกฎหมายเสียทีเดียว จะเห็นว่า มีคนรักษาการ ผู้รับสนองกฎหมายนี้ มาตรา ๑๕ ให้นายกฯ และ มท. ๑ รักษาการตาม พ.ร.บ. นี้ -----

นี่คือความคิดเห็นส่วนตัวนะครับว่า ในเชิงของโครงสร้างแล้วนี่ถ้าจะสังกัดสำนัก
 นายกรัฐมนตรีขึ้นกับนายกฯ นี้ เพื่อความคล่องตัว รวบรวม เร็ว บางคนก็จะเถียงว่าไม่ได้
 เพราะลงไป ๔ จังหวัดภาคใต้ สุดท้ายแล้วพอเมืองเจ้าเมืองจะเป็นใหญ่ สิ่งใครไม่ได้
 อันนี้ผมว่ามันก็ไม่ใช่ว่าที่จะมาชัดเจนเสียทีเดียวในการชี้แจง ก็คงต้องยกให้ สนช.
 สภาแห่งนี้ได้ทุ่มเถียงกันในโอกาสต่อไป ก็ย้ำอีกทีว่าโดยหลักการแล้วคือถ้าไม่ถอน
 ผมก็ต้องยกมือผ่านเห็นด้วยกับร่างนี้ เพราะทางกายภาพตัวสถานการณ์นั้นมันจำเป็น
 แล้วไม่มีกฎหมายที่คล่องตัว ไม่มีอุปกรณ์ ไม่มีเครื่องมือเครื่องมือที่จะไปช่วยแก้ปัญหา
 ก็ไม่ได้ อันนี้เข้าใจเป็นอย่างดีนะครับ ก็คงเข้าใจถึงเจตนาดีของรัฐบาล นอกจากนั้นคือ
 อย่างสิ้นนะครับ ๔ - ๕ ปีที่ผ่านมาผมเคยไปนั่งนับคูปบประมาณเราก็ใช้ไปเยอะ ๕ ปี ใช้ไป
 ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนะครับท่านประธานฯ ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมนี่อยากจะมองโลก
 ในแง่ร้าย ผมว่าถึงพื้นที่จริง ๆ หรือว่าถึงการพัฒนาจริง ๆ ลัก ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท
 ลักครึ่งหนึ่งจะได้หรือเปล่า มันสูญหายไปเยอะ ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ห้วงเวลา ๕ ปี
 พัฒนากันตรงไหนไม่ทราบ แล้วเป็นสิ่งที่เขาต้องการจริง ๆ ไหมพื้นที่นี้ อันนี้เราก็ต้องมาคิด
 ใหม่ ต้องมาเค้นเอามาค้นพบกันใหม่ให้ได้ ไม่อย่างนั้นเราก็จะวนเวียนอยู่กับปัญหาเดิม
 นะครับ ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ชีวิตผู้คนไม่ต้องพูด ๒,๐๓๐ ศพแล้ว เหตุการณ์มันเลวร้าย
 มากนะครับ เลวร้ายจนเราต้องเอาใจช่วยกันนะครับ ก็หวังว่าร่างกฎหมายนี้จะนำไปสู่การ
 แก้ไขที่ดีแล้วก็จะขึ้นอุปกรณ์ชนิดหนึ่ง เครื่องมืออีกอันหนึ่งในการทำให้การดับไฟได้นั้น
 บรรลุเป้าหมายในที่สุด ซึ่งเราต้องใช้เครื่องมือหลายทาง วันศุกร์ที่แล้วผมไปสัมภาษณ์
 ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านก็ยังหวังเรื่องการเจรจาแล้วก็การพัฒนาอีกหลายมิติ
 หลายรายการ อันนี้ก็ต้องว่ากันไปนะครับ คงไม่มีใครที่จะเป็นพระเอกคนเดียวได้ในนาที่นี้
 ต้องร่วมด้วยช่วยกันอย่างจริงจังและจริงจัง ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติ
 แห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภา
 นิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวินัยครับ

นายวินัย สมะอุณ : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วินัย สมะอุณ
ครับ ขอเสนอความเห็นเสริมท่านทั้งหลายที่กล่าวมาถูกใจผมทั้งนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ท่านที่พูดจบลงเมื่อสักครู่นี้ เมื่อตอนเช้าก่อนเที่ยงเราก็นำมาพูดคุยกัน แต่ว่าเสียดยอย่างหนึ่ง
ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กะทันหันเกินไป เรามีโอกาสได้มาคุยกันเพียงไม่กี่วาระ
คือใช้เวลาไม่นานนักเพราะกะทันหันไม่ทราบว่าเป็นเพราะอะไร หรืออยากจะเรียนว่าสิ่งที่
เราควรจะต้องมาคุยกันก็คือว่า ปัญหาทั้งหมดที่เกิดขึ้นในจังหวัดชายแดนภาคใต้มิใช่เป็น
ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน ฉะนั้นถ้าหากว่าจะออกกฎหมายโดยกะทันหันไปด้วยผมว่า
ไม่สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ท่านที่ได้อภิปรายผ่านไปแล้วได้พูดถึงประวัติศาสตร์
ในเรื่องของการแก้ไขปัญหากันมาตลอด ซึ่งก็เป็นสาระที่เราสามารถที่จะนำไปพิจารณา
ประกอบในการที่จะแก้ไขปัญหาล่าช้าได้ ผมเองเมื่อตอนที่ได้มีการอภิปรายในตอน
อภิปรายแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีได้เสนอเรื่องนี้ไปอยู่ครั้งหนึ่งแล้วว่าการมีส่วนร่วม
ของประชาชนอย่างแท้จริงนั้นเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหา และสิ่งหนึ่งที่ผม
ได้เคยเสนอไปในวันนั้น ณ ที่ประชุมแห่งนี้ละครับ ในการอภิปรายนโยบายของรัฐบาลชุดนี้
เขาบอกว่าน่าจะใช้ความร่วมมือร่วมใจจากประชาชนจริง ๆ นี้เข้ามาในรูปแบบของสภา สอ.บต. หรือ
จะเรียกอย่างไรก็ตามไม่ว่าอะไร -----

ก็ทำหน้าที่ในด้านต่าง ๆ ในด้านของความคิดคล้าย ๆ กับสถานีวิทยุแห่งชาตินี้แหละ แต่ว่าทำในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความอ่าน นโยบายอะไรต่าง ๆ นานา แล้วก็ ส่วนผู้อำนวยการ ศอ.บต. เอง ก็ทำหน้าที่ในเชิงของการบริหารกันไป ก็ว่ากันไป ก็เคยเสนอ ไปบ้างแล้ว แล้วก็ในที่ประชุมต่าง ๆ ที่ผมมีโอกาสได้เข้าไปเกี่ยวข้องก็เคยเสนอมา เช่นเดียวกัน ในข้อสุดท้ายที่มีการประชุมนี้ วันนั้นมีการประชุมกันถึง ๓ กระทรวงด้วยกัน เข้า บ่าย เย็น มีกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุขเป็นต้น ผมก็มีโอกาสได้ไปเสนอ เพราะกระทรวงศึกษาธิการมีแผนการที่จะจัดในเรื่องของการศึกษาสำหรับพื้นที่จังหวัด เจริญภาคใต้ ที่เราเรียกกันใหม่ว่าเป็นพื้นที่พิเศษ เศรษฐกิจพิเศษอะไรก็แล้วแต่ ผมอยากจะ เรียนว่าโอกาสที่เราจะแก้ไขปัญหา นั้น เราคงจะมองแต่เพียงทางด้านกายภาพและวัตถุ แต่เพียงประการเดียว วัตถุภาพ หรือวัสดุภาพอะไรก็ตามนี้ะครับ เพราะว่าชีวิตของ พื้นที่ที่อยู่ทาง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นี้เป็นชีวิตพอเพียงครับ เป็นชีวิตพอเพียงที่แท้จริง เพราะว่าศาสนาอิสลามได้สอนทฤษฎีนี้กันมาโดยตลอด แล้วเราก็ปฏิบัติเรื่องของความ พอเพียงมาโดยตลอด ในเมื่อเศรษฐกิจพอเพียงได้ผ่านพระราชวินิจฉัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า จะให้ประชาชนของเราได้รับตรงนี้ขึ้นมา ผมเห็นว่าวิธีการที่ง่ายที่สุด ต่อการที่จะใช้เศรษฐกิจนี้เข้าไปสู่ประชาชน ก็คือประชาชนที่นับถือศาสนา และประชาชน ที่นับถือศาสนาอิสลามเป็นส่วนใหญ่ที่อยู่ตรงนั้น ผมคาดว่าไม่ยากนักต่อการที่เราจะใช้ วิธีทางคล้าย ๆ กับเศรษฐกิจพอเพียง

แล้วก็อีกประการหนึ่งอย่างที่เราได้ทราบถึงพระบรมราชวินิจฉัยของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในเรื่องของแก้ไขปัญหาว่าจะต้องเข้าใจเข้าถึงและมีการพัฒนา แล้วสิ่งหนึ่งที่ผมได้ฟังท่านสมาชิกฯ ที่ได้กล่าวกันไปแล้วก็คือเรื่องของเอกภาพ ซึ่งผมเอง ก็เคยเสนอมานานว่าเราจำเป็นจะต้องมีเอกภาพในการแก้ไขปัญหา ถามว่าเรื่องนี้กระทรวงนี้ ว่าอย่างไร คุยกันบ้างหรือเปล่า กระทรวงนี้ว่าอย่างไร ๆ ปรากฏว่าได้รับคำตอบว่าเราทำ ของเรา ต่างกระทรวงต่างก็ทำกันไป เพราะฉะนั้นถ้าขาดการประสานงานตรงนี้ผมว่าสำเร็จ ยากเหลือเกินในการแก้ไขปัญหา เมื่อตอนที่ขอโทษกล่าวถึงคนที่อยู่ข้างนอก แต่ว่าไม่ได้ กล่าวร้าย กล่าวในแง่ดี เมื่อตอนที่ พลเอก วิมล ท่านเป็น ผบ.ทบ. เสร็จแล้วก็ได้ถามกันใน เรื่องการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านแก้ไขปัญหายาเสพติด

ด้วย ผมก็ถามท่านว่าสิ่งที่จะต้องแก้ไขเป็นเบื้องต้นนั้นไม่ใช่พวกเราหรอก แต่เป็นการแก้ไข วัฒนธรรมการบริหารราชการต่างหากว่าทางราชการนี้มีเอกภาพในการทำงานจริงหรือเปล่า อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติได้พูดถึงว่าเอกภาพความคิด เอกภาพคำพูด และก็เอกภาพในการทำงาน ทั้งหมดเหล่านี้จำเป็นจะต้องสถาปนาขึ้นมาในการแก้ไขปัญหาของทางราชการ เมื่อตอนที่ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อปี ๒๕๒๔ เป็นคำสั่งที่ ๘ ก็ได้สังเกตเห็นไปว่าการแก้ไขปัญหา นั้นจำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงกันที่ข้าราชการ ผมอยากจะเรียนว่าในคำสั่งนั้นมีอยู่ ข้อความหนึ่งซึ่งจะไม่วิจารณ์ แต่ขอให้ท่านสมาชิกฯ ได้โปรดนำไปพิจารณา อำนาจของ ผู้อำนวยการศูนย์ ศอ.บต. นี้ ศูนย์บริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้กำหนดเอาไว้ดังต่อไปนี้

- ๔๔/๑

๑. ควบคุม กำกับ ดูแลและประสานงานการปฏิบัติงานของหน่วยราชการต่าง ๆ ในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๒. บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบการดำเนินงานของศูนย์

๓. พิจารณาเสนอแนะต่อแม่ทัพภาคที่ ๔ เกี่ยวกับการโยกย้ายข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ไม่เหมาะสมออกจากพื้นที่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้

อันนี้เป็นหน้าที่ของ ผอ.ศอ.บต. พอมาถึงหน้าที่ของแม่ทัพภาคที่ ๔ จากนั้นมาผสมกันนะครับ แม่ทัพภาคที่ ๔ บอกว่า เสนอแนะต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้มีการโยกย้ายข้าราชการที่ไม่เหมาะสมออกจากพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ แล้วให้กระทรวง ทบวง กรม เจ้าสังกัดรีบสรรหาข้าราชการเข้าไปปฏิบัติงานแทน สำหรับผู้ที่เคยโยกย้ายให้ออกจากพื้นที่ไปแล้ว หากจะแต่งตั้งกลับเข้าไปใหม่ปัจจุบันอีกก็ต้องได้รับความเห็นชอบจากนายกรัฐมนตรีก่อน อันนี้เป็นอำนาจหน้าที่ที่ ศอ.บต. ในยุค พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นฉบับที่ ๘ ได้กำหนดเอาไว้ เมื่อเรามามองดูถึงอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการในปัจจุบันนี้ ผมว่ารู้สึกจะอ่อนแอ ไปนิดหนึ่ง เสนอแนะหรือนำมี อนุมัติเรื่องเงินเดือนตรงนั้น มี เสนอแนะ มาตรการสร้างขวัญอันนี้มี เสนอแนะต่อหน่วยรัฐ แต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะกรรมการลักษณะอย่างนี้ผมมองดูแล้วเห็นว่าความเข้มแข็งของคำสั่งนายกรัฐมนตรีกับที่มีปรากฏอยู่ในร่าง พ.ร.บ. ที่เราจะพิจารณากันนี้ผมว่าต่างกันลิบลับเลย ในเมื่อต่างกันอย่างนี้ ผมว่าน่าจะลองมาพิจารณากันดูนะครับ ไม่ว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการก็ตามว่า เวลาไปพิจารณาในเรื่องของเนื้อหาสาระในมาตราต่าง ๆ ของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ผมว่า น่าจะต้องนำเอาคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ ๘/๒๕๒๔ เรื่องเดียวกันนี้มา พูดยุติกัน และเอามาสนธิซึ่งกันและกัน เอามาบูรณาการระหว่างกันและกัน ซึ่งผมคิดว่า น่าจะเป็นประโยชน์มาก สิ่งหนึ่งที่เรียนด้วยความเป็นห่วงก็คือว่า เรามักจะไม่มองลงไป ในจิตใจที่แท้จริงว่าคนที่นั่นเขาต้องการอะไร เราจะมองกันแต่เพียงว่าสิ่งที่เราจะให้อะไร เขาแต่เพียงประการเดียว แต่เราไม่ค่อยได้คิดกันว่าแล้วเขาต้องการอะไรจริงหรือเปล่า ผมได้เน้นมาโดยตลอดในที่ประชุมต่าง ๆ ในเรื่องเหล่านี้ว่า ความจริงผมเป็นมุสลิมผมรู้ดี ถึงแม้ว่าจะไม่ได้อยู่ที่นั่น บรรพบุรุษของผมเดิมทีก็อยู่ที่นั่น มาอยู่กรุงเทพฯ เมื่อสมัย

รัชกาลที่ ๓ แล้วผมก็รู้ว่าสิ่งที่เป็นปัญหามีเพียงแค่ ๒ ประการเท่านั้นเอง

๑. ทุจริตทางด้านศักดิ์ศรี

๒. รั้งทางด้านความเป็นธรรม

ในเมื่อสามารถให้สิ่งเหล่านี้ได้ ไม่ว่าจะใครจะมาเป็นผู้มีอำนาจอย่างไร

เราไม่เถียงหรือครับ แต่ว่าขอให้มี ๒ สิ่งนี้ ซึ่งความจริงมีอยู่มาก แต่ว่าเน้นกันเพียง ๒ สิ่งนี้
ว่าให้ศักดิ์ศรีอย่างบริบูรณ์หรือไม่ ให้ความเป็นธรรมอย่างบริบูรณ์หรือไม่ ถ้าหากว่า
หน่วยงานของรัฐพยายามจะเน้นตรงนี้ แล้วก็ไปให้เขาเสีย ในเมื่อข้าราชการคนใดรู้สึก
ไม่สามารถที่จะไปให้ ๒ สิ่งเหล่านี้ได้ก็ขอให้ออกไปเสียก่อน ไปปรับปรุงตัวเองสักคนหนึ่ง
เสร็จแล้วเมื่อปรับปรุงตัวเองได้ก็ค่อยมาดำเนินการ ค่อยเข้ามาแก้ไขปัญหาดังนี้ใหม่
เพราะว่าพื้นที่ดังกล่าวนี้เราเรียกว่าเป็นพื้นที่ที่สำคัญในประเทศ เราจะต้องช่วยกันรักษา
ความเป็นแผ่นดินเดียวกัน รัฐธรรมนูญที่ถือเป็นกรอบใหญ่ของประเทศ เรายอมรับกัน
โดยทั่วไปว่าแผ่นดินนี้จะไปแยกไม่ได้ จะไปแบ่งไม่ได้ แต่ในแง่ต่าง ๆ ที่เป็นความต้องการ
ของประชาชน ในแง่ต่าง ๆ ของความหลากหลายของวัฒนธรรม หลากหลายของอัตลักษณ์
ต่าง ๆ นานา เราก็จำเป็นจะต้องให้พื้นที่ในแผ่นดินนี้อยู่อย่างมีเกียรติ อยู่อย่างมีศักดิ์ศรีและ
อยู่อย่างมีความเป็นธรรมด้วย ถ้าหากว่าทางราชการสามารถที่จะทำสิ่งเหล่านี้ได้ ผมคิดว่า
โอกาสที่จะแก้ไขปัญหาดัง ๆ ในจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นง่ายนิดเดียว อย่ามีความ
หวาดระแวง เป็นสิ่งที่ผมเสนอแนะมาโดยตลอดเวลาใครมาปรึกษากับผม อยากจะเรียนว่า
แม้ผมจะอยู่กรุงเทพฯ ก็ตาม แต่ว่าพี่น้องชาวจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งนักศึกษา
ที่อยู่ทางภาคใต้และมาเรียนที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ นี้ เวลาที่มีเรื่องกลุ่มออกกลุ่มใจ
อะไรขึ้นมาเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ก็มักจะไปปรารภแล้วก็ไปหาคำปรึกษา และไปคุยกัน
แล้วผมก็มีโอกาสได้ปลอบใจ และมีโอกาสได้รับรู้ว่าที่จริงเขาต้องการอะไรแน่ ๆ ในจิตใจ
ของเขา มีบางกลุ่มอาจจะคิดออกไปว่าเขาต้องการดินแดน ผมว่าไม่ใช่หรือครับ อาจจะ
มีเพียงเล็กน้อย น้อยนิด ก็เปอร์เซ็นต์ผมไม่ทราบแล้วแต่ เพราะเป็นเรื่องที่เรามองไม่เห็น
เท่านั้นล่ะครับ อาจจะอยู่ข้าง เพราะอาจจะเข้าใจอะไรบางอย่างที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้าง
อะไรทำนองนี้ ซึ่งเราก็สามารถจะแก้ไขปัญหานี้ได้

แต่ว่าข้อเท็จจริงจริง ๆ บุคคลที่คิดเหล่านั้นไปเขาคงไม่คิดว่าเขาคิดผิด แต่บางที่เราไป
ประณามเขาว่าคิดผิดขึ้นมา ทิฐิมานะของเขาจะเกิดขึ้นมาทีเดียว เวลาหน่วยงานรัฐประณาม
คนผิด ผมมีความรู้สึกว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่ไม่ถูกต้องในการประณามคนผิด แต่ผมไม่ได้
หมายความว่าไปเข้าข้างคนผิดนะครับ แต่ผมหมายความว่า การประณามนั้นไม่มีทางที่จะ
เรียกเขากลับมาสู่พวกเราได้ การประณามนั้นจะมีแต่เพียงให้เขาออกไปห่างจากเรา
เข้าป่าไปเลย แล้วก็ห่างไกลจนกระทั่งไม่สามารถที่จะคุยกัน ได้รู้เรื่อง ทำไมไม่ใช้
ยุทธศาสตร์ในเรื่องของการเรียกใจเขามาก่อน ทำไมไม่ใช้ยุทธศาสตร์แสวงหาวิธีการที่จะ
ทำให้ใกล้ชิดกัน แล้วก็สอบถามกันว่าต้องการอะไร พูดกันแบบคนไทยด้วยกัน พูดกัน
ให้เข้าใจเลยว่าภาวะความรับผิดชอบต่อประเทศชาตินี้เป็นอย่างไร ซึ่งถ้าหากว่าสิ่งเหล่านี้
เกิดขึ้นผมคิดว่า โอกาสที่ใครจะทำตัวเหินห่างออกไปจากอำนาจรัฐคงไม่มี แต่เขาต้องการ
สิ่งที่ผมเน้นย้ำอยู่ตลอดเวลาว่า ศักดิ์ศรีและความเป็นธรรม เราต้องพยายามให้สิ่งเหล่านี้
ขึ้นมา เพราะฉะนั้นปัญหาทั้งหมดที่ผมคงไม่พูดรายละเอียด เพราะหลายท่านพูดไปแล้ว
จะรับหรือไม่รับ แต่ตามความเห็นของผมเห็นคล้อยกับท่านสำราญที่พูดจบลงไปว่า
เร็วเกินไปหน่อย น่าจะถอนออกไปพิจารณากันใหม่ แล้วก็ไปให้ประชาชนมีส่วนร่วม
ให้มากในการที่จะเสนอแนะแนวความคิด หรือถ้าหากว่าสภานี้จะรับก็ไม่ว่าอะไร แต่ว่า
ต้องมีการแก้ไข แล้วก็พยายามที่จะให้บรรดาผู้ที่มีความรอบรู้ในเรื่องของปัญหาจังหวัด
ชายแดนภาคใต้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญ พลเอก สุรินทร์

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง ครับ ขออนุญาตใช้เวลาคงไม่มาก เพราะว่าคงจะพูด
แบบตรงไปตรงมาฝากไปยังรัฐบาลที่ท่านกรุณาได้รับฟังขณะนี้ด้วยนะครับว่า ส่วนที่ดี
อย่างยิ่งของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คือกระทรวงมหาดไทย อย่างน้อยก็มีปลัด รองปลัด
กระทรวงเพิ่มอีก ๑ กลุ่มงาน นอกจากการบริหารราชการปกติ อีกส่วนหนึ่งคือ
การบริหารงบประมาณอีกส่วนหนึ่งที่ดีคือการบริหารบุคลากร แต่ผมมองไม่เห็นการ
จะแก้ปัญหายาเสพติดได้เลย ผมจึงนึกไม่ออกว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นของรัฐบาลนี้

หรือของกระทรวงมหาดไทยกันแน่กฎหมายฉบับนี้เป็นการร่างขึ้นมาเพื่อจะแก้ปัญหาชายแดนภาคใต้ หรือร่างขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาของกระทรวงมหาดไทย จะแก้ปัญหาของผอ.ศอ.บต. กันแน่ เพราะการแก้ไขปัญหาแต่ละเรื่องจะแก้ปัญหมาให้สมบูรณ์ต้องรู้ก่อนว่าแนวทางการแก้ปัญหาทั้งสิ้นมีงานอะไรบ้าง เมื่อมีงานอะไรบ้างแล้วก็จัดหน่วยงานให้เข้าไปประกบงานนั้นให้ครบบนพื้นฐานของควมมีเอกภาพ อันนี้รู้กันทั่วไป หลักการบริหารหลักสงครามรู้กันทั่วไปแต่ที่ทำอย่างนี้อาจจะพูดตรงไปตรงมา คือวัฒนธรรมของกระทรวงมหาดไทยมันต้องเร็ว มันต้องเสร็จ สั่งปุ๊บได้ปั๊บ สั่งท่วยเดียวข้อเสร็จแล้วแต่ไม่รู้ว่าเป็นเส้นเล็กหรือเส้นใหญ่ นี่คือมหาดไทย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ผมเคยพูดเรื่องนี้มาครั้งหนึ่งแล้ว แล้วผมก็ไปนั่งชายแดนภาคใต้ ใน ๓๓ อำเภอ แต่ละอำเภอลงไปทุกตำบล ลงไปนั่งกับพี่น้อง ผมถามพี่น้อง บางคนเป็นโต๊ะอิหม่ามว่าท่านเคยมีนายอำเภอมานั่งคุยกับท่านอย่างนี้ไหม เขาบอกเขาอายุ ๗๘ ปีแล้ว ณ วันนั้น ไม่เคยมีนายอำเภอมานั่งคุยกับเขาอย่างนี้เลย เพราะฉะนั้นปัญหาภาพรวมในภาคใต้อย่าคิดเลยว่าโดยมหาดไทยแท้ ๆ อย่างนี้จะแก้ได้ ต้องแก้ด้วยองค์รวมทั้งหมด แต่เมื่อเป็นกฎหมายแยกส่วนออกมาแล้วยังเกิดก่อนที่ เกิดก่อนพอเสียอีก มันอิหลักอิเหลื่อบอกไม่ถูก จะเอาเอกภาพตรงไหนครับ จะแก้ปัญหาตรงไหน -----

ถ้ารัฐบาลได้วิเคราะห์ปัญหาแนวทางสำเร็จเรียบร้อยแล้ว และก็มีหน่วยงานที่จะต้องรับภารกิจนั้นให้ครบถ้วนแล้วก็ออกคำสั่งตั้งหน่วยงานนั้นออกไปก็จะเหมาะสมกว่า เพราะฉะนั้นงานนี้จิตวิทยาอย่างไร ไม่มีทางสำเร็จ มีบางท่านอาจจะกล่าวว่าเสียเงินแดน ผมอยากจะพูดว่าเตรียมแผนใหม่ได้เลย แผนที่ประเทศไทยเขียนใหม่ได้เลย ถ้าคำสั่งนี้ออกไปโดยไม่มีมีการแก้ไขหรือแก้ไขอย่างไร ก็อีหลักอีเหลือแล้วมีอันเดียว แล้วทำไมไม่มีคำสั่งอย่างอื่นมาประกบให้ครบวงจรแล้วเตรียมได้เลย เมื่อเดือนที่แล้วผมไปปักข์ได้ที่ จังหวัดสงขลา อำเภอจะนะ ได้คุยกับโต๊ะอิหม่ามท่านหนึ่ง ที่ผมคุยกับโต๊ะอิหม่ามเพราะว่า ผมมีส่วนหนึ่งเป็นมุสลิมด้วยส่วนหนึ่งเหมือนกัน ก็ญาติที่จะเข้าไปได้ เขาบอกว่า แทบจะทุกตำบลแล้วมีการจัดตั้งเรียบร้อยแล้วใน ๓ จังหวัดภาคใต้ นี้โต๊ะอิหม่ามพวกเดียวกัน นะครับ คุยกันอย่างเปิดเผย ถามว่ามหาดไทยรู้ไหม อาจจะรู้แต่ไม่พูดก็ได้ แต่การแก้ปัญหาไม่ได้แก้ปัญหาดรตรงนั้นเลยเป็นแก้ปัญหาพัสดุ แก้ปัญหาการเงิน แก้ปัญหาบุคลากรเท่านั้น ของมหาดไทย ไม่ใช่ของการแก้ปัญหาชายแดนภาคใต้ ถ้าจะรับหลักการคงจะต้องมีผู้ ก่อเงินงำไว้เพื่อจะรับลูกต่อกฎหมายอื่น ๆ ที่จะออกต่อมาและอย่างต่อเนื่องให้เป็นแพคเกจ เดียวกัน และเป็นกลุ่มกฎหมายเดียวกันที่จะแก้ปัญหาอันนั้นให้ได้ ถ้าออกกฎหมายนี้โดด ๆ ไปแล้วแก้ปัญหาไม่ได้ ยืนยันว่าแก้ปัญหานี้ไม่ได้ เพราะการแก้ปัญหานี้ไม่ว่าอะไรก็ตาม ที่เกี่ยวข้องกับประชาชน ประชาชนต้องมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญ ไม่ใช่ว่าสักแต่มีส่วนร่วม การแก้ปัญหาคือดิฉันทำมา ๒๐ ปี ให้ราชการทำมา ๒๐ ปีไม่มีทางสำเร็จ ถ้าประชาชนไม่มี ส่วนร่วม พื้นที่ไหนประชาชนมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญตรงนี้สำเร็จครับ และก็ถูกกฎหมาย ด้วย และก็ชอบธรรมด้วย เพราะฉะนั้นถ้าจะรับหลักการคงจะต้องแก้ภายในที่ยังยุ่งเหยิง ท่านจะรับกฎหมายอื่นอย่างยุ่งเหยิงผมมองไม่ออกเพราะว่าผมไม่ใช่ นักกฎหมาย แต่ถ้าจะให้ ดิฉันเห็นว่าคุณสําราย ขออนุญาตเอ่ยชื่อ กลับไปแล้วกลับมาใหม่เป็นแพคเกจได้ไหมครับ กลับมาเป็นแพคเกจเลย ถ้าแก้ปัญหภาคใต้ต้องมีกฎหมายเหล่านี้ ๑ ๒ ๓ ๔ ที่เดียวเลยน่าจะ เหมาะสมกว่านะครับ ผมคงไม่ต้องพูดเรื่องเอกภาพ เรื่องการวิเคราะห์อย่างอื่น แต่เห็นว่า งานกฎหมายอันนี้เพียงแก้ปัญหาของมหาดไทย แก้ปัญหาของ ผอ.ศอ.บต. ในเรื่องของ กำลังพล ด้านธุรการ ด้านงบประมาณ ด้านพัสดุเท่านั้น ขอเรียนว่าถ้าจะทำจริง ๆ แล้วต้อง เป็นแพคเกจครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณคำคุณศรี

นายคำคุณ สิทธิสมาน : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม คำคุณ
สิทธิสมาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้ครับ คงจะไม่รบกวนเวลาของสภาแห่งนี้
มากนักครับ ก็ขออนุญาตขึ้นชมรัฐบาลและก็ให้กำลังใจรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ครับ ผมว่าวันนี้ด้วยเหตุใด
หรือว่าหลายเหตุประกอบกันก็ตามแต่ แต่การพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ผมเห็นว่า
มีความโศกคืออยู่ ๒ ประการ ในช่วง ๒ – ๓ วันนี้

โศกประการที่ ๑ ก็คือรัฐบาลเห็นความสำคัญของวิธีการประชาธิปไตย
ไม่ออกกฎหมายฉบับนี้เป็นพระราชกำหนด ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลก็ทำได้ตั้งแต่เมื่อวานนี้ โดยมี
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติของเราสนับสนุนนะครับ โดยเฉพาะท่านที่ร่วมประชุมอยู่ใน
คณะกรรมการประสานงาน สนช. กับรัฐบาลชุดเมื่อวันจันทร์ก็ออกมาให้สัมภาษณ์ว่า
ถ้ารัฐบาลจะออกเป็นพระราชกำหนดก็จะดีครับ ผมเชื่อว่าไม่ใช่สมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติที่ให้สัมภาษณ์หรือที่ร่วมประชุมกับรัฐบาลจะไม่เห็นความสำคัญของวิธีการ
ประชาธิปไตยที่กฎหมายควรจะผ่านสภานิติบัญญัติ เพื่อพิจารณาอย่างรอบคอบ แต่ว่า
ประการหนึ่งเห็นในความจำเป็นอันเร่งด่วน อีกประการหนึ่งด้วยความเชื่อโดยบริสุทธิ์ว่า
รัฐบาลชุดนี้มาจากการรัฐประหาร ๑๕ กันยายน ๒๕๔๙ มีที่มาจากคณะมนตรีความมั่นคง
แห่งชาติ มีคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติเป็นที่ปรึกษาด้านความมั่นคง พุดง่าย ๆ ก็คือ
มีทหารร่วมอยู่ด้วยรัฐบาลน่าจะได้รับการหารือกับฝ่ายทหารดีแล้วถึงได้ออกกฎหมายฉบับนี้
มา ซึ่งถ้าเป็นพระราชกำหนดก็คงจะไม่มีปัญหา -----

และผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกฯ และพวกเราหลายคนก็เชื่อว่าร่างกฎหมายฉบับนี้น่าจะเป็นการต่อยอดหรือดำเนินรอยตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒๐๗ เมื่อเกือบ ๔ เดือนเต็มที่ผ่านมา นี่คือโชคดีประการที่ ๑ ที่รัฐบาลไม่ออกเป็นพระราชกำหนด ก็เลยทำให้เราได้เห็นตัวร่างพระราชบัญญัติ

โชคดีประการที่ ๒ ก็คือการที่รัฐบาลโดย ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านยินยอมที่จะเป็นผู้เสนอแก้หลักการด้วยตัวท่านเองว่า ขอให้ตัดคำสำคัญที่ว่า ให้ สอ.บต. เป็นหน่วยราชการในกระทรวงมหาดไทยออกไป ในส่วนของหลักการและเหตุผล ซึ่งก็เท่ากับเป็นการเปิดกว้างให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สามารถจะแก้ไขได้ในทางที่ถูกที่ควร ตามความเห็นของคณะกรรมการวิสามัญฯ ที่จะต้องมีการตั้งในขั้นต่อไป อันนั้นก็หมายถึงว่าผมเชื่อว่าถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านใจกว้าง ขณะที่แก้ไขหลักการได้ ก็หมายความว่าทางรัฐบาลก็คงจะไม่เสนอให้มีการพิจารณา ๓ วาระรวด อย่างที่ได้มีการแถลงออกมาจากทางโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเมื่อวานนี้และเป็นข่าวในวันนี้ ซึ่งก็คงจะเกิดความเหลื่อมกันของความเข้าใจบางประการนี้เป็นโชคดี ๒ ประการในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

กระผมอยากให้มีโอกาสที่ ๓ เกิดขึ้นก็คือ ผมอยากเห็นรัฐบาลชุดนี้ได้เก็บรับบทเรียนจากการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปทบทวนการทำงานในอนาคตว่า ต่อไปคงจะต้องคิดปรับเป็นระบบ คิดทั้งกระบวนการ คิดเป็นแพคเกจ การเสนอร่างกฎหมายควรจะเสนอเป็นแพคเกจอย่างเช่น ถ้าเกี่ยวกับการแก้ปัญหาภาคใต้ ร่างกฎหมายที่จะเสนอเข้ามา ก็ควรจะเป็นทั้งแพคเกจ กระผมไม่เชื่อว่ารัฐบาลจะเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามา เพราะว่ากระทรวงมหาดไทยเสนอ เพียงแต่เป็นส่วนหนึ่งของแพคเกจใหญ่ที่รัฐบาลยังไม่ได้เสนอเข้ามาเท่านั้น ก็หวังว่าในการแก้ปัญหาโจทย์ข้ออื่น ๆ รัฐบาลจะได้คำนึงถึงการแก้ปัญหาอย่างเป็นแพคเกจให้มากกว่านี้

ในส่วนประเด็นหลักการนั้นกระผมเห็นว่าคุณจะไม่อภิปรายมาก เพราะว่านี่ไม่ใช่การอภิปรายเพื่อตอบว่าเราจะแก้ปัญหาวิกฤติภาคใต้ได้อย่างไร และกระผมก็ไม่มีความรู้ความสามารถที่จะฟันธงได้ว่าจะต้องแก้อย่างไร เพราะสถานการณ์ขณะนี้มาไกล

มากแล้ว กระทบจะอภิปรายสั้น ๆ แต่เพียงหลักการในกรอบของร่างกฎหมายฉบับนี้
ปมปัญหาใหญ่ในรอบ ๔ – ๕ ปีที่ผ่านมาี้ กระทบเห็นว่าร่างกฎหมายฉบับนี้จะต้องตอบ
โจทย์ให้ได้ ๓ ข้อ โจทย์ข้อที่ ๑ ก็คือปัญหาเอกภาพในการบริหาร พุศกันตรง ๆ ว่าจะอยู่
ที่ฝ่ายทหาร ฝ่ายพลเรือน ฝ่ายตำรวจ หน่วยราชการต่าง ๆ จะร่วมกันได้อย่างไรอย่างเป็น
เอกภาพ ไม่ต่างคนต่างทำได้อย่างไร นี่คือโจทย์ข้อที่ ๑

- ๔๘/๑

โจทย์ข้อที่ ๒ ก็คือระดับของวิกฤติ สถานการณ์ในขณะนี้จะเรียกว่า การก่อการร้าย การก่อความไม่สงบ การก่อการร้ายในเมือง หรือถึงขั้นสงครามก็สุดแท้แต่ แต่ระดับของความรุนแรงของวิกฤตินั้นถือเป็นโจทย์ข้อสำคัญที่จะนำมาสู่คำตอบ ถ้าเรา ตอบโจทย์ทั้ง ๒ ข้อนี้ได้ ถ้าร่างกฎหมายฉบับนี้ตอบ โจทย์ทั้ง ๒ ข้อนี้ได้ ก็จะนำไปสู่โจทย์ ข้อที่ ๓ ต่อไปด้วยว่าศูนย์การนำในการบริหารวิกฤติควรอยู่ที่ไหน อยู่ที่ใคร พุศกันตรง ๆ ก็คืออยู่ที่ฝ่ายทหารหรือฝ่ายพลเรือน ท่านประธานฯ ครับ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๐๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ เรื่องการบริหารราชการในจังหวัดชายแดน ภาคใต้ ลงนามโดยฯพลฯ นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันนั้นได้ตอบ โจทย์ทั้ง ๓ ข้อเอาไว้แล้ว โดยสร้างเอกภาพในการบริหารขึ้นมา ให้อยู่ภายใต้การนำของฝ่ายทหาร โดยมี ฯพลฯ นายกรัฐมนตรีนั้นอยู่ข้างบนอีกทีหนึ่ง อันนี้เราจะเห็นได้จากคำสั่งฉบับดังกล่าว ในข้อ ๓ เพื่อเป็นการประหยัดเวลากระผมจะไม่อ่าน แต่ว่าสามารถหาอ่านได้ในหนังสือที่ ทางสภาทำมาเป็นข้อมูลนี้ ในหน้า ๗๕ ข้อ ๓ ให้จัดตั้งศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัด ชายแดนภาคใต้ขึ้น โดยเรียกย่อว่า ศอ.บต. เป็นหน่วยงานภายในสำนักนายกรัฐมนตรี ภายใต้การกำกับดูแลของ กอ.รมน. อันนี้ชัดเจนนะครับ ในคำสั่งฉบับนี้ได้พูดถึงหน่วยงาน พตท. กองกำลังพลเรือน ตำรวจ ทหารที่จะทำงานคู่ขนานไปกับ ศอ.บต. ภายใต้การนำของ ฝ่ายทหารในรูปของ กอ.รมน. ไว้ได้อย่างชัดเจน กระผมคิดว่ากระบวนการทางการออก กฎหมาย กระบวนการทางการระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนั้น ได้เกิดความเหลื่อมกัน บางประการ เพราะดูตามเอกสารฉบับนี้ ในขั้นต้นสำนักงาน ก.พ. ยังคงตอบโจทย์เหมือน คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับดังกล่าวที่ร่างกฎหมายฉบับแรก ในขั้นต้นเกิดขึ้นมา ก็กำหนดให้ ศอ.บต. เป็นกลุ่มภารกิจในกระทรวงมหาดไทยและในสำนักนายกรัฐมนตรี คือไม่ได้อยู่เฉพาะในกระทรวงมหาดไทย คือมาอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรีด้วย ก็เป็นเสมือน เป็นการต่อยอดของคำสั่งดังกล่าว ที่จะแปลให้เป็นกฎหมาย แต่คงจะเนื่องด้วยกฎหมาย ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มีข้อจำกัดบางประการ แล้วก็ความเห็นของคณะกรรมการ กฤษฎีกาในขั้นตอนร่างกฎหมายนั้น ในที่สุดก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงในชั้นกฤษฎีกา ซึ่งจะหา อ่านได้ในหนังสือเล่มนี้ หน้า ๑๘ ครับท่านประธานฯ ที่ไปจัดให้ ศอ.บต. อยู่ในกระทรวง

มหาดไทย เพราะฉะนั้นก็ไม่น่าจะเป็นความต้องการในชั้นต้นของรัฐบาล แต่ว่าการไปเขียนกฎหมายออกมานั้นปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ ร่างกฎหมายฉบับนี้ศูนย์การนำจะไปอยู่ที่ฝ่ายพลเรือน แม้ว่าตัวร่างกฎหมาย ถ้าจะดูโดยละเอียด ดูโดยเจตนารมณ์ที่แท้จริง เขาไม่ได้ต้องการให้ฝ่ายพลเรือนหรือฝ่ายมหาดไทยมานำฝ่ายทหารเลยแม้แต่น้อย ดูข้อความในมาตราต่าง ๆ การมีคำสั่งเขาจะใช้ข้อความว่า อย่างเช่น มาตรา ๕ ทั้งข้อ ๑ ข้อ ๓ ข้อ ๕ ขอยกตัวอย่างเฉพาะข้อ ๑ มาตรา ๕ (๑) กำกับติดตามและเร่งรัดการปฏิบัติงานของหน่วยงานรัฐฝ่ายพลเรือน คือข้อความลักษณะนี้จะลืออยู่ในทุกมาตรา เพราะฉะนั้นร่างกฎหมายฉบับนี้ ไม่ได้มีความประสงค์ไปไกลถึงขนาดจะให้ฝ่ายพลเรือนมานำฝ่ายทหาร ก็คงเป็นการแก้ปัญหาในเรื่องตัวบทกฎหมายของฝ่ายพลเรือนเอง ซึ่งกระผมเข้าใจว่ามีความเป็นมาในเรื่องตำแหน่ง ในเรื่องสายงานการบังคับบัญชาที่อยากจะให้รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ ศอ.บต. นั้น มีลักษณะแตกต่างไปจากรองปลัดกระทรวงมหาดไทยท่านอื่น ก็คือสามารถรายงานตรงต่อรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีได้เลย เป็นการแก้ปัญหาในฝ่ายพลเรือน โดยคณะผู้ร่างกฎหมายนั้น ก็ไม่ได้ยกเลิกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับที่ ๒๐๗ ก็คือหมายถึงว่า ทางฝ่ายทหาร คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีนั้น มีอำนาจอย่างไร ก็คงมีอยู่ต่อไป-----

แต่ปัญหาที่คือเมื่อเกิดกฎหมาย ๑ ฉบับ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีขึ้นมาอีก ๑ ฉบับ
คู่ขนานกันนี้ กระผมและหลายฝ่ายที่เป็น สนช. ที่อภิปรายในวันนี้ก็เกิดความกังวลขึ้นมาว่า
ถ้าเพื่อรัฐบาลปัจจุบันนี้บริหารชาติบ้านเมืองไปอีก ๔ ปี ๕ ปีก็คงจะไม่มีปัญหา แต่ว่าหน้าที่
ของรัฐบาลก็คือ วางกรอบที่เป็นกฎหมายที่ชัดเจน ที่ตายตัว ที่แน่นอนไว้ เป็นกรอบ
พอสมควรในการปฏิบัติ เพราะไม่เช่นนั้นการมี ๒ ศูนย์ขึ้นมา แม้ในปัจจุบันจะทำงาน
ร่วมกันได้ แต่ไม่มีหลักประกันเลยว่าในอนาคตจะไม่เกิดเป็น ๒ ศูนย์อำนาจที่ทำงาน
ขัดหรือแย้งกันอีก ท่านประธานฯ ครับ เราจะตอบ โจทย์ทั้ง ๓ ข้อให้ตรงกับสถานการณ์
ของยุคสมัยนี้ได้หรือเปล่า กระผมคิดว่าได้อภิปรายกันมาตามสมควรแล้วนะครับ ก็อยากจะ
ขอเรียนว่าน่าจะใช้ความโชคดีทั้ง ๒ ประการนี้ดำเนินการแก้ไขร่างกฎหมายฉบับนี้
ในชั้นกรรมาธิการให้ร่างกฎหมายฉบับนี้สามารถที่จะตอบ โจทย์ของสถานการณ์ปัจจุบัน
เกี่ยวกับการบริหารงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ได้ครอบคลุมมากที่สุดเท่าที่จะมากได้
ซึ่งกระผมเชื่อว่าเทคนิคในทางการแปรญัตติในการแก้ไขในชั้นกรรมาธิการ โดยประสาน
ความเข้าใจกันระหว่างรัฐบาลกับสมาชิกฯ แล้วก็ตัวบุคลากรที่จะเข้าไปเป็นกรรมาธิการ
นั้น น่าจะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างออกมาอยู่ในเชิงสร้างสรรค์มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
โดยไม่จำเป็นต้องให้รัฐบาลถอนร่างออกไป ซึ่งก็จะเป็นการชักช้าไปอีก คือไหน ๆ
ก็ส่งเข้ามาแล้วพวกเราก็น่าจะรับหลักการ แล้วก็ถือว่ากรณีที่ทางรัฐบาลนั้นได้ยินยอมแก้ไข
ตัวคำว่า ในกระทรวงมหาดไทย ออกจากในส่วนของหลักการแล้วก็เหตุผล ๒ ที่นั่นนี่
สามารถจะทำให้ร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นร่างกฎหมายที่สมบูรณ์พอสมควรได้ แต่นั่นก็ไม่ได้
หมายความว่าถ้าเราตอบ โจทย์ทั้ง ๓ ข้อนี้ได้แล้วนะครับ คือเอกภาพในการบริหาร ระดับ
ของวิกฤติและศูนย์การนำ ปัญหาภาคใต้จะหมดไป ไม่ว่าพลเรือนหรือทหารจะเป็นผู้นำ
ในการแก้ปัญหา ปัญหาใหญ่ที่จะตามมาและเป็นตัวชี้ขาดจริง ๆ ก็คือ การวางยุทธศาสตร์
ในการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งคงไม่ใช่วาระที่จะอภิปรายในชั้นรับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญ พลตรี จำลองครับ

พลตรี จำลอง ศรีเมือง : ท่านประธานฯ ครับ ผม พลตรี จำลอง ศรีเมือง ขอเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรีที่เป็นตัวแทนของรัฐบาลที่มานั่งประชุม อยู่ด้วยนะครับว่า วันนี้อะไรเกิดขึ้นในสภารวกับนัดประชุมกันมาก่อน ก่อนที่จะมีการอภิปรายตั้งแต่ท่านแรกจนกระทั่งถึงผมในขณะนี้ มีแต่การท้วงติงอย่างหนักหน่วง โดยสรุปในขั้นนี้ก็คือ ถ้ารับหลักการต้องแก้อีกเยอะเลยครับ แก้ไม่น้อยทีเดียว มิฉะนั้นแล้ว แก้ไขปัญหาไม่ได้ ท่านประธานฯ ครับ ในสมัยรัฐบาลที่แล้วเมื่อเกิดเหตุปล้นปืนประมาณ สัก ๕ เดือน ผมได้นัดกับท่านนายกฯ รัฐบาลที่แล้ว คุยเป็นการส่วนตัวที่ทำเนียบรัฐบาล ผมไม่ได้เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคง แต่ในฐานะที่เป็นทหารผ่านศึกคนหนึ่ง ในฐานะที่เคยเป็นนักการเมืองทั้งมาจากการเลือกตั้งและแต่งตั้ง และในฐานะที่ไปชักชวนเชื้อเชิญ ท่านผู้นั้นมาเป็นนายกฯ ผมก็ขอนัดท่านพบแล้วผมก็เสนอแนะท่านว่า ท่านนายกฯ ครับ ประเทศเราเนี่ยเขาแบ่งเป็น ๔ ภาคนะครับ ทุกพื้นที่ที่มีทหารควบคุมหมดในการรักษาความสงบ และความเรียบร้อยของบ้านเมือง เพราะฉะนั้นในการให้มีเอกภาพนั้นก็ต้องเหมือนอย่าง ที่เมื่อสักครู่นี้หลาย ๆ ท่านได้บอกไปคือ ต้องมีเอกภาพในการบังคับบัญชา เอกภาพในการปฏิบัติ มอบให้แม่ทัพภาคที่ ๔ เขาจัดการครับ อย่าชี้ข้างจับตักแตน ไม่ใช่เฮโลไปกันหมดเลย ประเทศเรามี ๗๖ จังหวัดนะ เพียง ๓ จังหวัดก็ไปกันหมดแล้ว ไปทั้งใครบ้างครับ ไปทั้ง ผู้บัญชาการทหารบกก็ไป ผบ.ตร. ก็ไป รัฐมนตรีกลาโหมก็ไป รัฐมนตรีมหาดไทยก็ไป แล้วอย่าได้ส่งนักการเมืองใคร ๆ ต่อใครไปนะ ยิ่งเป็นบุคคลสำคัญเท่าไร พวกเราที่ปฏิบัติ อยู่ทางภาคใต้เขาไม่มีเวลาหรอกครับ ไหนจะต้องเตรียมบรรยายสรุป เมื่อไปถึงก็ต้อง มีการบรรยายสรุป ต้องมีการอารักขา ฝ่ายนั้นฆ่าเอา ๆ มันไม่ต้องทำ ๒ หน้าที่นี่

หรือครับ-----

มันไม่รู้จะไปบรรยายสรุปกับใคร ไม่รู้จะต้องไปปรึกษาใคร เพราะฉะนั้นเสียแรงไปเปล่า ๆ และผมก็บอกกับท่านว่าต้องเปลี่ยนแปลงใหม่ นะครับ มอบให้แม่ทัพภาคที่ ๔ เขาจัดการ พวกเราทหารเรียนมาเพื่อเรื่องนี้โดยตรง ฝึกมาเพื่อเรื่องนี้โดยตรง แล้วกินเงินเดือนเขาทุกวัน ก็เพื่อเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นต้องมอบให้ทหารไป ไม่ใช่เราไปดูถูกพลเรือนเขา แต่เนื่องจากว่า ใครเรียนมาผู้นั้นก็น่าจะมีประสบการณ์มากกว่า ก็ควรจะมอบอย่างนั้นไป ก็ปรากฏว่าไม่ได้ มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใดเลย จนกระทั่งเรามีคำสั่งที่ ๒๐๗/๒๕๔๕ ถึงได้มีการแบ่งมอบให้แม่ทัพภาคที่ ๔ เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง โดยมีทั้งทหารและพลเรือนอยู่ในความกำกับดูแล ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้วครับ ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็คงจะสงสัย ถูกต้องแล้วทำไมถึงยังรุนแรงอยู่ ตอนนี้อยู่ในขั้นที่ท่านประธานฯ ก็เรียนมา ผมก็เรียนมานะครับว่า มีการจัดองค์กรและการปฏิบัติการ การจัดองค์กรนั้นต้องจัดแบบที่ให้แม่ทัพ ภาคที่ ๔ เขารับผิดชอบ โดยตรงอย่างที่ผมเรียนให้ทราบแล้ว แต่การปฏิบัติผมไม่อายเลยนะพูดในสภาในตอนนี้ เมื่อเช้านี้ผมและเพื่อนทหารผ่านศึกอีกคนหนึ่งก็ได้พบกับท่านรัฐมนตรีกลาโหมที่ท่านนั่งอยู่ขณะนี้ เรียนท่านไปว่าเป็นความผิดของทหาร ทหารเราไม่แกร่งเหมือนสมัยก่อน จริงครับ เรื่องการแก้ไขปัญหากลาคไต้นั้น เราไม่ได้ไปรบทัพจับศึก เราใช้ความสมานฉันท์ เราใช้การเจรจากับประเทศเพื่อนบ้าน เราใช้การพัฒนาอย่างเต็มที่ เราให้ความยุติธรรมเขา ให้ความเป็นธรรมเขา ให้ศักดิ์ศรีเขา ให้เขาหมด แต่ถ้าตราบใดเรายังไม่สามารถปกป้องชีวิตและทรัพย์สินได้ ไม่มีประโยชน์หรอกครับ สูญเสียหมดแล้วครับ ก็ทหาร ตำรวจยังปกป้องตัวเองไม่ได้ แล้วจะไปปกป้องชาวบ้านเขาได้อย่างไร นี่เรื่องมาจากการจัดหน่วย การจัดองค์กร และเรื่องการปฏิบัติซึ่งผิดพลาดอย่างยิ่งก็คือ ต้องลงความผิดอยู่ที่ทหารที่เราไม่แกร่งเหมือนสมัยก่อน ท่านประธานฯ ก็เรียนมาแล้ว ไม่ได้มีสอนอยู่ในโรงเรียนนายร้อยหรือในโรงเรียนเสนาธิการเลยว่า การลาดตระเวนนั้นให้ใช้บนถนนเท่านั้น ให้ใช้รถล้อย่างเท่านั้น หงายแก้ง หงายกระบะมาตั้งเยอะแยะแล้วครับ ทำไมไม่ไปจัดเป็นหน่วยทหารขนาดเล็ก ก็เรียนมาตั้งเยอะแยะแล้ว แต่ไม่ทำ เป็นเพราะอะไรครับ ลำบาก สู้ยาก ไปเป็นกองใหญ่ ๆ ดึกว่า ไปอยู่แล้วนั่งนับวันกลับเมื่อจะกลับ เมื่อไรจะได้อะไรชดเชยขึ้นมาเสร็จแล้วต้องจัดกำลังรักษาตัวเองอีก เสียไปเปล่า ๆ ครับ เพราะฉะนั้นตราบใดก็ตาม

ถ้าทหารยังปฏิบัติอย่างนี้ ต่อให้จัดหน่วยของค์กรอย่างไรก็ตามไม่มีทางเลยครับที่จะกู้ชาติ กู้บ้าน กู้เมืองได้ ผมยืนยันอีกทีนะครับว่า เราไม่ใช่ตั้งหน้าตั้งตาจะไปรบรามาฟันกับเขา แต่ถ้าทราบใดเรายังไม่สามารถปกป้องชีวิตและทรัพย์สินของพี่น้องมุสลิม พี่น้องชาวพุทธ พี่น้องทุกคนรวมทั้งทหาร ตำรวจเราได้ ตราบนั้นอย่าหวังเลยครับ ผมพูดคุยกับเพื่อนนายทหารผ่านศึกอยู่เสมอ ๆ ว่า สักวันหนึ่งคนที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งจังหวัดสงขลาบางอำเภอ เขาจะออกมาถือธงชาติหน้าบ้านเขา ซึ่งธงนั้นไม่ใช่ธงไทย เขาไม่ตั้งใจ เขาไม่อยากจะทำอย่างนั้น แต่ความกลัวเข้ามาครอบงำ ท่านประธานฯ ก็ทราบดี นะครับว่า ตอนนี้อีกหลาย ๆ เป็นรัฐอิสระไปแล้ว ซึ่งใครต่อใครก็เอาแต่เกรงกลัว จะหนีจากพื้นที่ที่ทั้งนั้น แล้วอีกหน่อยบ้านเมืองจะไปอยู่ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นในวันนี้ดีแล้วครับ ที่กระทรวงมหาดไทยเสนอขึ้นมา แต่ต้องแก้ไขนะครับ ถ้ามีเช่นนั้นแล้วเราไม่สามารถที่จะทำได้สำเร็จได้ แล้วต่อมาก็คือการปฏิบัติการนั้นขอให้เอาอย่างจริงจัง ขอให้คัดเลือกเหมือนอย่างที่เราส่งไปรบที่ลาว หรือไปรบที่เวียดนาม แม้ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้และบางอำเภอของจังหวัดสงขลาจะไม่ใช่พื้นที่การรบก็แล้วแต่ แต่ถึงวันนี้เหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นแล้ว จะไปบอกว่าไม่ร้ายแรงไม่ได้อีกต่อไป เพราะฉะนั้นในตอนนี้อย่าขอเรียนเสนอ นะครับว่าถ้ารับหลักการต้องแก้ไขอะครับ ถ้าไม่รับหลักการแล้วเอาไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ก็ดีเหมือนกันครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณพรเพชรครับ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
กระผม พรเพชร วิชิตชลชัย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมได้ฟังท่านสมาชิกฯ
ผู้มีเกียรติพูดเกี่ยวกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาประมาณ ๒ ชั่วโมง ก็ได้รู้สึก
ว่าผู้ทรงคุณวุฒินั้นได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการบริหารจังหวัดชายแดน
ภาคใต้ และหลายท่านก็เป็นห่วงเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ซึ่งมีหลักการเพียงตั้ง ศอ.บต. ขึ้นมา
ในกระทรวงมหาดไทย หลายท่านพูดถึงการที่จะปรับปรุงกฎหมายนี้โดยการแปรญัตติเพิ่ม
เรื่องของ กอ.รมน. กิติ หน่วยพลเรือน ตำรวจ ทหารกิติ หรือหลายท่านพูดถึงกฎหมายที่เป็น
แพคเกจจี้ รวมทั้งหลายท่านพูดถึงว่าท่านรัฐมนตรีและคณะรัฐบาลตกลงที่จะเปลี่ยนแปลง
หลักการไป คือไม่มีหลักการนะครับ ซึ่งกระผมก็สงสัยมากและอยากได้ยินคำชี้แจงของ
รัฐบาล เพราะกระผมตรวจดูร่างกฎหมายฉบับนี้หลักการสั้น ๆ ให้มีศูนย์อำนวยการบริหาร
จังหวัดชายแดนภาคใต้ในกระทรวงมหาดไทย เหตุผลต่าง ๆ ก็สนับสนุนหลักการนี้
เมื่อเปิดดูไปในกฎหมายทุกมาตรานี้เป็นเรื่องของการบริหารจัดการจัดตั้งหน่วยงาน หน้าที่ ศอ.บต.
กำหนดอำนาจหน้าที่ กำหนดการจัดองค์กร คราวนี้ผมก็ยังสงสัยใหญ่ว่ารัฐบาลบอกว่าจะให้
ตัดหลักการออกไป แล้วก็ไปแปรญัตติ ผมก็คิดว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้ก็มีระยะ
ชั่วคราว เราจะสร้างแบบบรรทัดฐานชนิดที่ว่าไม่ต้องมีหลักการแล้วก็ส่งไปให้
ท่านกรรมาธิการแปรญัตติซึ่งเป็นเรื่องของการร่างกฎหมายขึ้นมาใหม่ การแปรญัตติในวาระ
สอง วาระสามนั้นก็ต้องยึดหลักการของกฎหมายเป็นหลัก กระผมจึงขงใจจริง ๆ
และอยากจะเรียนถามปรึกษาทางท่านประธานสภาฯ และรัฐบาลว่า ท่านจะยอมให้
ร่างกฎหมายเสนอมานี้ในลักษณะนี้แล้วก็ไปแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้เหมือนยกร่างขึ้นมาใหม่เลย
ใช่หรือไม่ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวิษณุครับ

นายวิษณุ เครืองาม : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วิษณุ เครืองาม สมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมต้องแสดงความเห็นด้วยกับท่านสมาชิกฯ ก่อนหน้าผม ๒ ท่าน
คือคุณคำณูณ ที่ได้พูดถึงความโชคดีของรัฐบาลอย่างไรเพราะ ทั้งเบื้องต้น ท่ามกลางและ
เบื้องปลาย แต่ความจริงถ้าผมผสมโรงกับคุณคำณูณต่อไปได้ก็จะบอกว่า รู้สึกในความ

โซคร้ายที่น่าเห็นใจของรัฐบาลที่นับตั้งแต่ได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใน
คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคมปีที่แล้ว จนกระทั่งมาถึงบัดนี้ประมาณ ๒ เดือน ขาดการ
อธิบายให้เห็นภาพเป็นรูปธรรมว่า เหตุใดจึงจำเป็นต้องมีการยกฐานะ สอ.บต. ขึ้นเป็น
ทางการ โดยมีกฎหมายรองรับ เพราะว่ามีตัวอย่างที่คนอื่นเขาอาจจะกล่าวหาเอาได้ว่า ก็เคยมี
กันมาโดยไม่ต้องมีกฎหมายรองรับแล้วก็ยังอยู่กันได้ ความเป็นจริงถ้าหากว่าจะอธิบายให้
เป็นรูปธรรมนั้นผมเชื่อว่าอธิบายได้ครบท่านประธานฯ ที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
คณะรัฐมนตรีรับหลักการในวันที่ ๒๖ ธันวาคม และถือเป็นเรื่องเร่งด่วน จะเรียกว่าเป็นเรื่อง
นโยบายสำคัญของรัฐบาลก็ได้ เพราะว่ามีมติคณะรัฐมนตรีที่ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาตรวจนั้นระบุว่า ให้ตรวจเป็นเรื่องด่วน และหนังสือที่ท่านนายกรัฐมนตรีมี
กราบเรียนท่านประธานสภาฯ เพื่อให้บรรจุเรื่องนี้ในระเบียบวาระเมื่อวันวาเลนไทน์ คือ
วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์นั้น ก็ได้ขอให้เข้าสู่การพิจารณาของสภาเป็นเรื่องด่วนด้วย
ซึ่งปรากฏการณ์อย่างนี้ไม่ค่อยจะมีบ่อยนักในฝ่ายบริหาร แสดงว่าต้องมีความในใจที่มี
ความสำคัญมาก ซึ่งความในใจอย่างนั้นก็สมควรจะมีการชี้แจงแสดงผล แต่อย่างไรก็ตาม
ครบท่านประธานฯ มีข้อที่จะถือเป็นความโซคร้ายที่น่าเห็นใจอีกข้อหนึ่งก็ว่าได้ที่ยังไม่ได้มี
การอธิบาย ไม่ใช่เป็นความโซคร้ายของรัฐบาล แต่เป็นความโซคร้ายของท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย เพราะตลอดระยะเวลาประมาณ ๒ ชั่วโมงที่ผ่านมาจนถึงบัดนี้ดูจะพูด
กันเป็นเสียงเดียวกันว่า กระทรวงมหาดไทยเสนอเรื่องนี้เพราะกระทรวงมหาดไทยได้
ผลประโยชน์-----

ผลประโยชน์นั้นผมเชื่อว่ากระทรวงมหาดไทยได้แน่ละ เพราะว่าในที่สุดแล้วก็จะเกิดตำแหน่งรองปลัดกระทรวง นักปกครองระดับ ๑๐ ขึ้น ซึ่งปกติถ้าไม่มีกฎหมายฉบับนี้เข้ามา มิไม่ได้เป็นอันตราย เพราะว่ามิกฎหมายลือเอาไว้ว่า ในแต่ละกระทรวงให้มีรองปลัดกระทรวงได้ไม่เกิน ๒ คน เว้นแต่กระทรวงใดมีกลุ่มภารกิจที่กลุ่มก็จะมีรองปลัดกระทรวงเพิ่มขึ้นอีกกลุ่มละคน ๒ คนแรกยื่นโรง กระทรวงมหาดไทยมี ๓ กลุ่มภารกิจ ก็มีรองปลัดกระทรวงแถมขึ้นอีก ๓ คน ๒ บวก ๓ เป็น ๕ จะมีคนที่ ๖ มิไม่ได้เมื่อบัดนี้มีการจัดตั้งกลุ่มภารกิจขึ้นเป็นกรณีพิเศษอีกกลุ่มหนึ่ง คือกลุ่ม ศอ.บต. ก็จะเป็นเหตุให้มีรองปลัดกระทรวงมหาดไทยเพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่งเป็นคนที่ ๖ ถ้าพูดในแง่ผลประโยชน์ตอบว่าใช่ แต่ที่ต้องแสดงความเห็นใจต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้การดำริ การยกร่าง การเสนอเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีนั้นมาจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหรือ ก.พ. กระทรวงมหาดไทยเป็น ๑ ในหลายหน่วยงานที่ให้ความเห็นประกอบ ซึ่งก็มีสำนักงานประมาณ มี ก.พ.ร. และมีกระทรวง ทบวง กรม อื่น ๆ อีกด้วย ที่ให้ความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีว่า ร่างพระราชบัญญัติที่ ก.พ. ได้ร่างขึ้นนี้เหมาะหรือไม่ประการใด ผมไม่เคยเห็นความเห็นของกระทรวงมหาดไทยก็เลยไม่ทราบว่าเชียร์หรือไม่เชียร์ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ถามว่าแล้วเหตุใดคณะรัฐมนตรีจึงมอบความไว้วางใจให้สำนักงาน ก.พ. ซึ่งดูแล้วไม่น่าจะรู้โอโหนโอเหน่ ไม่น่าจะรู้เหนือรู้ใต้เป็นฝ่ายกร่างพระราชบัญญัติสำคัญนี้ คำตอบก็คือเพราะว่าคณะรัฐมนตรีได้เข้าใจมาตลอดว่ากฎหมายที่จะเสนอเข้ามา ซึ่งก็เสนอมานี้แล้วในวันนี้ ไมใช่กฎหมายในหมวดความมั่นคงของชาติแบบรวมศูนย์ ไมใช่กฎหมายที่จะจัดทุกอย่างให้เป็นเอกภาพภายใต้ ศอ.บต. ไมใช่กฎหมายที่จะแก้ปัญหาความมั่นคงของชาติในภาคใต้แบบเบ็ดเสร็จ แต่เป็นกฎหมายที่ภาษากฎหมายเรียกกันว่ากฎหมายปกครอง กฎหมายจัดตั้งองค์กร และพุดง่าย ๆ ก็คือกฎหมายฝ่ายพลเรือน ไมใช่กฎหมายฝ่ายทหาร ไมใช่กฎหมายฝ่ายความมั่นคง จึงได้มอบความไว้วางใจให้ ก.พ. ซึ่งย่อมาจากคำว่าคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ไปยกร่างขึ้น ถ้าอย่างนั้นคณะรัฐมนตรีเอาทหารไปตั้งไว้ที่ไหน คำตอบว่าเขาก็มีของเขาอยู่ และเขาก็ทำหน้าที่ของเขาอยู่ เขาเป็นอีกแขนหนึ่งที่จะมาจับมือและทำงานร่วมกับแขนนี้ ทั้งหมดคงต้องเท่าความย้อนกลับไปถึงคำสั่งที่

ท่านสมาชิกฯ ก่อนหน้าผม ขอภัยอีกครั้งหนึ่งต้องเอ่ยนามท่าน เพราะว่าท่านจะเป็นคนที่กล่าวถึงอย่างเป็นรูปธรรมที่สุด คือคุณค่านุณ คือคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๐๗/๒๕๔๕ วันนี้ต้องเอาคำสั่งฉบับนี้มาวางเทียบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นะครับ คำสั่งฉบับนั้น ท่านรัฐมนตรีลงนามเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ปีที่แล้ว มาถึงวันนี้มีชีวิตอยู่ ๑ เดือน ๒๐ วัน และแม้กฎหมายฉบับนี้จะผ่านไป คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนั้นก็ยังมีชีวิตอยู่ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๐๗/๒๕๔๕ ที่ท่านนายกฯ สุรยุทธ์ ลงนามนั้น ได้ก่อกำเนิดองค์กรขึ้นองค์กรหนึ่งที่เรียกว่า กอ.รมน. เปรียบเสมือนร่างกาย แล้วให้ กอ.รมน. มีแขน ๒ ข้าง แขนข้างซ้ายมีชื่อว่า สอ.บต. แขนข้างขวามีชื่อว่า พตท. สอ.บต. ก็ย่อมาจากศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ พตท. ย่อมาจาก พลเรือน ตำรวจ ทหาร เป็นแขน ๒ ข้างของ กอ.รมน. ที่จะใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่โปรดสังเกตในคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนั้น คือฉบับที่ ๒๐๗/๒๕๔๕ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของ สอ.บต. คือแขนซ้ายไว้ต่างจากอำนาจหน้าที่ของ พตท. คือแขนขวา เพราะว่าได้ออกแบบให้ สอ.บต. ดูแลในส่วนพลเรือน ไม่แต่ต้องเรื่องยุทธการ ไม่แต่ต้องแม้กระทั่งเรื่องการข่าว และไม่แต่ต้องเรื่องทหาร เรื่องยุทธการ เรื่องการข่าว เรื่องการทหาร ฝากผีฝากไข้ไว้ที่แขนขวา คือ พตท. -----

แล้วแม้แต่ถ้อยคำที่จะให้เป็นอำนาจของ สอ.บต. แขนซ้าย ก็เขียนไว้นุ่มนวลอ่อนกว่า
ที่ให้อำนาจไว้แก่ พตท. แขนขวา เพราะตลอดเวลาที่พูดถึงอำนาจของ สอ.บต. แขนซ้าย
ในคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนั้น พูดถึงคำว่า กลั่นกรอง ประสานงาน คຸ້ມครอง พัฒนา
เสนอแนะ ทำให้ถึงอ่อนโยนอย่างนั้น ก็เพราะผู้ออกคำสั่งรู้ว่า ในการที่จะตั้งหรือมอบ
อำนาจให้แก่ทางฝ่ายพลเรือน คือ สอ.บต. ไปทำอะไรที่เหี้ยมหาญกว่านั้นแก่พลเรือนนั้น
ทำไม่ได้ และขัดกฎหมาย จึงใช้คำเพียงเท่าที่กฎหมายให้ใช้เท่านั้น ได้แก่คำว่า พัฒนา
คຸ້ມครอง ส่งเสริม แนะนำ ประสานงาน กลั่นกรอง ในขณะที่เมื่อพูดถึงแขนขวา คือ
พตท. คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนั้นใช้คำดังต่อไปนี้ครับ ท่านประธานฯ สั่งการ
อำนวยการ บังคับการ ควบคุม บังคับบัญชา กำกับ ดูแล ทำให้ถึงเขียนเหี้ยมหาญอย่างนั้น
ในกรณีของ พตท. คำตอบก็คือว่าแม่ กอ.รมน. จะไม่มีกฎหมายรองรับชัดเจน ย้ำคำว่า
ชัดเจน เดี่ยวจะบอกว่าเถื่อน ความจริงกรณีของตั้งองค์กรโดยมีกฎหมายรองรับ แต่ไม่ได้
ชัดเจนว่าให้มี กอ.รมน. ไปใช้กฎหมายอื่น ซึ่งเดี๋ยวผมจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า คือ
กฎหมายอะไร แล้ว พตท. เองก็ไม่มีกฎหมายรองรับโดยชัดเจน แต่เมื่อได้ก่อสร้าง
กอ.รมน. และ พตท. ขึ้นแล้ว ได้ไปยืมอำนาจอันชัดเจนจากกฎหมายอื่นมาใช้ไว้ให้แก่
กอ.รมน. และ พตท. นั่นก็คือยืมอำนาจจากกฎอัยการศึก ยืมอำนาจจากพระราชกำหนดการ
บริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน และยืมอำนาจมาจากพระราชบัญญัติจัดระเบียบ
ราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๐๑ เพราะกฎหมายเหล่านี้เองจึงทำให้ กอ.รมน. ก็ดี
และแม้แต่ พตท. ก็ดี สามารถจะมีอำนาจสั่งการ บังคับการ บังคับบัญชา อำนวยการได้
ซึ่งกฎหมายเหล่านั้นไม่ได้ให้อำนาจแก่ฝ่ายพลเรือนเอาไว้ จากสภาพอย่างนี้ ๓ เดือน ๒๐ วัน
จนถึงวันนี้ ถ้าถามว่าถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องมีกฎหมายฉบับที่เข้ามาในสภานี้ ปล่อยให้
คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๒๐๗/๒๕๔๕ ต่อไป จะเป็นไรไป ก็ถ้าอยู่กันภายใต้รัฐบาลนี้
ในสถานการณ์นี้ไม่เป็นไร แต่ขึ้นชื่อว่าคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีนั้นถ้าไปดูบทอาศัยอำนาจ
คำปรารภ ที่มา ว่าตอนออกมาเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคมปีที่แล้ว อาศัยอำนาจตามอะไร อย่างไร
ซึ่งก็คืออาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
ชัดเจนครับท่านประธานฯ ว่าขึ้นชื่อว่า คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ออกโดยอาศัยอำนาจ

ตามมาตราอย่างนั้น หมาอายุ สิ้นชีวิตเมื่อสิ้นรัฐบาล เพราะฉะนั้นทุกรัฐบาลเมื่อเปลี่ยน รัฐบาลนี้ขึ้นรัฐบาลใหม่จะต้องมีการทบทวนคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีตามมาตราเดียวกันนี้ ที่ออกในรัฐบาลเก่าเสมอ ซึ่งก็จะมีอยู่ประมาณ ๔๐๐ - ๕๐๐ ฉบับ แล้ว ครม. ก็จะเลือก ให้มีอายุต่อไปอีกสักบางฉบับ เลิกไปเสียบางฉบับตามอัธยาศัย ปัญหาที่เกิดขึ้นว่ารัฐบาลนี้ ท่านคิดว่าไม่ควรจะปล่อยให้เรื่องนี้เป็นไปตามอัธยาศัยของรัฐบาลหน้าที่จะเข้ามา ความไม่แน่นอน ไม่ชัดเจนจะมีอยู่ ถ้ายังมีสถานะเป็นคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินต่อไป อะไรก็ไม่เท่ากับ กรณีของ กอ.รมน. ซึ่งคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๐๗ ผากผีผากไขว้ไว้ให้เป็นร่างกาย ที่จะดูแลรักษาความมั่นคงปลอดภัยชายแดนอย่างที่ว่านั้น กอ.รมน. นั้นไม่มีกฎหมายรองรับ สถานภาพโดยชัดแจ้ง เมื่อก่อนก็ไม่มี วันนี้ก็ไม่มี แต่ที่มีอยู่ได้ไม่ถือว่าผิดกฎหมาย โดยสิ้นเชิง ก็เพราะว่านายกรัฐมนตรีมีคำสั่งก่อสร้างขึ้น ซึ่งก็เกิดความไม่แน่นอน ไม่ชัดเจนอีก ดังที่เคยปรากฏว่าเปลี่ยนชื่อ กอ.รมน. ก็เคยเปลี่ยนมาแล้ว ไม่ต้องมาเข้าสภา เพราะว่าเมื่อนายกฯ ตั้งชื่อ นายกฯ คนใหม่ก็เปลี่ยนชื่อได้ ภารกิจนายกฯ คนเก่าให้ทำ อย่างหนึ่ง นายกฯ คนใหม่ท่านก็กำหนดภารกิจให้ทำอย่างอื่นได้ ตรงนี้ก็เป็นความ ไม่แน่นอนที่ตามมาอีกประการหนึ่งว่า จะปล่อยให้ กอ.รมน. ซึ่งเป็นร่างกาย และมีแขนซ้าย แขนขวาดูแลความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่ภายใต้ความไม่แน่นอน ความไม่ชัดเจน เพราะมีจุดอ่อนในเรื่องสถานภาพนั้นคงเป็นปัญหา ที่สำคัญที่สุดเห็นจะอยู่ตรงนี้ครับ ท่านประธานฯ คือแขนซ้าย สอ.บต. ตามคำสั่งฉบับนั้น อำนาจที่เขียนไว้ในคำสั่ง สำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒๐๗/๒๕๔๕ นั้น พูดไปก็เหมือนกับเปิดเผยออกไปให้ คนทราบ ผมคิดอยู่นานว่าสมควรจะพุดหรือไม่ประการใด-----

แต่เรื่องอย่างนี้คนที่อยู่ในวงการบริหารราชการแผ่นดินท่านทราบดี ว่าคำสั่งที่เขียนลงไป ให้แก่ ศอ.บต. ตามคำสั่งที่ ๒๐๗ นั้น เป็นคำสั่งที่อาศัยว่านายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชา จึงหวังว่าเจ้าหน้าที่จะเกรงใจ เพราะถ้าไม่เกรงใจหัวหน้ารัฐบาลแล้วก็คงอยู่ด้วยกันยาก แต่ถ้ามีการขัดขึ้น ขัดข้อง แข็งขันขึ้นมา ก็น่ากลัวเหมือนกันว่าคำสั่งเหล่านั้นจะถูกหรือไม่ถูก ชอบหรือไม่ชอบ ทำได้หรือไม่ได้ ยกตัวอย่างในคำสั่งที่ ๒๐๗ ที่บอกว่า ศอ.บต. มีอำนาจย้ายคนออกจากพื้นที่ ศอ.บต. มีอำนาจในการที่จะเสนอของบประมาณ ศอ.บต. มีอำนาจในการที่จะขอความเห็นใจความชอบ และ ศอ.บต. ยังมีอำนาจอีกมากมายหลายอย่าง ซึ่งล้วนแต่เป็นปัญหาในข้อกฎหมายทั้งสิ้นว่า ศอ.บต. ตามคำสั่งนั้นเป็นใครมาจากไหน เป็นกรมหรือไม่ เป็นกองหรือไม่ เป็นนิติบุคคลหรือไม่ ก่อกำเนิดขึ้นได้อย่างไร และเหตุใด จึงมีอำนาจเหล่านั้น ซึ่งอำนาจเหล่านั้นเขามีเจ้าของอำนาจอยู่ในกฎหมายต่าง ๆ แล้วทั้งนี้ การแต่งตั้ง โยกย้าย ลงโทษข้าราชการก็มีกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน เขามีกฎ ก.พ. แม้กระทั่งการบูรณาการงานเขาก็มีพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและมี กฎกระทรวงอีกตั้ง ๗ - ๘ ฉบับ ว่าด้วยการบูรณาการที่รัฐบาลที่แล้วไปออกไว้ แล้วคำสั่ง ที่นายกรัฐมนตรีออกนั้นจะไปกระทบตลิ่งต่อกฎกระทรวง ต่อพระราชกฤษฎีกาและต่อ พระราชบัญญัติที่มีมาแล้วได้หรือไม่ นี่เป็นปัญหา แม้กระทั่งในที่สุดคนที่เคยเป็นผู้ว่าราชการ จังหวัดท่านจะทราบว่าในฐานะแห่งความเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ว่าจังหวัดใดในประเทศไทย ทั้งนี้รวมทั้ง ๓ - ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วย ท่านมีอำนาจยิ่งใหญ่ในฐานะ ที่เป็นเจ้าเมืองอยู่ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน อำนาจ เหล่านี้มันเบ็ดเสร็จเด็ดขาดในฐานะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด แล้ว ศอ.บต. ที่ตั้งขึ้นตามคำสั่ง สำนักนายกรัฐมนตรีจะให้ผู้อำนวยการ ศอ.บต. ไปสั่งอะไรเหนือผู้ว่าราชการจังหวัดที่เขามี มาตรา ๕๗ อยู่ในมือได้หรือไม่ และถ้าขัดกันใครจะชนะ เหล่านี้ปัญหาไม่เกิดหรือครับ ในวันสองวันนี้ภายใต้นายกรัฐมนตรีคนเดียวกัน และภายใต้ความเกรงอกเกรงใจ และภายใต้ การบังคับบัญชาในฐานะผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา แต่ถ้าหากต่อไปนานวันเข้า ผลอโผล่ผลพลาดพลังไปใช้อำนาจเข้า กระทบกระแทกกันเข้า มันเรื่องใหญ่ สมัยก่อนนั้นคง ไม่สู้ใคร เพราะไม่มีศาลปกครอง แต่สมัยนี้มี อะอะพลาดพลังขึ้นมา มีคนที่ไม่สบอารมณ์ ขึ้นมา ก็จะมีช่องทางที่จะนำไปสู่การฟ้องร้องเป็นเรื่องเป็นราว ผมเดาใจว่ารัฐบาลคงคิดถึง

ปัญหา ๓ ข้อนี้อีกคือ ๑. ความไม่ชัดเจนในสถานภาพของคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ประการหนึ่ง ความไม่ชัดเจนในสถานภาพของ กอ.รมน. เองประการหนึ่ง และข้อสำคัญ ก็คือความขัดแย้งระหว่าง สอ.บต. หรือ ผอ. สอ.อบต. กับผู้ว่าราชการจังหวัดและเจ้าของ อำนาจตามกฎหมายที่เขามีกันอยู่แล้วอีกประการหนึ่ง จึงนำมาสู่คำตอบว่า ถ้าอย่างนั้นก็ต้อง ทำให้ สอ.บต. เป็นยิ่งกว่าองค์กรที่ตั้งขึ้นตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี คือเป็นองค์กรถาวร ไม่ถาวรก็ถาวรละ เพราะเราก็ไปหวังว่าจะให้มี สอ.บต. อยู่ตลอดไป อย่างน้อยก็ภาวนาให้ เหตุการณ์จบลงโดยเร็ว และขณะเดียวกันก็จะแก้ปัญหาลักษณะอื่นด้วย แต่ยอมรับครับ ร่างที่ เสนอมานั้นยังแก้ไม่หมดเปลือกไม่หมดประเด็น อย่างที่ท่านสมาชิกฯ เกือบทุกท่าน ได้อภิปรายมานั้นเป็นความจริง ซึ่งเรื่องเหล่านี้ถึงรัฐบาลนำกลับไปผมก็ไม่คิดว่ารัฐบาลจะ ปรับปรุงอะไรได้ ก็เป็นเรื่องของสติปัญญาทั้งหลายของท่านสมาชิกฯ ในสถานที่ที่ท่านจะคิด ที่ท่านจะระดมประสบการณ์ความรู้แล้วก็ปรับปรุงแก้ไขกัน แล้วในที่สุดวันเวลาที่จะได้ คืบคลานผ่านไปโดยไม่เปล่าเปลืองประโยชน์ ท่านประธานฯ ครับ ปัญหายังมีต่อไปอีกครับ คำถามมีว่า แล้วผมก็สงสัยมาว่า ทำไมร่างพระราชบัญญัติวันนี้ถึงได้ให้ สอ.บต. เป็นกลุ่ม ภารกิจ คำนี้ถ้าไม่เคยเห็นก็จะไม่เคยเห็น ถ้าไม่เคยได้ยินก็จะไม่รู้มันคืออะไร-----

คำถามมีว่าทำไมไม่เป็นกอง ไม่เป็นกรม ไม่เป็นอะไรสักอย่าง นิติบุคคลเป็นใหม่ ก็คงเป็น
ความประสงค์ของรัฐบาลว่าไม่ต้องการให้เป็นกรม ไม่ต้องการให้เป็นนิติบุคคล ซึ่งก็เป็น
เจตนาดี เพราะถ้าเมื่อไรท่านสร้างให้เป็นกรม เป็นนิติบุคคล เป็นกระทรวง เป็นองค์การ
เป็นอะไรขึ้นมา นั่น เราก็จะสวาทเหมือนกันว่าบัดนี้มีองคาพยพใหม่เกิดขึ้นในรัฐบาลที่คงจะ
ยืดยาวและคงจะไม่เล็กร้างกันไปได้ง่าย ๆ ท่านไม่ให้เป็นนิติบุคคล ท่านไม่ให้เป็นกรม
ท่านให้เป็นกลุ่มภารกิจ ที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า คลัสเตอร์ (Cluster) แนวความคิดเรื่อง
กลุ่มภารกิจนั้นมีอยู่แล้ว ๔ ปีที่ผ่านมา แต่เขาไปกำหนดว่า กระทรวงใดมีกรมซึ่งทำงาน
คล้าย ๆ กันก็ให้ ๒, ๓ กรมขึ้นมาเป็น ๑ กลุ่มภารกิจ แต่ก็ยังเป็นกรมอยู่ กลุ่มภารกิจที่มีอยู่ใน
กฎหมาย ๓, ๔ ปีที่ผ่านมา ก็เหมือนกับกางร่มขึ้น ๑ คัน แล้วให้คนมาอยู่ใต้ร่มนี้ ๒, ๓ คน
ก็ยังคงเป็นคนอยู่อย่างนั้นแต่มีร่มกางไว้ให้ เรียกว่ากลุ่มภารกิจ ครอบคลุม ๒, ๓ กรม อย่างใน
กระทรวงการคลังเขามีกรมสรรพากร กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร พวกนี้ทำงานจัดห
รายได้คล้าย ๆ กัน เอาเข้ามาอยู่ใต้ร่มนี้ ก็เลยเกิดกลุ่มภารกิจครอบคลุม ๑ กลุ่ม ชื่อว่า
กลุ่มภารกิจจัดหารายได้ กรมบัญชีกลางไม่อยู่ในเรื่องจัดหารายได้ คุณไปอยู่อีกกลุ่มหนึ่ง
กระทรวงมหาดไทยวันนี้ก็มี ๓ กลุ่มภารกิจ วันนี้ที่กำหนดให้ สอ.บต. เป็นกลุ่มภารกิจนั้น
ผมเข้าใจเอาว่า ผิดถูกท่านประธานฯ ก็คงจะขอให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจง เข้าใจเอาว่าเป็นความ
ปรารถนาดีว่าใน โครงสร้างระบบราชการไทยวันนี้มี ๒๐ กระทรวง ดึงกระทรวงกลาโหม
ออก เหลืออยู่ ๑๙ กระทรวง เรียกว่าเป็นกระทรวงฝ่ายพลเรือน วันนี้ ๑๙ กระทรวงนี้มีหน้าที่
ต้องลงไปทำภารกิจใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งนั้น ทั้งทางด้านการศึกษา การยุติธรรม
การสาธารณสุข แม้กระทั่งเทคโนโลยีสารสนเทศก็ต้องลงไป แต่วันนี้ต่างคนต่างลงไป
ต่างคนต่างทำ เราพูดกันมา ๒ ชั่วโมงเรื่องความไม่เป็นเอกภาพ ความไม่เป็นบูรณาการ
แล้วพอจะเป็นขึ้นมาเราก็มีปัญหาว่าจะอยู่ภายใต้ใคร ร่างกฎหมายในวันนี้ไม่ได้ต้องการสร้าง
บูรณาการและเอกภาพระหว่างตำรวจ ทหาร พลเรือน โดยมารวมศูนย์ที่ สอ.บต. แต่เป็นการ
สร้างเอกภาพหรือสร้างระบบบูรณาการของกระทรวงฝ่ายพลเรือน ๑๙ กระทรวง ภายใต้
สอ.บต. ถามว่าแล้วตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๒๐๗ ไม่สร้างระบบเอกภาพหรือ
บูรณาการอยู่หรือ กราบเรียนท่านประธานฯ แล้วว่าไม่ได้สร้าง เพราะไม่มีกฎหมายเป็น

ฐานรองรับ ถ้าแข็งขันขัดข้องขึ้นมา ก็ยุ่ง ถ้ายอมก็แล้วไป แต่วันนี้กฎหมายฉบับที่เสนอมานี้ ต้องการสร้างระบบเอกภาพฝ่ายพลเรือน ประจักษ์พยานหลักฐานเรื่องเอกภาพฝ่ายพลเรือน โดยไม่ได้ต้องการที่จะไปสร้างระบบ รวมศูนย์เอาฝ่ายทหารหรือฝ่ายความมั่นคงเข้ามาด้วย เห็นได้จากข้อที่ ๑ ทำให้ไม่จึงให้ ก.พ. ร่าง มหาดไทยเขายังไม่มอบความไว้วางใจให้ไปร่างเลย ๒. ในมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พูดถึงเรื่องเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน เขาบอกว่ารวมหมด ยกเว้นฝ่ายทหารและฝ่ายตุลาการ ทำให้ถึงเว้น ฝ่ายตุลาการนั้นต้องเว้นแน่เพราะจะเอามารวมศูนย์ จะเอามาบูรณาการ เรียกมาอบรม เรียกมานะนำ หรือทำอะไรไม่ถูกให้ สอ.บต. ย้ายผู้พิพากษาออกนั้นคงทำไม่ได้ และแม้แต่ทหารก็ไม่ควรจะทำและทำไม่ได้ เพราะ สอ.บต. เองต้องฟังฝ่ายทหาร จึงเป็นบูรณาการรวมศูนย์เอกภาพในฝ่ายพลเรือน ๑๕ กระทรวง แล้ว ๑๕ นี้จะไปต่อยอดกับอีก ๑ คือกระทรวงกลาโหมหรือกองทัพ หรือ กอ.รมน. ได้อย่างไร ตรงนั้นคือสิ่งที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ อาจจะขาดไป หรือมีฉะนั้นก็คือสิ่งที่เขาคงจะคิดไปเติมให้เต็มโดยสิ่งอื่นต่อไป ซึ่งผมเดาใจไม่ถูกว่ารัฐบาลจะไปบวกกับข้าวบวก ข้าวลบนี้อย่างไรโดยวิธีใดตรงไหน ๒ ชั่วโมงที่ผ่านมาสมาชิกฯ หลายคนบอกว่าอย่าไปบวกกับใครตรงไหน บวกในฉบับนี้แหละ ก็มี ๑๕ มาตรา ก็เติมสักมาตราหนึ่งเป็นมาตรา ๒๐ เป็นไปได้ครับ นั่นก็เป็นกรณีหนึ่ง นี่ก็ที่มาว่า อ้อ ถึงต้องเป็นกลุ่มภารกิจ กลุ่มภารกิจที่แล้ว ๆ มานี้เป็นร่วม ๑ คัน ที่กางให้คน ๒, ๓ คน คือกรม ๒, ๓ กรมมาอยู่ด้วยกัน วันนี้มีร่วม ๑ คัน ที่ให้กระทรวง ๑๕ กระทรวงมาขึ้นอยู่ได้ร่วมคันนี้ กลาโหมจะขอมายืนด้วยเขาก็ไม่ให้มานะครับ อยู่ร่วมคนละคัน ทีนี้เมื่อคนละคันแล้วจะไปรวมยอดอยู่ตรงไหนสักที่หนึ่งที่ไม่ให้คนละคันแล้วตีกันเอง นี่ก็สิ่งที่มาถึงประเด็นว่าจะต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายนี้ต่อไปอย่างไร ท่านประธานฯ ที่เคารพ มีคนสงสัย แล้วผมก็สงสัยที่แรก และพยายามหาคำตอบว่าเหตุใดในใจแล้วกฎหมายที่เสนอมานี้จึงให้กลุ่มภารกิจนี้คือ สอ.บต. ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คำถามแรกคือทำไมไม่ขึ้นต่อนายกรัฐมนตรี คำถามที่ ๒ คือแม้จะอยู่ในกระทรวงมหาดไทย เอาละทำไมไม่ให้ขึ้นกับปลัด ทำไมต้องไปขึ้นกับตัวรัฐมนตรี

รัฐมนตรีว่าการเมืองท่านรัฐมนตรีคนนี้อาจจะเป็นที่ไว้วางใจ ถ้าต่อไปภายหน้าจะเกิดอะไรขึ้น เหล่านี้สมาชิกฯ มีสิทธิสงสัยทั้งสิ้น แต่คำถามเหล่านี้ก็คงต้องมีคำตอบ การมาสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีนั่นก็มีส่วนดี แล้วพุดก็พุดเถาะต้องยกประโยชน์ให้ เพราะเมื่อตอนที่ ก.พ. ยกร่างและเสนอร่างนี้เข้าคณะรัฐมนตรีนั้น เขาให้อยู่ในสำนักนายรัฐมนตรีนะครับ เพียงแต่ไปบอกว่าสำนักนายรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย ที่นี้ปัญหาว่า กลุ่มภารกิจเดียวไปอยู่ ๒ กระทรวงอยู่กันอย่างไร คราวนี้จะไม่ได้ตีกันที่แถว ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้แล้วจะตีกันอยู่แถวทำเนียบฯ กับคลองหลอดก่อน ก็ต้องเลือกเอาทางหนึ่งว่าจะไปทางไหน ซึ่งตรงนี้ผมก็ไม่ทราบว่าทำไมสุดท้ายจึงบอกว่า เอาละ เมื่อเลือกเอาหนึ่งก็ไปหนึ่งที่กระทรวงมหาดไทย การไปอยู่กระทรวงมหาดไทยมีข้อเสียอยู่เหมือนกัน เพราะว่าเมื่อเรากางร่มขึ้น ๑ คันให้กระทรวงฝ่ายพลเรือน ๑๕ กระทรวงมาอยู่ใน ๑๕ นั้นก็มีมหาดไทยอยู่ด้วยก็ต้องแคะความรู้สึก ๑๘ กระทรวงเขา อันนี้คือเหตุผลว่าทำไมถึงน่าจะเอามาอยู่สำนักนายกฯ แต่ครั้งนั้นจะต้องมาอยู่สำนักนายกฯ ก็จะมีปัญหาต่อไปอีก เพราะว่าเราจะต้องเขียนกฎหมายหลายมาตราเลยครับ เพื่อรองรับว่า ถ้ามาอยู่สำนักนายกฯ แล้ววันหนึ่งนายกรัฐมนตรีย่านบอกว่าท่านไม่สนใจงานนี้ หรือท่านไม่ยอมทำเพราะท่านกลัวเหลือเกิน ท่านต้องรับผิดชอบและท่านไม่มาตอบกระทู้เรื่องนี้ในสภา อย่างกระนั้นเลย รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรียกช่วยเหลือแทน ซึ่งเคยเกิดเรื่องอย่างนี้มาแล้ว สำนักงานอัยการสูงสุดไปอยู่กับนายกฯ นายกฯ ก็เคยบอกว่า ผมไม่เอาแล้วเรื่องนี้ คุณมาอยู่กับผม คุณมาโดยกฎหมาย แต่โดยความเป็นจริงผมมอบอำนาจให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรียกดูแล ซึ่งมอบได้ตามมาตรา ๓๘ แล้วจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป ระหว่างไปอยู่กับรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรียก ซึ่งวันหนึ่งท่านก็ดูแลสำนักงานปลัดสำนักนายกฯ อีกวันหนึ่งท่านอาจจะดูแลสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค แล้วอีกวันหนึ่งท่านก็ดูแล สอ.บต. แล้วก็มีปัญหาว่าตอนมาอยู่สำนักนายกรัฐมนตรีนั่น เมื่อเวลาจะเอาคนมาเป็น ผอ.สอ.บต. จะเอาเป็นใครมาจากไหน แนวโน้มจะเป็นว่าอยู่สำนักนายกฯ ก็หาอยู่แถวสำนักนายกฯ นี้แหละ แล้วจะเกิดอะไรอาจจะดีก็ได้ ผมไม่รู้ตรงนี้ และนี่คือโจทย์ที่จะต้องไปตอบกันในชั้นกรรมาธิการ เพราะถ้าให้รัฐบาลตอบก็ตอบมาอย่างนี้แหละครับ ส่งกลับไปให้รัฐบาลดู รัฐบาลก็จะตอบมาอย่างนี้ ถ้าไม่เลือกซ้ายก็เลือกขวา ไม่เลือกแถวทำเนียบฯ

ก็ไปเลือกแถวคลองหลอด เพราะฉะนั้นตรงนี้คงต้องอาศัยสติปัญญาของผู้มีความรู้มาก ในสภานี้มีอดีตแม่ทัพภาค ๔ อยู่มาก มีอดีตผู้ว่าราชการจังหวัดมาก คงจะให้ความคิดที่ดี ได้ว่าควรจะไปอยู่ที่ไหน อยู่อย่างไร แต่เมื่อเป็นกลุ่มภารกิจในกระทรวงมหาดไทยอย่างที่ ร่างมาแล้ว หนีไม่พ้นหรือกรับท่านประธานฯ ที่ต้องขึ้นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ไม่ใช่ ขึ้นต่อปลัดกระทรวง เพราะวันนี้กลุ่มภารกิจทุกกลุ่มที่อยู่ในกระทรวงทุกกระทรวงของไทย ขึ้นต่อรัฐมนตรีว่าการมหาด ไม่มีกลุ่มภารกิจในกระทรวงใดขึ้นต่อปลัดกระทรวงอยู่แล้ว ก็ เมื่อบัดนี้ ศอ.บต. เป็นกลุ่มภารกิจอีกกลุ่มหนึ่งก็หนีไม่พ้นที่จะต้องไปขึ้นต่อรัฐมนตรีว่าการ เพื่อจะได้ไม่ต้องถูกเซ็นเซอร์ (Sensor) ถูกกลั่น ถูกกรอง ถูกถ่วง ถูกเหนี่ยว ถูกรั้ง สู้ดทำ ยงานที่คิดจะให้ ศอ.บต. ทำโดยรวดเร็ว อดล่าหัดตั้งองค์กรขึ้นก็ต้องถูกบล็อก (Block) โดยผู้ตรวจ แล้วพลอดีไม่คิดปลัดกระทรวงท่านอาจจะให้ผ่านรองปลัดกระทรวงมหาดไทย ก่อนจะมาถึงปลัดกระทรวงก็ได้ สภาพออย่างนี้คือสิ่งที่ทำให้คิดกันมาตั้งหลายปีว่า ถ้ามี กลุ่มภารกิจจะต้องขึ้นต่อรัฐมนตรีว่าการ และประการสุดท้าย ท่านประธานฯ ที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นคงจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเช่นเดียวกับที่คำสั่งสำนัก นายกรัฐมนตรี ที่ ๒๐๗/๒๕๔๕ ที่มีอายุ ๓ เดือน ๒๐ วัน จนถึงวันนี้ก็ต้องปรับปรุง แก้ไข ร่างกฎหมายที่เสนอมานี้ไม่ได้ยกเลิกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนั้น คำสั่งนั้นก็พอต่อไปเฉพาะในส่วน กอ.รมน. และ พตท. กฎหมายที่เสนอนี้ก็จะ มาพูดในส่วนของมือซ้าย คือ ศอ.บต. แต่ที่นี้มือซ้ายมีกฎหมายหนักแน่นให้ฟังหลังอยู่ พอไปจับมือกับมือขวาอ่อนยวบยาบเต็มที เพราะเป็นคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ไม่มี กฎหมายรองรับชัดเจน ก็เป็นโจทย์ที่เราต้องคิดว่าจะทำอย่างไรให้เกิดความชัดเจนขึ้น ผมเห็นใจว่าทำไมไม่เขียนมาเสียให้เสร็จเหมือนอย่างที่หลายท่านบอกว่า ควรจะมาทั้ง เพคเกจ หรือมาเป็นพวง ก็คงยากครับ เมื่อมอบให้หน่วยงานฝ่ายพลเรือนไปร่าง ท่านต้อง คิดเรื่องมือซ้าย ซึ่งเป็นองค์กรพลเรือน ถ้าจะคิดมือขวา กอ.รมน. มาเรื่องก็จะไปกันใหญ่ นะครับ -----

แล้วก็อาจจะไม่ถูกที่ถูกทาง แต่ถ้าววันนี้สภาฯ คิดว่า เอนำถูกที่ถูกทาง ทำเสียในวันนี้แหละ เบ็ดเสร็จ ทำได้และมีวิธีการไม่ต้องเขียนอะไรยุ่งยากมากมายด้วยซ้ำไป ผมคิดว่าไม่เกินวิสัย ที่คณะกรรมการจะดำเนินการ และเพราะว่าคำกักรรมาธิการ สองคำกักรรมาธิการนี้แหละ ผมถึงขัดข้องอย่างมาก ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะต้องพิจารณาโดยสภา ๓ วาระ เพราะยังต้องการความละเอียดรอบคอบ ซึ่งทำได้ด้วยความรวดเร็ว ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวิทย์ครับ

นายวิทย์ รายนานนท์ : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ผมจะขอใช้เวลาเพียง นิดเดียวเท่านั้นที่จะเรียนถึงข้อสังเกตของผม

ประการแรก ก็คือว่ารัฐบาลคงจะตั้งใจอย่างยิ่งที่จะทำงานในการที่จะแก้ไข ปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แล้วก็การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มา ก็เป็นการแสดง เจตนาธรรมอย่างหนึ่ง แต่ผมขอเรียนว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเปรียบเสมือน การจัดโครงสร้างใหม่ที่มีความสำคัญมาก มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างในเรื่องเหล่านี้ มาหลายครั้งแล้ว แล้วก็คงจะไม่มีโอกาสให้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างในอนาคตอีกมากนัก เพราะฉะนั้นผมอยากจะฝากไว้ว่า อยากจะให้มีความแน่ใจว่าได้มีการพิจารณาเรื่องนี้ อย่างรอบคอบที่สุด ถูกต้องที่สุดและครอบคลุมที่สุด ซึ่งจะเป็นแพคเกจหรือไม่ก็สุดแล้วแต่

ประการที่สอง ก็คือเรื่องเอกภาพ ซึ่งหลายท่านได้อภิปรายไปอันนั้น ผมเห็นด้วย เอกภาพไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการบังคับบัญชา วางแผน ตัดสินใจ ปฏิบัติงาน แต่มีประเด็นหนึ่งที่ผมเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องเป็นเอกภาพเสมอไปคือ เอกภาพในการ แสดงความคิดเห็น แต่เมื่อมีการตัดสินใจแล้วทุกอย่างต้องเป็นเอกภาพ

ประการที่สาม ที่จะฝากไว้ซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยกว่าเอกภาพก็คือ ยุทธวิธี ไม่ว่าจะทั้งภายในและต่างประเทศ ยุทธวิธีภายในบางประการ ท่านจำลอง ขอบพระทาน โทษ ที่เวียดนาม ก็ได้แสดงข้อคิดเห็นไปแล้ว ซึ่งผมเห็นพ้องด้วย เพราะว่าได้มีคนพูดกันหลาย ประการด้วยกันว่า ฝ่ายความมั่นคงของเรานับตั้งแต่ ผมขอเรียนตรง ๆ นะครับ ด้วยความรัก

เคารพในสถาบันและอยากจะให้สถาบันเป็นที่พึ่งพาของประชาชนชาวไทยได้อย่างแท้จริง
คือว่าอาจจะมีข้าราชการในระดับปานกลางลงมาถึงระดับล่าง อาจจะไม่มีความคุ้นเคยกับ
ลักษณะของสิ่งที่เราเรียกกันว่า เออเป็นกอริลลาแอฟ (Urban Guerrilla War Fair)
แม้กระทั่งสหรัฐอเมริกาเองก็ได้มีการพลาดพลั้งในเรื่องนี้ในหลายสงครามแล้ว เพราะฉะนั้น
สิ่งนี้เป็นสิ่งที่จำเป็น ไม่ว่าจะยุทธวิธีที่ใช้ทั้งภายในและต่างประเทศ นอกจากนั้นก็เครื่องมือ
โดยเฉพาะข้าราชการสิ่งที่ผมได้ไปเห็นประสบพบมา หลังจากที่ผมรับราชการ
ในต่างประเทศมาจนกระทั่งเกษียณอายุ ๔ ปีนี้ ได้ประสบเรื่องนี้มาทั้งในคลังสมอง วปอ.
และในการทำงานของ กอส. ผมคิดว่าหลายกระทรวง ซึ่งรวมทั้งกระทรวงมหาดไทย
มีปัญหาในเรื่องของการรีครูท (Recruit) ข้าราชการไปช่วยงานทางภาคใต้ นะครับ ซึ่งเป็น
สิ่งที่น่าเห็นใจมาก ๆ ก็ขอให้กำลังใจแล้วก็หวังว่าหน่วยงานต่าง ๆ คงจะสามารถ
ที่จะสนองตอบนโยบายอันนี้ได้ในอนาคตอันใกล้ นอกจากนั้นผมก็อยากจะฝากประเด็น
ที่ท่านวินัย สมะอุณ ได้ฝากไว้ ผมว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง มีความสำคัญมาก ๆ ก็คือ
เรื่องของการมีส่วนร่วมของประชาชนในเรื่องของศักดิ์ศรีและความเป็นธรรม ทั้งนี้เพื่อไม่ให้
คนประมาณ ๑,๘๐๐,๐๐๐ คน ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ต้องไปเป็นน้ำให้แก่ปลา
ท่านเข้าใจนะครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณสุริชัยครับ

นายสุริชัย หวันแก้ว : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม สุริชัย หวันแก้ว ประการแรกทีพุดอ้างกฎหมายฉบับนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง รัฐบาลนี้บริหารบ้านเมืองมา ๔ เดือนเศษ สถานการณ์ภาคใต้ซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นเพราะรัฐบาลนี้ รัฐบาลนี้ก็ต้องรับผิดชอบ ทำให้การบริหาร การแก้ปัญหาที่นั่นเกิดผลให้ได้ ด้วยเหตุนี้เองผมจึงมองว่าในฐานะที่กฎหมายฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือเพื่อให้รัฐบาลทำงานได้ ในการแก้ปัญหาภาคใต้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

ประการที่ ๑ ผมคิดว่าเราเห็นตรงกันมากกว่าปัญหาภาคใต้เป็นปัญหา ๓ จังหวัดภาคใต้ขยายตัว ระดับความรุนแรงเพิ่มขึ้น ความเร่งด่วนในการจัดหาเครื่องมือ และกลไกที่ทะมัดทะแมงและเข้มแข็งไม่อาจปฏิเสธได้ ผมคิดว่าหลายคนก็คิดว่าต้องการแพคเกจชุดใหญ่ของเครื่องมือ อันนี้คงไม่อาจปฏิเสธได้เช่นเดียวกัน แต่กฎหมายฉบับนี้มีลักษณะเฉพาะ ไม่เป็นกฎหมายที่มีลักษณะเป็นกฎหมายเป็นชุดเครื่องมือในการแก้ปัญหา อย่างเบ็ดเสร็จ ด้วยเหตุนี้เองผมจึงคิดว่าเหตุผลข้อที่ ๑ ที่ผมคิดว่ามีความสำคัญที่จะสนับสนุนหลักการของการพิจารณากฎหมายฉบับนี้อย่างรวดเร็วก็คือ กฎหมายนี้น่าจะให้เราสามารถเพิ่มขีดความสามารถ เพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการบริหารจัดการปัญหา ได้ดีกว่าเดิม ปัญหาที่เราจะบอกว่าเราเห็นใจฝ่ายแก้ปัญหา เห็นใจก็เลยต้องเปลี่ยนแปลงกันไปทีละ ๒ เดือน ๓ เดือน ใคร ๆ ก็รู้ว่าปัญหาภาคใต้นั้นต้องการความเอาใจใส่ ข้าราชการที่ต้องการไม่ใช่เพียงแค่ไปที่นั่นระยะสั้นเพื่อจะเลื่อนตำแหน่ง แต่ข้าราชการที่มีความเข้าใจและสามารถเข้าใจความเฉพาะเจาะจงของลักษณะวัฒนธรรม เราต้องการส่งเสริม ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้น่าจะเอื้อให้เครื่องมืออันนี้เป็นจริงขึ้นได้ นี่เป็นเหตุผลประการที่ ๑ ที่ผมคิดว่าสำคัญนะครับ

ประการที่ ๒ ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าปัญหาความมั่นคงของประเทศเห็นชัดเจนที่สุดในกรณีสถานการณ์จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ก็ไม่ได้เกิดขึ้นจำกัดเฉพาะที่นั่นเท่านั้น แต่เพื่อเหตุที่ผมอยากจะเน้นตรงจุดนี้ก็คือ เราปฏิเสธ เราเห็นตรงกันว่าเป็นปัญหาความมั่นคงของประเทศแน่นอน แต่มีความมั่นคงอย่างน้อยที่สุด ๒ ระดับ ที่ผมคิดว่ายังไม่ค่อยได้พูดถึงชัดเจนนัก ก็คือ ความมั่นคงของรัฐ อันนี้ก็โยงไปสู่การแก้ปัญหาหลายด้านของด้านยุทธศาสตร์ การรบ การจัดการด้วยวิธีการที่ใช้อาวุธต่าง ๆ อีกอันหนึ่งที่เรามักจะพูดกันน้อย แต่ก็เห็น

กันมากขึ้นว่าสำคัญก็คือ ความมั่นคงในภาคประชาชน ความมั่นคงในชีวิตประจำวันของสังคมในท้องถิ่น คือสิ่งที่บางครั้งก็เรียกว่าความมั่นคงของมนุษย์ ด้วยเหตุที่ว่าลักษณะของปัญหาความมั่นคงนี้ต้องการการคิดทั้ง ๒ อย่าง ทั้งความมั่นคงของรัฐ ซึ่งก็ต้องมีกองทัพ มีความเป็นเอกภาพทางยุทธศาสตร์ ผมคิดว่าเราก็ต้องการส่วนนั้นแน่นอน ในกลไกการรบอะไรต่าง ๆ แต่ขณะเดียวกันสิ่งที่สะท้อนใจเราตลอดเวลา ก็คือว่าความมั่นคงในชีวิตประจำวันของผู้คนกับศรัทธาที่มีต่อกลไกการปกครองนี้เสื่อมถอยลงไปภายใต้สถานการณ์ที่เป็นอยู่ ด้วยเหตุนี้เองผมจึงคิดว่าปัญหาความมั่นคงที่เราเห็นตรงกันนั้นจึงจำเป็นต้องมองให้ควบคู่ระหว่างความมั่นคงของรัฐ ซึ่งต้องการความเป็นเอกภาพทางด้านการบัญชาการ การรบอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น แต่อีกด้านหนึ่งขาดไม่ได้เลย แล้วต้องมองให้จำแนกร่วมกันให้ดีก็คือ ความมั่นคงในด้านของชีวิต ทางด้านของท้องถิ่น คือในประเด็นเหล่านี้ ผมคิดว่าง่ายถ้าหากเรายังไม่ทำ เรามีความจำเป็นจะต้องทำให้เกิดความกระฉ่างมากขึ้น เช่น การพูดถึงสงครามกลางเมือง การพูดถึงสงครามก่อการร้ายเต็มรูปแบบหรือไม่เต็มรูปแบบอะไรแบบนี้ครับ ซึ่งส่วนเหล่านี้ก็เชื่อเชิญให้เรามองไปในแง่ความมั่นคงการทหารเป็นหลัก-----

แต่ใครเล่าจะคิดว่าการทหารจะแก้ปัญหา ๓ จังหวัดภาคใต้ได้ ในเมื่อปัญหานั้นมาโยงกับ ศรัทธาในกลไกการปกครองด้วย ความเชื่อมั่นในการที่เราจะต้องอยู่ร่วมกันของทุกฝ่ายด้วย ในส่วนนี้เองผมจึงคิดว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้น่าจะเอื้อให้เราได้ก้าวไปอีกขั้นหนึ่งที่ สำคัญนะครับ แต่ไม่ใช่คำตอบเบ็ดเสร็จอยู่ที่พระราชบัญญัติฉบับนี้

ประการที่ ๓ ผมคิดว่าน่าเสียดายนะครับที่เราพูดถึงความจำเป็นทางด้าน เอกภาพ ต้องมีเอกภาพ ท่านทูตวิทย์ ของก๊วยที่เวียดนาม ที่ท่านพูดเมื่อกี้ก็คือเอกภาพใน สังคมไทยนี้มีทั้งเอกภาพทางด้านยุทธศาสตร์ในการแก้ปัญหา เอกภาพในด้านการบริหาร จัดการ เอกภาพในการปฏิบัติการในพื้นที่ เอกภาพในความคิดร่วมกันในสังคม ท่านวิทย์ ก็ได้ปรารภเรื่องทำนองนี้ว่าต้องการ ไม่ได้เป็นเอกภาพไม่ได้แปลว่าเราจะต้องมองทุกอย่าง เหมือนกันในความหมายเหล่านี้ ในส่วนนี้เองผมจึงอยากจะขอกราบเรียนว่า ข้อสงสัยที่ว่า ด้านหนึ่งเราเห็นปัญหาว่าร้ายแรงหนักหน่วงแล้วก็ทำทางจะยืดเยื้อยาวนาน ถ้าเราไม่รีบทำ อะไรให้ทะมัดทะแมงขึ้น ให้กระชับองค์กรให้ดีขึ้น แต่ว่าเวลาเรากันน่าจะสงสัยว่าการถกถว่า อันนี้เป็นประโยชน์ของกรมไหน กระทรวงใด ทีนี้อันนี้เป็นกรเพิ่มอำนาจของกระทรวง ไหน ซึ่งผมเชื่อว่าประเด็นนี้มีความสำคัญจริง แต่ว่าไม่น่าจะชวนให้เราดับความหวังโยที่ เราทุกคนมีตรงกันก็คือว่า ปัญหานั้นกำลังขยายตัวแล้วต้องการความเอาใจใส่อย่างใจจด ใจจ่ออย่างแน่วแน่ที่สุด เราไม่อาจจะปล่อยให้ความหวังโยว่ากระทรวงไหนจะเป็นผู้นำ สี่ไหนจะเป็นคนนำนะครับ โจทย์ชนิดนี้ไม่น่าจะเป็นโจทย์ที่คู่ควรกับความรับผิดชอบของ พวกเราที่จะต้องถกถกันเรื่องอนาคตของภาคใต้และอนาคตของประเทศ จำเป็นอย่างยิ่งที่เรา จะต้องชวนให้ถกไปว่าไม่ใช่แค่สี่ไหน ความมั่นคงของมนุษย์ถ้าเราคิดว่าสำคัญ ความมั่นคง ท้องถิ่นนั้นสำคัญนี้ก็มีตั้งหลายกระทรวงที่ยังไม่ได้พูดกันเลยนะครับ หลายท่านได้ปรารภ ไปแล้ว ผมจึงคิดว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่น่าจะต้องชวนให้เห็นความจำกัของ พระราชบัญญัติฉบับนี้ในเชิงการบริหาร ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งในเครื่องมือการปกครอง ที่จำเป็นอย่างยิ่ง ในมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นอย่างยิ่ง แต่ขณะเดียวกันก็ต้องการคำตอบหลาย คำตอบจากทางรัฐบาลเองเพื่อให้เกิดความกระจ่าง ผมคิดว่าเราจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องชวน ใ้หันบทบาทของคนหลายฝ่ายมองทะลุปัญหาซึ่งมักจะมองแค่เรื่องสี่นะครับ มักจะมองแค่เรื่อง ที่ว่าใครจะปกครองใคร ใครจะได้ประโยชน์จากอะไร ไม่เช่นนั้นเราจำกัดตัวเองแต่เพียง

เฉพาะดีไม่ดีก็จะมองเป็นเรื่องศาสนาใดได้เปรียบ ดีไม่ดีก็จะไปมองเฉพาะเรื่องใครจะได้
ซี.๑๐ อย่างนี้เป็นต้นนะครับ ซึ่งอันนี้ผมคิดว่าเราน่าจะเชื่อเชิญให้เรากันในประเด็นที่เพิ่ม
สมรรถนะร่วมกันในการแก้ปัญหา เพราะตรงจุดนี้รัฐบาลก็มีความจำเป็นต้องชี้แจงให้
ความกระจ่างต่อข้อสงสัยเหล่านี้ให้ได้

ผมขอพูดในประเด็นนี้เป็นประเด็นสุดท้ายว่า มาตรการที่สำคัญที่สุด
ประการหนึ่งตอนเมื่อครั้งกระผมได้มีส่วนร่วมในคณะกรรมการอิสระเพื่อความสมานฉันท์
แห่งชาติ และหลายท่านที่อยู่ในห้องนี้ก็มีส่วนร่วมในการคิดเรื่องนี้ก็คือ การเห็นความสำคัญ
ที่จะต้องให้การแก้ปัญหาภาคใต้ที่มีกลไกที่มีความรับผิดชอบต่อเนื่อง แล้วก็พี่น้องกรมที่มี
ลักษณะและกลไกที่มีลักษณะแบบ ศอ.บต. นี้ขึ้นมา ซึ่งอันนี้ผมคิดว่าอยู่ในหัวใจของ
ข้อเสนอของคณะกรรมการอิสระเพื่อความสมานฉันท์แห่งชาติ แล้วก็เชื่อว่าอันนี้เป็นเพียง
ส่วนหนึ่ง แต่เราคงจะต้องหาโอกาสได้ถกกันเพิ่มขึ้นในมาตรการเสริมในด้านอื่น ๆ ต่อไป
อีก ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวรชัยครับ

นายวรชัย ชวพงศ์ : กราบเรียนประธานสภาฯ ที่เคารพครับ ผม วรชัย
ชวพงศ์ นะครับ ก่อนอื่นผมขอกราบเรียนทางประธานสภาฯ ผ่านไปยังรัฐบาลนะครับ
เรื่องปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้นะครับ ผมเองติดตามมาตลอด ผมเองต้องออกปฏิบัติงาน
ในท้องที่เหล่านั้นมานานพอสมควรนะครับ เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เหตุการณ์เกิดมา
ยาวนานนะครับ ก่อนหน้านี้สัก ๑๐ กว่าปีก็เกิดมาแล้ว คือก่อนยุทธการไบไม่รุ่งนี่ที่เราเคย
ได้ยินมานะครับ เป็นเรื่องที่เราเริ่มก่อหวอดขึ้นมาในเบื้องต้น ซึ่งในขณะนั้นเองเรื่องแรกที่เห็น
ก็คือว่า ขณะที่ผมปฏิบัติกรในท้องที่นั้นครับ นายทหารยศร้อยเอกของ กรป. กลาง
โดนยิงตายขณะลงจากรถที่กิ่งอำเภอกองปีนังในขณะนั้นนั้นครับ

แล้วต่อมาที่เห็นจะ ๆ ก็คือว่า เพื่อนตำรวจ ๕ ท่าน กินข้าวเย็นอยู่นะครับ โคนยิงตายหมด ทั้ง ๕ คน อันนี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาตลอด เกิดมาจากความบกพร่องในเรื่องของทางเราเองหรือทางอะไรต่าง ๆ ทางเพื่อนสมาชิกฯ ก็ได้พูดมาแล้วนะครับ แต่สิ่งหนึ่งที่จะออกมาทางพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ผมเห็นว่าสิ่งที่ดี ๆ ของคำสั่งที่ ๒๐๗/๒๕๕๕ ไม่ได้นำเข้ามาสู่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้เลย จะดูไปอย่างที่เพื่อนสมาชิกฯ หลายท่าน เหมือนกับว่าการร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อจะแก้ปัญหาในการจัดการบริหารงานบุคคลของกระทรวงมหาดไทยแต่เพียงอย่างเดียว เหมือนกับว่าตอนนั้นที่ตั้งคำสั่งใหม่ ๆ ก็มีปัญหาระเบิดตำแหน่งของ สอ.บต. ซึ่งโคนยุบไปในรัฐบาลชุดที่แล้ว ก็มีพูดกันกล่าวขวัญเนื่องจากว่า ก.พ. บอกว่าไม่มีตำแหน่งในเรื่องนี้ พอร่างพระราชบัญญัตินี้กลายเป็น อย่างมาตรา ๔ ของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ร่างขึ้นมาเหมือนกับจะหาตำแหน่งรองปลัดเพิ่มขึ้นอีก ๑ ตำแหน่ง อย่างที่ท่านอาจารย์วิชญ์ ได้กล่าวขึ้นไป แต่ไม่ได้กล่าวว่าหาตำแหน่ง เพียงแต่กลุ่มงานขอภัยที่เอ่ยนามท่านนะครับ ผมเห็นว่าถ้าหากจะมีการนำกลับไปพิจารณาใหม่ โดยนำคำสั่งที่ ๒๐๗/๒๕๕๕ มาประมวลรวมกันให้เป็นเนื้อเดียวกัน หรืออย่างที่เรียกว่าแพคเกจก็น่าจะดี อันหนึ่งที่ยากกราบฝากท่านประธานฯ ผ่าน ไปยังรัฐบาล ก็คือเรื่องยุทธการทางทหาร ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับท่าน พลตรี จำลอง ศรีเมือง ที่ท่านได้กล่าวไปแล้ว ต้องขอภัยท่านที่เอ่ยนาม สิ่งหนึ่งที่ยากฝากไปก็คือในเรื่องสวัสดิการของทหาร ผมไม่มั่นใจว่าเรื่องเงิน พสร. อะไรต่าง ๆ นี้ยังอยู่หรือเปล่า เพราะนั่นเป็นการรบนอกประเทศ แต่ภายในประเทศจะมีเงินตัวนี้เพิ่มช่วยทางทหารบ้างหรือเปล่า ผมไม่แน่ใจ เพราะว่าในทางของภาคพลเรือนไม่ว่าข้าราชการครู หรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จะได้เงินเพิ่มค่อนข้างสูงใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นเงินเพิ่มพิเศษ เพราะฉะนั้นก็ฝากดูแลในเรื่องนี้ด้วย และโดยเฉพาะการนำยุทธการอย่างที่ท่าน พลตรี จำลอง ได้กล่าวไว้มาใช้ ผมว่าในขณะนี้สถานการณ์ค่อนข้างที่จะน่ากลัว ผมเองครั้งสุดท้ายเดินทางไปที่อำเภอเบตง แล้วก็เดินทางออกมาพักอยู่ที่จังหวัดตรัง ในคืนวันรุ่งขึ้นดูข่าวทาง ที.วี. ในที่พักในโรงแรม เกิดการปล้นปืนกันที่จังหวัดนราธิวาสทั้งค่าย เป็นเรื่องที่น่าตกใจมาก ผมคิดว่าวันนั้นเป็นวันเสียงปืนแตก เหมือนกับที่เกิดในภาคอีสานบ้านเราที่เกิดขึ้นมาแล้วในอดีต แล้วก็นี้เป็นปีที่ ๔ แล้วนะครับ ย่างเข้า

ปีที่ ๔ แล้วปัญหาเหล่านี้ก็ยังไม่สิ้นสุด กราบเรียนทางประธานสภาฯ ผ่านไปยังรัฐบาล นะครับ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ดูแล้วไม่มีอะไรที่น่าตื่นเต้นเลยที่จะไป แก้ปัญหาของภาคใต้อย่างจริงจัง แต่ถ้าคำสั่ง ๒๐๗/๒๕๔๕ ผมเห็นด้วย แม้กระทั่ง ท่านวินัย สมะอุณ ซึ่งได้กล่าวเมื่อสักครู่นี้ ในเรื่องสภาต่าง ๆ อยู่ในคำสั่งนี้ดีมากเลย จะได้ให้มวลชนทุกศาสนามาช่วยกันทำงาน กราบขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณสุจิต ครับ

นายสุจิต บุญบงการ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติฯ ที่เคารพ ผม สุจิต บุญบงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ผมมีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ดังนี้ครับ ก็คือว่าผมเห็นด้วยกับหลายท่านที่จะอภิปรายมาแล้วว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านอาจารย์วิษณุ เครืองาม ว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการที่จะแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัด หรือว่า ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ หาใช่เป็นร่างพระราชบัญญัติ ที่จะกำหนดยุทธศาสตร์รวม และยุทธวิธีรวมในการแก้ไขปัญหา ๒ จังหวัด ๓ จังหวัด หรือ ๔ จังหวัดดังกล่าว ดังนั้นผมจึงคิดว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของรัฐบาลนั้น เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่จะแก้ปัญหา และผมก็เดาใจรัฐบาลว่า คงจะมีร่าง พ.ร.บ. หรือว่าแนวนโยบายอย่างอื่นออกมาอีก ที่จะทำให้การดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาของ ๓ จังหวัด และ ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น-----

แต่อาจจะเป็นไปได้ว่าในการดำเนินงานในสายของพลเรือนนั้นจำเป็นต้องมีการวาง
กฎเกณฑ์และการประสานงาน และการกำหนดหน่วยงานการบังคับบัญชาให้ชัดเจน
เพราะในการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวนั้นจำเป็นต้องใช้ยุทธวิธีทั้งฝ่ายทหารและฝ่ายพลเรือน
ประกอบกัน จำเป็นต้องใช้วิธีการทั้งการใช้กำลังปราบปราม จำเป็นต้องมีการข่าวเพื่อที่จะหา
ข่าวและการป้องกัน และรวมทั้งการดำเนินงานทางฝ่ายพลเรือนซึ่งเป็นงานทางด้านจิตวิทยา
การพัฒนา การประสานงาน การช่วยเหลือฝ่ายกำลังทหารและตำรวจในการที่จะปฏิบัติการ
ด้วยเหตุนี้เองผมจึงคิดว่างานของฝ่ายพลเรือนมีความสำคัญ แล้วงานฝ่ายพลเรือนจะทำงาน
ไม่ได้ถ้าปราศจากการประสานงานที่มีประสิทธิภาพและก็มีสายงานการบังคับบัญชาที่
ชัดเจนว่าใครทำอะไร อย่างไร ด้วยเหตุนี้เองผมจึงมีความเห็นว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ก็เป็นสิ่งที่ดีในการที่จะช่วยแก้ปัญหา แต่อย่างไรก็ตามคงจะต้องมีหลายอย่างที่ต้อง
ปรับปรุงแก้ไขค่อนข้างมาก อย่างที่ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ หลายท่านได้กล่าวไปแล้ว
การประสานงานกับฝ่ายความมั่นคง การประสานงานกับฝ่ายทหารและการประสานงานกับ
ฝ่ายอื่น ๆ จำเป็นต้องมีความชัดเจนมากขึ้น ผมอยากจะให้เราตั้งข้อสังเกตตรงนี้ว่ามาตรา ๕
ที่ให้ สอ.บต. มีอำนาจหน้าที่นั้นในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (๑) – (๓) นั้นมีลักษณะของการ
กำกับดูแล การประสานงาน การพัฒนา ไม่ใช่เป็นงานของการปราบปราม ไม่ใช่เป็นงานของ
การใช้กำลัง แต่เป็นงานที่มอบหมายให้กับฝ่ายพลเรือนได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมาก
ขึ้น ตรงนี้ผมคิดว่าชัดเจนและคงจะไม่ตรงกับใจหลายท่านที่อยากจะให้ออกมาชัดเจนกว่านี้
ในแง่ของการปราบปราม ผมอยากจะเรียนฝากรัฐบาลผ่าน
ท่านประธานฯ บอกว่า จะต้องมีการที่ชัดเจนในการที่จะกำหนดยุทธศาสตร์ในการ
แก้ไขปัญหาของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ชัดเจนมากขึ้น รวมทั้งในแง่ของการจัดองค์กร
เพื่อดำเนินการตามยุทธศาสตร์นั้นเข้ามาอีก ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วการมีเพียงแค่ สอ.บต. เท่านั้น
ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาได้ แม้ว่าเราจะได้มีการแปรญัตติเปลี่ยนแปลง แก้ไขร่าง พ.ร.บ.
อันนี้ที่เกี่ยวข้องกับ สอ.บต. ให้มีความเด่นชัด ให้มีอำนาจหน้าที่มากขึ้น ให้มีการ
ประสานงานมากขึ้น แต่เราก็คิดว่าทำไม่ได้เต็มที่ ถ้าไม่มีแผนยุทธศาสตร์และการจัดตั้ง
องค์กรที่จะรองรับแผนยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นให้
ชัดเจนมากขึ้น ผมจึงขอสรุปข้อคิดเห็นของผมว่าเห็นควรรับหลักการ แต่จะต้องมีการแก้ไข

ปรับปรุงค่อนข้างมาก และในขณะเดียวกันก็ขอฝากท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลว่าจะต้องมีแผนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนในการเสนอแนะ ในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านครับ

พลเอก ปรีชา โรจนเสน : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมเห็นว่าตั้งแต่บ่ายโมงครึ่งจนเวลานี้ ไม่ใช่บ่ายโมงครึ่ง เพราะว่ามีพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งเข้ามาก่อน นั่นก็ใช้เวลาไปนานพอสมควร ฉบับนี้ก็ใช้เวลานานพอสมควร ยังมีงานที่เราจะต้องกระทำอีกหลายเรื่อง แล้วก็รัฐมนตรีสาธารณสุขก็มานั่งคอยอยู่ข้างหลัง กระผมเห็นสมควรปิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ มีผู้เสนอว่าขอปิดอภิปราย มีผู้เสนอเป็นอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีผู้เสนอเป็นอื่น
ผมจะขอถือว่าเป็นมติให้ปิดอภิปราย ไม่มีใครขัดข้องนะครับ ต่อไปนี้ผมก็จะขอลา
จากที่ประชุมนี้ว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับ
หลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ
เรียบร้อยแล้วนะครับ รวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มติเห็นด้วย ๕๕ คะแนน
ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการนะครับ เรื่องกรรมาธิการ
เชิญครับ

นายอารีย์ วงศ์อารยะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ในส่วนของกรรมาธิการนี้
ขอเสนอเป็นคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติศูนย์อำนวยการบริหาร
จังหวัดชายแดนภาคใต้ เสนอแต่งตั้งกรรมาธิการ ๒๔ คนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมครับ รัฐบาล
เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ๒๔ คน ท่านเห็นเป็นอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ตกลงตามนั้นนะครับ
เป็นส่วนของรัฐบาลเท่าไรครับ ๔ คน

นายอารีย์ วงศ์อารยะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ ๔ คนครับ ในส่วนของรัฐบาลมีรายชื่อ

๑. นายอารีย์ วงศ์อารยะ

๒. นายพงศ์ไพยม วาสุภิต

LIART

๓. นายธนาวัฒน์ หงส์ทอง

๔. นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านครับ

นายประภัทร ศรีลัมพ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ประภัทร ศรีลัมพ์
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญต่อจากของ
คณะรัฐมนตรีครับ อีกจำนวน ๒๐ ท่านด้วยกัน

๑. พลเอก โชคชัย หงส์ทอง

๒. พลเอก สนั่น มะเร็งสิทธิ์

๓. พลตำรวจตรี สมศักดิ์ แขวงโสภา

๔. นายประกิจ ประจนปัจจนึก

๕. หม่อมราชวงศ์กำลูนเทพ เทวกุล

๖. นายชนะศักดิ์ ยุวะบุรณ์

๗. นายปรีชา วัชรภักย์

๘. พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์

๙. นายประนูลย์ สุวรรณภักดี (บุคคลภายนอก)

๑๐. ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบุรณ์

๑๑. พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ

๑๒. นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ

๑๓. นายวิษณุ เครืองาม

๑๔. นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์

๑๕. พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง

๑๖. นายสมโภชน์ กาญจนภรณ์

๑๗. พลเอก องศ์กร ทองประสม

๑๘. พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ

๑๙. พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์

LIART

๒๐ พลโท เรวัต รัตนพองใส (บุคคลภายนอก)
ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

- ๖๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ
 จะมีท่านผู้ใดเสนอชื่ออื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ
 เชิญท่านเลขาธิการ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านการต่างประเทศ ทำหน้าที่แทนเลขาธิการ
 วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.

จำนวน ๒๔ คน

๑. นายอารีย์ วงศ์อารยะ
๒. นายพงศ์ไพยม วาศภูติ
๓. นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง
๔. นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์
๕. พลเอก ไชคชัย หงส์ทอง
๖. พลเอก สนั่น มะเร็งสิทธิ์
๗. พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา
๘. นายประกิจ ประจนปัจจนึก
๙. หม่อมราชวงศ์กำลูนเทพ เทวกุล
๑๐. นายชนะศักดิ์ ยุวบูรณ์
๑๑. นายปรีชา วัชรากัย
๑๒. พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์
๑๓. นายประนูลย์ สุวรรณภักดี
๑๔. ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์

LIART

๑๕. พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ

๑๖. นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ

๑๗. นายวิษณุ เครืองาม

๑๘. นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์

๑๙. พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง

๒๐. นายสมโภชน์ กาญจนากรณ์

๒๑. พลเอก องค์กร ทองประสม

๒๒. พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ

๒๓. พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์

๒๔. พลโท เรวัต รัตนพองใส

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ๒๔ ท่านนะครับ
แปรญัตติครับ

นายอารีย์ วงศ์อารยะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอแปรญัตติ
ตามข้อบังคับฯ ๗ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติ ๗ วันนะครับ
เป็นอันจบระเบียบวาระเรื่องนี้ เราจบวาระเร่งด่วนครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ เรายังมีร่างพระราชบัญญัติสาธารณสุข ซึ่งอยู่ใน
วาระที่ ๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ ผมได้รับหนังสือจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขบอกว่าจะต้องเดินทางไป
ราชการที่จังหวัดเชียงใหม่ในคืนวันนี้ จะขออนุญาตให้เลื่อนการประชุมขึ้นมาก่อน
ที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : อนุญาตนะครับ ขอบคุณ
ครับ เราจะพิจารณาวาระที่ ๖.๒

๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : โดยที่คณะรัฐมนตรีเสนอ
ร่างพระราชบัญญัตินี้มายังสภาเพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
(ฉบับชั่วคราว) นะครับ เชิญท่านรัฐมนตรี

นายมงคล ฌ สงขลา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม นายแพทย์มงคล ฌ สงขลา รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุข ขอเสนอหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังต่อไปนี้

หลักการ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการสาธารณสุข ๒๕๓๕
ดังต่อไปนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “มูลฝอย” “ราชการส่วนท้องถิ่น” และ
“เจ้าพนักงานท้องถิ่น”

๒. แก้ไขเพิ่มเติมให้อำนาจรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ
สาธารณสุขออกประกาศกำหนดเรื่องที่เป็นรายละเอียดทางเทคนิควิชาการหรือเรื่องที่ต้องมี
การเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคม

๓. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการสาธารณสุข

๔. แก้ไขเพิ่มเติมให้อำนาจข้าราชการส่วนท้องถิ่นอาจร่วมกับหน่วยงานของ
รัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการเรื่องการจัดตั้งปฏิภูมหรือมูลฝอยได้

๕. แก้ไขเพิ่มเติมให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อกำหนดของท้องถิ่น
กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเรื่องการจัดตั้งปฏิภูมหรือมูลฝอย

๖. กำหนดโทษในกรณีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่
เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

เหตุผล โดยที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข ๒๕๓๕ กำหนดบทนิยาม คำว่า “มูลฝอย” ยังไม่ชัดเจน ซึ่งทำให้อำนาจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยมีความซ้ำซ้อนกัน บทนิยามในเรื่อง “ราชการส่วนท้องถิ่น” และ “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งผลจากการปฏิรูประบบ ราชการเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้เปลี่ยนแปลงหน่วยงานกำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น และยังมีหน่วยงานอื่นที่ทำหน้าที่สนับสนุน และเกี่ยวข้องกับการดำเนินการในเรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย จึงต้องเพิ่มองค์ประกอบในคณะกรรมการสาธารณสุข นอกจากนี้การดำเนินงานเรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยไม่ได้ให้อำนาจแก่ราชการ ส่วนท้องถิ่นในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกำหนดวิธีการ ในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับมิได้มีบทกำหนดลงโทษในเรื่องมูลฝอยติดเชื้อและมูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชนไว้ รวมถึงสมควรกำหนดให้อำนาจรัฐมนตรี โดยคำแนะนำ ของคณะกรรมการสาธารณสุขออกประกาศเรื่องที่เป็นรายละเอียดทางเทคนิคและวิชาการ หรือเรื่องที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามสภาพสังคม เพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ไว้

ขอกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จะมีท่านผู้ใดอภิปราย ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขออภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยส่วนใหญ่ นะครับ
 เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการครับ จะให้คณะกรรมการคณะใดพิจารณาครับ

นายมงคล ฌ สงขลา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ ผมขอเสนอให้ใช้คณะกรรมการ
 สามัญการสาธารณสุขครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอให้ใช้
 คณะกรรมการสาธารณสุขครับ เชิญครับ

นายศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ตรงลงคะแนนของเรามีปัญหาครับ เมื่อสักครู่นี้ผมลงแล้วมีปัญหา ยังกดยกการลงคะแนน
 ไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านลงเห็นด้วย
 หรือไม่เห็นด้วย ท่านลงได้หรือยังครับ ขณะนี้

นายศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช : ยังไม่ได้ครับ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เจ้าหน้าที่ช่วยดูให้ด้วย
 ท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยครับ ขอถาม

นายศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช : เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย เดี่ยวเจ้าหน้าที่
 จะบวกคะแนนให้ นะครับ

นายศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช : ขอบพระคุณครับ

LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอ
 คณะกรรมการสาธารณสุขฯ เห็นเป็นอันใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยนะครับ กำหนด
 แปรญัตติ

นายมงคล ณ สงขลา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : กำหนด
 แปรญัตติภายใน ๗ วัน ตามข้อบังคับฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ๗ วัน ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง
 นะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันว่าจบการพิจารณา
 ระเบียบวาระนี้ ที่ประชุมครับ ผมขออนุญาตเรียนหารือ เรามีกระทู้อยู่ ๓ กระทู้ ในระเบียบ
 วาระที่ ๓ เป็นกระทู้ถามสด แล้วก็ยังมีกระทู้ถามอีก ๓ กระทู้ จะเรียนหารือว่าเราจะขออนุญาต
 เลื่อนกระทู้ไปพรุ่งนี้ จะมีท่านผู้ใดขัดข้องไหม

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง
 นะครับ ขออนุญาตถือเป็นมติว่าเลื่อนไป เลื่อนกระทู้ทั้งสดและทั้งทั่วไปเป็นพรุ่งนี้
 ถือเป็นมตินะครับ เรายังเหลืออีกระเบียบวาระหนึ่ง คือ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องอื่น ๆ

๓.๑ ขอยกเวลาการพิจารณาปัญหาที่ดินและป่าไม้ ของคณะกรรมการ
 วิสามัญเพื่อพิจารณาปัญหาที่ดินและป่าไม้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านประธาน
คณะกรรมการคือ พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง มีหนังสือแจ้งว่า กำหนดเวลาที่จะให้พิจารณา
ปฏิบัติงานของคณะกรรมการชุดนี้จะครบกำหนดวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์นี้ครับ แต่ว่า
คณะกรรมการวิสามัญ นี้จะต้องศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมอีก จึงขอความกรุณาจากสภา
ขยายเวลาการพิจารณาออกไปอีก ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ท่านสมาชิกฯ
จะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : อนุมัติครับ ถือว่า
สมาชิกสภาฯ อนุมัติครับ

ต่อไปเป็นวาระที่ ๗.๒ ขอยกขยเวลาการศึกษาและติดตามการแก้ไข
ปัญหาสนามบินสุวรรณภูมิครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ๑.๒ ท่านประธาน
คณะกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตามการแก้ไขปัญหาสนามบินสุวรรณภูมิ คือ
พลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน มีหนังสือแจ้งสภาว่า กำหนดการปฏิบัติงานของ
คณะกรรมการชุดนี้จะครบในวันอังคารที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ แต่ทำงานยังมีความสำคัญ
และต้องพิจารณาศึกษาอีกมาก จึงขอให้สภาพิจารณาขยายเวลาการปฏิบัติการออกไปอีก
๕๐ วันนะครับ นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : อนุมัตินะครับ ถือว่า
สภาฯ นี้ลงมติอนุมัติให้ขยายเวลาต่อไปได้อีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ครับ

เรื่องที่ ๓.๓ ตั้งกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตามกระบวนการ

และมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ แทนตำแหน่งที่ว่าง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ด้วยประธาน
คณะกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตามกระบวนการและมาตรการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ คือ คุณจรี วิจิตรวาทการ มีหนังสือแจ้งว่า
ตามที่เคยตั้ง นางผาสุข พงษ์ไพจิตร เป็นกรรมการวิสามัญฯ ไว้ในขณะนี้ะครับ บัดนี้
นางผาสุข พงษ์ไพจิตร ขอลาออก เนื่องจากว่าไปดำรงตำแหน่งเป็นศาสตราจารย์รับเชิญ
ที่มหาวิทยาลัยโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ในการนี้ท่านประธานคณะกรรมการก็เสนอ
ขอความกรุณาจากสภาฯ ให้ตั้ง นายพิรภัทร พุทธสุธัตตา เป็นกรรมการวิสามัญฯ
แทนตำแหน่งที่ว่างลงตามข้อบังคับฯ ท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่ขัดข้องก็ถือว่า
เห็นชอบอนุมัติตามนี้ะครับ เป็นมติครับ

วาระที่ ๗.๔ ขอให้ตั้งกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (วิธีการตั้ง
หรือจำคุก และการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่เป็นหญิงมีครรภ์) แทนตำแหน่งที่ว่าง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านประธาน
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้คือ คุณสุชาติ ไตรประสิทธิ์
มีหนังสือแจ้งว่า ตามที่ที่ประชุมได้กรุณาตั้ง นางประภา เหวระกุล ศรีนวนนัค
เป็นกรรมการวิสามัญฯ ในขณะนี้ ต่อมา นางประภา เหวระกุล ศรีนวนนัค
มีภารกิจสำคัญซึ่งปฏิบัติหน้าที่นี้ไม่ได้ จึงขอลาออก ทางท่านประธาน
คณะกรรมการชุดนี้ก็เสนอขอตั้ง พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ
เป็นกรรมการวิสามัญฯ แทนตำแหน่งที่ว่าง ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : อนุมัตินะครับ
ถือเป็นมติว่าอนุมัติครับ

ที่ประชุมครับ ก่อนที่จะปิดการประชุม กระผมอยากจะเรียนว่าพรุ่งนี้
มีการประชุมตามปกติครับ อย่างน้อยก็มีกระทู้สดและกระทู้ทั่วไปอยู่แล้ว ขอเชิญ
ประชุมในวันพรุ่งนี้ตามปกติ เวลา ๑๓.๓๐ น. วันนี้หมดวาระแล้ว ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา

ผู้จกรายงานการประชุม

ศักดิ์วัลย์	รัตนบุรี	วินัย	และไหม
เปล่งฉวี	ศิรินทโร	นิชกานต์	นิยมกุต
รุจิรา	เนตรบุตร	ธนาวดี	โสภณชัยลักษณ์
ดวงทิพย์	อินบุญนะ	วรรณช	ทรงแสง
มยุรี	แก่นสาร	พนิดา	อิศโร
นนทพร	แก้วมะเริง	อชยา	สายชล
อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์	วิมล	แจ้งอัคคะ
สรบุษกร	ปลื้มถนอม	ขวัญเมือง	เย็นสบาย
จิตติมา	แก้วงาม	กาหลง	เทียนทอง
ศศิมา	แสงหิ่งห้อย	ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ
เยาวเรศ	อุดมแน่น	อัจฉริยา	เยี่ยมไธษฐ์
สมบูรณ์	ข้ากระแสร์	ภิญญาภา	ดูหาเรืองรอง
อรนิตย์	ฤทธิมัต	ธีรวรรณ	นราพงศ์
สุพิชญ์ลักษณ์	หาญพิทักษ์สุข	ภักขินี	คงสมจิตต์
ทิพรัตน์	แก้วสุขใจ	อัจฉรา	มาลากุล ณ อยุธยา
ศุชาดา	ภมระภา	ศรีอนงค์	นิสกา
ตำรวจ	ผลประสิทธิ์	มิ่งขวัญ	พิจิตรนงมงคล
ละไม	สุวรรณพิทักษ์	วนิดา	ศิริทรัพย์สนใจ

กลุ่มงานเลข ๓

สำนักראงานการประชุมและเลข

คณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณ ติดตามมติของสภาและตรวจรายงานการประชุม

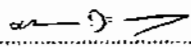
ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายกัษฐ อุคมฤทธิรุ่ง ประธานคณะกรรมการ	กัษฐ
๒.	นายเพชร วิวัฒน์บวรวงศ์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	เพชร
๓.	พศคำวรงค์ เอกสุนทร ชัยขวัญ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง	พศคำวรงค์
๔.	นายแถมสิน รัตนพันธุ์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม	แถมสิน
๕.	นายทวี สุรฤทธิกุล เลขานุการคณะกรรมการ	ทวี
๖.	นายจักราฐ นิตยสุทธิ โฆษกคณะกรรมการ	จักราฐ
๗.	นายเกียรติ บุญเจือ	เกียรติ
๘.	นางเดือนใจ ศิเทศน์	เดือนใจ
๙.	นายทรงพล ทิมาศาสตร์	ทรงพล
๑๐.	นายทศพร ศิริสัมพันธ์	ทศพร
๑๑.	พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง	ประเสริฐ
๑๒.	นายเพชร ยุติธรรมดำรง	เพชร
๑๓.	นายอรรถพล สรสุชาติ	อรรถพล

ตรวจแล้ว วันที่ 14 เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

สภาารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๖๕/๒๕๕๐

วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ